151

Կ

Է151

ԱՂՕԹԱՄԱՏՈՅՑ
ՍՐԲՈՅՆ ՅՈՎՍԵՓԱՅ
Ա՟ծահօրն:

Յորում պարունակին, և այլ
աղօթք ժողովեալք 'ի զա-
նազան գրեանց:

Արարեալ յումեմնէ վա-
նաւորէ ը̄ս̄ խնդրոյ ո-
մանց ջերմեռանդից:

Յամի տ̄ն 1759. յուլ. 20:

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ
'ի տպարանի Անտոնի Պոռթոլի.
Հրամանաւ Մեծաւորաց:

ՏԱՍ՛Ն ԲԱ՛ՆՔ

Գովեստից, և հայցուածոց առ ամենահայր Տէրն յովսէփ, յիշատակաւ մեծամեծ շնորհացն՝ որք պարգևեալ եղեն նմա յԱյ :

ԲԱ՛Ն ԱՌԱՋՆԵՐՈՐԴ :

Գովեստք առ ամենահայր Տէրն յովսէփ, յիշատակաւ գերապանց ամեներջանութեան նր :

Ո՛վ բաւական լիցի գերափայլ փառաց քոց յօրինել պարծանաւոր գովեստ՝ երանեալ յիմ ազ֊

դաց՝ շառաւիղեալ յար-
մատոյն յեսսեայ ածահայր
նք յոլովէի • առեալ 'ի գո-
վեստ՝ զշնորհն մեծ, զոր
քեզ՝ ահաւոր և փառա-
ւորեալ ամենայնք երրոր-
դութին պարգևեաց • որ
է համեմատելն քո երա-
նուհւոյ ածածնին : Ոի
ո՛չ միայն ըստ փառաւո-
րութե տոհմի, որ 'ի մէջ
փեսայի և հարսին վայե-
լէ լինել • այլ և ամ առա-
քինութեց լրութբ հա-
մեմատել եղեր նր ածած-
նին սրբութբ • Ո՛յնչափ 'ի
վեր ամբարձ զքեզ հայրն
յաւիտենից՝ յիւր ընտա-
նութի, մինչև զծոյածին
որդին իւր միածին զմարմ-

նացեալն վ̃ն մեր 'ի փրկու_
թ̃ի, յանձն առար քեզ 'ի
պաշտպանու̃թի. և ը̃ այսմ
հայրական անուան իւրոյ
կոչման ես ընկալար ըզ_
քեզ 'ի հաւորդութիւն:
Որչափ մեծապատուեաց
զքեզ և որդին միածին,
մինչև կառավարութեան
քում՝ և հրամանաց հպա_
տակ եղեալ իբրև որդի,
հայր իւր անուանէր ըզ_
քեզ: Որչափ բարձրա_
ցոյց զքեզ և ս̃բ հոգին
մինչև ա̃ծեղէն գերդա_
տանի իւրում խնամակալ
պահապան հրամանատար
կացոյց զքեզ. զանախտա_
կան հարսնացեալն իւր
զս̃բ կոյսն մարիամ, և

զէակից իւր զբանն զկմ̃ մեր
մարմնացեալն 'ի նմանէ ,
յանձն առնելով խնամոց
տեսչութե̃ քոյ։

Հայցուած ։

Ուստի և մեք ընդ այս֊
պիսի առանձին անհաս
ած̃ամերձուե̃դ խորհուրդ՝
տօնս ուրախութե̃ խմբեմ̃,
զքեզ գովեմք ամենամա֊
քուր մր̃ ած̃ահայր , և 'ի
հաճոյական համարձակա֊
գոյն բարեխօսութի̃դ առ
ած̃՝ յուսացեալ , զքեզ
կարդամք յօգնականուի̃ ։
Ընկալ զմեզ աղաչեմք 'ի
թևս խնամոց պաշտպա֊
նութե̃ քոյ, ող̃ զի 'ի ձեռն

սբ. հայցուածոց քոց ըն-
կալցուք ՚ի բարերար փրկ-
չէն՝ զօրանալ ընդդէմ ամ
փորձութեանց աշխարհի՝ մարմ-
նոյ՝ և սատանայի. և հա-
սանել ՚ի կատարելութին սբ.
վարուց։ Եւ յաւուրն ե-
լից մերոց յաստի կենաց
շնորհեսցի մեզ քոյին միջ-
նորդութբ բերկրալից վախ-
ճան, աւանդել զհոգիս
մեր ՚ի ձեռս արարչին մե-
րոյ, և փրկչին յսի քսի.
որ է օրհնեալ ՚ի յաւիտ-
եանս. ամէն։

Բան երկրորդ ։

Պնդէաք աստ նոյն տեսանայր ներն յուղանէ, ընչապարհպառ մեր- կացոյն ընթացանուլեն որ ընդ դրն մերոյն յոյն ձեռն ․ և ընդ ամենափրկչին ձեռ որ ։

Սղա՛ և զուա՛րճա- ցե՛ր հայր տեարեն փառաւորեն յամ սրբոց որ յոլովի՝ շուշան ծաղիկ խորհրդա- ւոր անթառամ ամէին ա- նարատ կուսուն, և հայե- լի մաքուր սրովբէափայլ սրբութեան ։ Օ՛ն դու միայն թագաւորին երկնաւորի յաւիտենից ընտրուն՝ ա-

մե-

մեծափառ դշխոյին կու-
սանայ փեսայանալ արժա-
նացար , համեմատել նմա
վարուք գերամաքուր ար-
քութե ։ Եւ ըստ այսմ
կարգի արժանի եղեր ոչ
ընդ սուղ ժամանակ , այլ
զբաղուամ՝ ամս ընդ նմա
զորբութ՚ին սրբուէց զոր-
դ՚ին միածին կենակից ու-
նիլ ։ Զանհայր ծնեալն
՚ի նմանէ , զանհասն սե-
րովբէից՝ զխնկապէս մար-
դացեալն ած զմանկաց-
եալն վն մեր՝ որդեպէս հայ-
րական համարձակութ՚բ
գգուեցեր ։ Եւ ածաբարձ
նք բազկօք կրեալ , զան-
հպելին ՚ի համբոյր շրթանց
քոց ստէպ մատուցեր ։ Եւ

որում ոչն հանդուրժէին առաջի կալ զուարթնոցն հոյլք, դաստիարակ նմին եղեալ, հայր կարդացեալ 'ի նմանէ, մեծարեր սպասուէցար։ Սո այսօրիկ յերաւի յետ ամենօրհնեալ ա̃ծածնին դու միայն անձուկ ընտանի որդւոյն միածնի՝ քան զա̃մ՝ ս̃բս ճշմարտապէս գերազանցեալ սրբութ̃բ և փառօք յեկեղեցւոջն ա̃յ քարոզիս։

Հայցուած։

Ուստի և ես անպիտան ծառայս փափաքելով զանձն իմ յա̃մ բծից մեղաց սրբելոյ, 'ի գթութ̃ի

քո ապաւինիմ, և հայցեմ
տենչանօք ընդ հովանեաւ
խնամոց քոց զիս ընդու֊
նիլ, որպ՟ զի ա՟ծ ընկալ հրա֊
շալի հայցուածոց քոց միջ֊
նորդութե՟ զներումն ա՟մ
յանցանաց իմոց ընկա֊
լայց։ Եւ շնորհօք ս՟ր հոգ֊
ւոյն ստացող եղէց կատար֊
եալ սրբութե՟, զոր 'ի հրեշ֊
տակային մաքրափայլ վարս
քո ցուցեր։ Այլ և բա֊
րեխօս լե՛ր վ՟ս իմ առ որ֊
դին միածին. զի 'ի պա֊
տիւ քո, 'ի փառս իւր,
զմեծութիւն արժանեաց
քոց և ինձ շնորհեսցէ ճա֊
նաչել և յարգել. և զնոյն
զյ՟ս ք՟ս զպարգևիչն ա՟մ
շնորհաց՝ անլուծելի փառա֊

տրութե՛ փառաւորել, 'ի
յաւիտեանս յաւիտենից․
ամէն։

Բան երրորդ։

Պաղատիմ առ նոյն ամենահայր
սէրն յաղաւէ, յիշատակաւ սե-
տասնեց վերջին միայն և ե-
րանութեան ամենածնին։

Ս, թէ շնորհ 'ի
վեր քան 'ի յայլ ոգս
գերագոյն լինէ՛ կեր-
պին լցեալ եղև 'ի
քեզ գերամաքուրդ Հայր
յովսէփ, զոր Հայր քո մար-
դարէն դաւիթ Հոգւոյն
շնորհօք կանխաւ գրեաց․
* Սաղմ․ 17. 26։ * ընդ սրբոյն սուրբ եղիցիս։ Օր

էթէ

եթէ հայեցումն պատկե-
րի ուրումն 'ի մէջ զհայե-
ցողին սիրտն 'ի փափա-
քումն նմանելոյ սկզբնա-
տպին զարթուցանէ . ոչ
զսիրտն ոսկեբերանին ,
պատկերն պօղոսի . և ըզ-
սիրտ նիւսացւոյն գրիգո-
րի , պատկերն աբրահա-
մու : Իսկ եթէ պատկերն
սոցա այսպէս զօրաւոր է
'ի պատրաստել սիրտ մար-
դոյ ագծել զսրբութիւն , և
առաւել պատկերն ամե-
նօրհնեալ կուսին մարիա-
մու , Իսկ եթէ նկարա-
գրեալ պատկերն որ կու-
սին այսպէս զօրաւոր է ,
քանի՞ առաւել և կեն-
դանագիր նորա ունէր ներ-

գործել ։ Նա եթէ մծա_
մօրն այսչափ, որչափ և ս
* Եբր. 1. 3. տեսիլ երեսացն իւր, որ * հօրն
երկնաւորի է ճառագայթ
փառաց. և կերպարան
էութեան իւր ։ Մանաւանդ՝
եթէ ոչ երբեմն միայն լի_
նիցի ’ի նմա հայիլ, այլ ե̃
բազում ամս ժամանա_
կաց վայելել. ո՜րչ մեծ է
այս առ ամենեքումբք ։
Նոյնպէս աստի ունիմք իրա_
ւամբք յանձինս մտախոհ
լինել՝ թէ ’ի պատրաստ_
եալ հոգի քո որչափ ա_
ռաւելան ամբծութեան շը_
նորհք, սրբութեան պար_
գևք, մնասիրութեան ե_
ռանդք, քաղցրութեան ա_
ռատութիւն, գթութեան զե_

ղումն,

ղութն, հեզութեան տոկալու-
րութեան, զօրութեան հաս-
տատութեան, և առ հասա-
րակ ամ առաքինութեանց
կատարելութեան յորս օր ըստ
օրէ աճելով յաւելուիր,
սրտովլեշամաքուր որ մծա-
հայր։ Ո՛վ պարգևացս մե-
ծի։ Զի եթէ * ընդ սա- *Ղուկ 10. 23.
կաւ ժամանակօք տեսօղն
իւր, երանեաց որ ընտա-
նեակ քո եղև յա քո որդն
ամի, քանի՞ առաւել զքեզ
հայր մեր, որ ընդ այնչափ
բազում ամաց ժամանակս
նմա, և ամենօրհնեալ մօր
նր կենակից լեալ խոստա-
կից էիր նոյ զօրհանապազ.
և 'ի նոցանէ զբանն կենաց
լուէիր։ 'Ի նոյն յարկի ընդ

նմա

նմա բնակէիր ։ ՚Ի մի սեղան
՚ի միասին բազմէիր ։ Եւ
՚ի նոյն սկաւառակէ զկե_
րակուր ընդունէիր ։ Եւ
յորժամ լինէր երթալ ու_
րեք, ընկերէիր նմա միշտ ։
Եւ զի իբրև հարազատ
տանուտէր՝ հաճոյական և
ընտանի համարձակութք
կենակցէիր ընդ նմա, մարթ
էր քեզ երբեմն զննել և
հարցանել, և այնպէս ոչ
միայն զերևելի գործոյ նորա
զգխարդն ճանաչել, այլ և
ըստ պատշաճի զբազում
ծածկեալ խորհրդոց ևս
տեղեկանալ ։ Ով երանե_
լի անհաս երկնակենցաղ
նորա կենացս ։

Հայցուած ։

Եւ արդ՝ քանզի որ առաւելեալն է լուսով, վայել է նմա զկարօտեալսն լուսաւորել. և որ սրբութի̃, զոր առնել. և որ ա̃ծմերձութի̃, ա̃ծամերձ. յայս ապաստան՝ և ես մերձացեալս յամէ, առ ա̃ծաբեալ միջնորդութի̃ քումաչիմ, հայր գորովագութ. զի ՚ի շնորհս այդչափ անձուկ ընտանութե̃ քում է̃ ա̃ծամօրն, և է̃ ա̃ծորդւոյն՝ ընտանեցուսցես զիս ամենամոր տան քում իբրև զհաւատարիմ ծառայ. սրբութե̃ վարուց. խո-

նարհուէք սրտի․ մաքրուէք
խորհրդոյ․և ամենայնք կա_
մացն հօրն յոյր կամարար
պաշտօնէութե․ ո՛մ դու,
և ո՛ր կոյսն, և ծնօղքն,
միշտ կամակատարեալքն ե_
ղէք ամենակատար հնա_
զանդութե։ Ո՜ զի սոքա
են որք ամենայնք քումէ
ք նս ընտանութե կցորդս
առնեն զնս որք այժմ փա_
փաքեն․ ո՛մ և յանուստ բե_
րանոյ դոյն խոկ փրկչիդ
լուա՛ք ասել․ թէ, * որ առ_
նէ զկամս հօր իմոյ որ յերկինս
է, նա է իմ եղբայր, և քոյր,
և մայր։ Արդ փառք ընդ
հօր և որդւոյն, այժմ
և միշտ և յաւիտեանս յա_
ւիտենից․ ամէն։

* Մատթ․ 12․ 50։

Բան

Բան չորրորդ ։

Գովեստք առ նոյն ամենահայր սէրն յուղղեալ, յերկրպագական՝ զոր մե_րոյ յոյժ ծառայութեան նե_րընծելոյ ։

Ո՜ անձին երանելի բարեբաղդութի՛ւն , ոյր տրն ամի է իւր ժառանգութիւն ։ Եւ զի՞նչ իցէ որում կարօ_տասցի սուրբն այսպի_սին . * զի՞նչ կայ նմ բնաւ յերկինս, և զի՞նչ եւս խնդ_րեսցէ նա յերկրի, որոյ իւրն է տրն երկնից և երկրի ։ Օհ թէ մծ է որ էն, որ կեանքն , և որ աղբիւրն

* Սաղմ. 72. 25 ։

զմի որինչ բարի է և ըղ-
ձալի . ապա որոյ խորն է
զծործլին, չի՞ք ինչ հնար
ուստեքս հաստանիլ նմա իբրև
ինչ կարօտութի : Եւ ա-
հայեա ամենօրհնեն զծա-
ծին կուսին ոչ ումեք եղև
այսպիսի շնորհումն, բայց
քեզ միայնոյ՝ հայր զծըն-
կալ : Ո՜վ որ 'ի մարդ-
կանէ՝ կամ 'ի հրեշտակաց՝
առ զծ մայրենայեալն 'ի
կուսէն մի մեր՝ զայնպիսի
ընկալաւ գերազանութի,
զորպիսի դու ընկալար՝ ան-
բավելոյ մեծարցոյն հայր :
Ո՜վ որոյ է անուանս-
ինչ, որ է և 'ինմանէ աստ-
դաբերեալն զմիասեալը,
թեպետ և ոչինչ նորին

գոր-

գործով, այլ միայն սքան-չելապէս յերկնուստ ՚ի վե-րուստ իջէ բուսուցեալ: Սոյնպէս և ըստ իրաւանց Ճշմարտութե՛ ՚ի կոյս ա-մուսնոյ քո մարիամայ ծը-նեալ ածորդին յո՛.քո՛, քո է ամ իրաւամբք · որում և որ իսկ եղեր կերպիւ՛ իմն արդարութե՛ · զի թէ-պէտ և ոչինչ գործով բը-նաւորական սերմանման, բայց Ճշմարիտ օրինաւոր հայրական որութե՛.քո է-ղև իսկապէս տնօրէնութե՛ անեղ, անհաս, անքննելին բանին ած, արարչակիցն հօր · և անեղանելից որ հագուոյն: Մի սոսկալի զեղ-մանս ածութե՛ն: Բանըն

ամի որինչ բարի է և ըղ-
ձալի · այլա որոյ իւրն է
Ածորդին , չէ՞ք ինչ հնար
ուստեքս հասանել նմա երբէ
ինչ կարօտութե։ Նա ա-
հայէտ ամենօրհնեալ Ածա-
ծին կուսին ոչ ունէք եղէ
այսպիսի առաջնութի , բայց
քեզ միայնոյ՝ հայր Ածըն-
կալ։ Ով ոք ՚ի մարդ-
կանէ կամ ՚ի հրեշտակաց՝
առ Ած մարմնացեալն ՚ի
կուսէն մր մեր՝ զայնպիսի
ընկալաւ զխոնարհութի ,
զորպիսի դու ընկալար՝ ան-
բովանդակ սիրով հոգւոյ։
Ով ոք որոյ է անդրատան
ինչ , որ է և ՚ի նմանէ ազա-
ղաբերեալն՝ ամ իւրաւ մէք,
Թէպէտ և ոչինչ նորին

գոր-

գործով, այլ միայն սքան-
չելապէս յերկնուստ 'ի վե-
րուստ իջէ բուսուցեալ։
Այնպէս և ըստ իրաւանց
ճշմարտութե 'ի կոյս ա-
մուսնոյ քո մարիամայ ծը-
նեալ ամենորդին յմ՛.քո՛, քո
է ամ՛ իրաւամբք. որում
և որ իսկ եղեր կերպիւ
իմն արդարութ՛ե. զի թէ-
պէտ և ոչինչ գործով բը-
նաւորական ստացման,
բայց ճշմարիտ օրինաւոր
հայրական որութ՛ե. քո է-
ղև իսկապէս ամօրէնութ՛ե
անեղ, անհաս, անքննին
բանին ամ՛, արարչակից
հօր. և անեղանելից որ
հոգւոյն։ Ով սոսկալի զիջ-
մանս ամութենն։ Բոնեղև

արդարև արարիչն երկնի
և երկրի ։ Ո՜վ է անհաս
իմաստութին ։ Ո՜վ է ան_
սահման մեծութին ։ Ո՜վ
է անստուեր լոյսն ։ Ո՜վ
է անբաւ զօրութին ։ Ո՜վ
է կեանքն յաւիտենից ։ Ո՜վ
է անճառ երանուին ։ Ո՜վ
է ինքնիշխան տրութին ։
Ո՜վ է անտրտում ուրա_
խութին ։ Ո՜վ է անխախ_
ճան թագաւորուին ։ Ո՜վ
է փառքն ամ ։ Ո՜վ է ան_
բաւ քաղցրութին ։ Ո՜վ
է ամ՝ տիեզերաց փրկու_
թին ։ Ո՜վ է անսպառ ո_
ղորմութին ։ Ո՜վ է անա_
ղարտելի ապաւինութին ։
Ո՜վ է քաւիչն ամի ։ Ո՜վ
է յոյսն ամենեցուն կե_

նաց ։ Ո՛վ է աղբիւրն ամ
բարեաց ։ Ո՛վ է արարիչն
ամ էիցս յանէից ։ Ապա յի-
րաւի յետ ամենայնք կոյս
ամծածնին զքեզ միայն քան
զամ՝ որս նախապատիւ ու-
նիմք ամծահայր որք յով-
ւէփ ․ և յամծածնի առա-
ռութի քո ապաւինեալ,
կողկողիմք այսչափ անհա-
մեմատ քոյին ճոխութեցդ
հաղորդս լինել ։ Ոչ ո՛չ
եթէ միայն քո լինել՝ կա-
մեցեալ՝ շնորհեցաւ քեզ
կեանքն ամ աշխարհի ․ այլ
զի յամի առատացեալ ան-
պարագիրն բարութե լցցէ
զամ ։ Եւ ով, որ զառա-
ջինն եղև յովսէփ անուան-
եալ, յօրինակ քո՝ * ընդ- * Ծնն. 41 ։

եօթն ամս առատութ՝ ըղ-
ցորեանն ամբարեաց ը ամս
սովուն՝ սովելոցն 'ի դար-
ման. և տայցաւ վն նր.
* Ծննդ. 41. 55: * Երթայք առ յովսէփ. ըստ
նմին խորհրդոյ և վն մեր
սովելոցս՝ քեզ տուաւ 'ի
* Յովհ. պահեստ * հացն կենաց ի-
6. 48. և ջեալն 'ի յերկնից անապա-
50. և ամենահամ մանանայն ան-
51: մահարար. և տացաւ մեզ
խորհրդով. երթայք առ
ածահայրն յովսէփ:

Հայցուած:

Սմին իրի մեք աղաւթեմք
առ ոտս քո անկեալ.
հայր գորովագութ, հայ-
ցեմք՝ առ նոյն ինքն ած որ-

գին միջնորդել. ո՞վ զի 'ի
չնորհս քո հաշտեսցի և մեր
լինիլ: Սրբեսցէ զսիրտս
մեր 'ի խղճէ չարեաց. և
յընտանութի̃ իւր ընկալցի
զմեզ. բնակեսցէ 'ի սիրտս
մեր, պայծառացուսցէ ըզ-
հաւատ իւր 'ի մեզ. զօրա-
ցուսցէ զյոյս մեր, բոր-
բոքեսցէ զսէր մեր, և ա-
ռաջնորդեսցէ մեզ 'ի գործս
բարեաց. ը̃ լուսաւոր իւր
ս̃բ պատուիրանաց: Ի՛
յաւուրն ելից մերոյ յաս-
տի կենաց 'ի հայրենի փառս
իւր ընկալցի զմեզ յեր-
կիրն կենդանեաց, տեսա-
նել զերեսս նր̃. և փա-
ռաբանակից քո եղեալ
փառաւորել զնա ընդ հօր

և ընդ սբյ հոգւոյն 'ի յաւիտեանս · ամէն ։

Ժամ հինգերորդ ։

Ողջեար ասա նոյն ա̅ծահայր սբն յովսէփ, յիշատակաւ առան-չելէ գործոյ պետաշխանութե̃ նր, ասա ա̅ծածին սբ կոյսն, և ասա միածին որդի նր ։

ՈՎ, որչափ մեծ է, որ տեսչութե̃ն քում յանձնեալ եղև, գերագոյն քերովբէից սուրբ ա̅ծահայր։ Դշխոյին ամենայն արարածոյ միշտ կուսին ընտրեցար յայս տեսուչ խնամակալ պաշտօպարան ։ Երգասաւոր կոյս

անդաստանի ո՞ր հոգւոյն՝
կարգեալ եղեր 'ի նմանէ
հաւատարիմ պահապան.
և որ ևս գերագոյն է.
լոյսն անքննելին մշտնջենա-
կից հօր որդին ոչ ումեք
'ի սէրս, և ոչ հրեշտակաց.
այլ քեզ միայն յանձն ե-
ղև 'ի տնօրինական հոգա-
բարձութիւն: Աջն երկնա-
ւոր հօր՝ բազուկն ամենա-
զօր բանն յաւիտենական
Է քո եղև ձեռամբ: 'Ի
գիրկս քո իբր 'ի քրով-
բէական կառս իբր հանգ-
չիլ հաճեցաւ իսկակից ծը-
նունդն հօր և էակից ո՞ր
հոգւոյն 'ի քէն դաստիա-
րակեցաւ ծագումն փա-
ռաց ամենակալին: Սան-

սահմանն էութ֊ զանհասան
ելի, յո՛ր անուանեալ՝ Ը֊
հանուր աշխարհի փրկիչ
ծանուցեր ։ Օ անպարա֊
գիրն մնաց հրաշիւն զու֊
արթնոց, առ լանջօք սր֊
բանէն մարմնոյդ գգուէն
սեղմեցեր ։ Օ կերակրիչն
տիեզերաց զիջեալն 'ի կա֊
մաւորական կերս մեր քաղ֊
ցու և ծարաւու՝ վաստա֊
կօք ձեռաց քոյ դարմա֊
նեալ տածեցեր ։ 'Ի քէն
խնամարկեցաւ ։ 'Ի քէն
կերակրեցաւ ։ 'Ի քէն ար֊
բուցաւ ։ 'Ի քէն զգեցու֊
ցաւ ։ 'Ի քէն գգուեցաւ ։
'Ի քէն խանձարապատեցաւ ։
Եւ միով բանիւ զամ գործս
պաշտպանողութ֊ քոյ հա֊

մա֊

մատուցելով խոստովանիմք
Ճշմարտիւ, թէ առ'ի քէն
զկեանս ընկալաւ մննդ-
եամբ կեցուցիչն Տէր: Իսկ
արդ՝ եթէ այնչափ մտե-
րիմ սիրելի ա̃յ լինի՛ որ ըզ-
պատուիրանսն ա̃յ յար-
գէ, քանի՞ առաւել նա,
որ և զկեանսն ա̃յ պահէ.
և զիա՛րդ ա̃ծ զայսպիսին
քան զայլ սիրելիս իւր ա-
ռաւել ընտանի մտերիմ
յի՜ւմի ոչ առնէ: Եւ ահա
ընդ ամենաւր կուսին մա-
րիամու դու միայն պահ-
պանիչ եղեր կենացն ա̃յ
ըստ մարմնոյ, հայրամե-
նայարդոյ:

Հայցուած :

Մ՜ն այսորինկ յայտնի երա-ւամբք յետ որք ամա-ծին կուսին ոչ զոք, բայց միայն զքեզ առաւել սի-րելի փրկչին ամի՝ և մերձա-գոյն ընտանի ճանաչեմք. զոր և արժանահաւատ խնկ առնեք հայրական կոչումն ընծայեալ քեզ 'ի նմանէ : Եւ այնպէս ունիս ամե-նեցուն յամենայնի բա-րեպարգև բարերար լի-նիլ՝ հայր ամ̃ծարեալ : Եւ ո̃ւ իւրաքանչիւր նմ̃ կարօ-տութեանց զլրումն յոյս ըն-դունիլ : Իսկ զի որք պէտս ունին խնամոտէ, և հայ-

ցեն զնոյն, յապաստ լինիս նմ̃
յիմաստութի̃ : Ուր տգիտութե̃,
'ի գիտութի̃ : Ուր երկիւղ,
յերկիւղ : Ուր զօրութե̃,
'ի զօրութի̃ : Ուր հեզու-
թե̃, 'ի հեզութի̃ : Ուր
քաղցրութե̃, 'ի քաղցրու-
թի̃ : Ուր անդորրութե̃
օդւոյ, յանդորրութի̃ : Ուր
յուսոյ, 'ի յոյս : Ուր համ-
բերութե̃, 'ի համբերու-
թի̃ : Ուր գգաստութե̃, 'ի
գգաստութի̃ : Ուր խո-
նարհութե̃, 'ի խոնարհու-
թի̃ : Ուր սիրոյ, 'ի սէր :
Եւ ուր այլ ևս քաջութե̃,
'ի նոյն յայնմ՝ Ճոխացու-
ցանես՝ մատակարարդ. ամ̃
ամէ̃, բարեխնամ Հայր :
Օր և վերջացելոցս մեզ

յա̃մէ՝ հայցեմք մարդա-սիրել․ և լնուլ զմեզ լու-սով՝ 'ի փառս ողորմութե̃ փրկչին մերոյ յ̃ի ք̃ի․ որ է օրհնեալ 'ի յաւիտեանս յաւիտենից․ ամէն․

Րւան վեցերորդ ։

Պոռչէսպ աու նոյն տծահայր ուէն յոչուէէ, ցէշատատէաա հրամա-նատատր շէնէշոյ նէ աա որ-դէն մածէն տրն տմ արա-րածոյ ։

Հրաշալի, և գերա-զանց է քան զա̃մ ա-րարածոց միտս մ̃տծ-ային մեծագործու-թե̃ն խորհուրդ՝ որ լցեալ

եղև

եղև 'ի քեզ՝ սերովբէից
ցանկալի ած՟. հայր ոք յով-
սէփ : Հիացան երկինք ,
սոսկացան երկնայինք յոր-
ժամ օրհնաբերն արարա-
ծոց տ՟րն երկնից և երկրի
բանն ած՟ , անօրէնութե՟
բատ մերս բնութե՟ ծնեալ
'ի կուսէն, մ՟ն որդի քո ե-
րեւելոյ՝ հպատակ քո եղև.
և ը՟ խնամօք կառավա-
րութե՟ քոյ խնամարհեցաւ
կառավարիչն ընդհանուր
աշխարհի . և եղև քեզ
հնազանդ իբրև զմի 'ի կա-
րօտելոց խնամարկութե՟ ,
որ խնամակալն է ամ՟ ա-
րարածոց : Ով խորհրդոյս
խորութե՟ : Առաջնորդեն
աստի միտք մեր մնախոհ

ըմպել թէ ապա առ այս֊
պիսի հրամանատարութ̃ի
համեմատեալ, պատշաճ
եղև քեզ զգօնուն պար֊
գևօք քան զայլ ո̃րս գե֊
րագոյն ճոխանալ ։ Զի ոչ
ը̃ մարդկայինն քումդ խոր֊
հրդոյ և հանճութե, այլ
ըստ ա̃ծային խորհրդոյն
լուսաւորութ̃ե յայտնու֊
թե, կատարեիր զայս պաշ֊
տօն ։ Սո̃ այսորիկ անճա֊
ռելի իմաստիւք ճոխաց֊
եալ խոստովանիմ զքեզ
քրովբէափայլ ս̃բ ա̃ծա֊
հայր ․ ո̃ք և ճշմարտիւ հա֊
ւատամ, թէ հրամանա֊
տարն ա̃մ տիեզերաց եղև
քեզ հնազանդ՝ ըստ մեծին
Ղուկասու աւետարանչին

գրելոյ *։ Նաեւ ՚ի մէջ սրբոց
առանձին իմն առաւելու-
թեամբ զքեզ ունիմ ինձ միջ-
նորդ առ քրիստոս յիսուս ան-
մահութեան։ Որ զի այլ
ոմնք ՚ի միջնորդելն իւրեանց
առ քրիստոս զհայցելն միայն ու-
նին ՚ի նմանէ զողորմութիւն,
իսկ դու կերպիւ իմն և
զհրամայելն։ Ըստ ամենայն
մարդասիրութեան խորոց.
զի նա յետ ամենայն անօ-
րէնութեանց կատարելոյ,
յերկինս ելեալ՝ յունկն-
դրութեան անտի՝ զոր յերկ-
րի աստ առ քեզ ու-
նէր, ոչ վերջացաւ։ Նաեւ
այնպէս զինչ և խնդրես-
ցես ՚ի նմանէ յաղագս
մեր, արդարեւ քան զա-

*Սաղմ 2. 5I.

մենայն ո՛րս ունիս ընդու-
նիլ առաւել։

Հայցուած ։

Եւ արդ՝ Հա՛յր գորովա-
գութ, աղաչեմ հայ-
ցեմ առ քո՛, զանուն խոր
ո̃ք զչորրորդին ա̃ծային սի-
րոյ՝ յոգի իմ տպաւորել·
ո՛յ զի կենդանաբար սի-
րով նո՛ր միշտ նմա կենդա-
նի եղէց· և աշխարհի մե-
ռայց· զի մ̃ն այսորիկ ո̃
պատկերի խորում ստեղծ
զիս արարիչն ա̃ծ· և աղ-
նուագին արեամբ խորով
յ̃մ մեղաց սրբեաց· և
յինքն յօղեաց։ Ո՛ւ թո՛ղ-
ցէ զիս յ̃մ կեանս իմ բա-

ժա

ժամել յիւրմէ. և յետ իմ
աստի կենաց 'ի տագնա-
պին իմ՝ հոգեվարութեն՝ ը̃
խնամով գթոյ իւրոյ՝ և ե-
րանուհւոյ կուսին մարիա-
մու պատսպարեսցէ. և այն
պէս շնորհօք ողորմութ̃ե
իւրոյ յարքայութ̃ն իւր ըն-
կալցի. ամէն։

Բան եօթներորդ։

Յաւելեալ աստ նոյն ա̄ծահայր սբ̄ն յովսէփ, յիշատակեալ հետևո-րանաչէց նմա ընծելոյ մար-դարէիցն այ։

Ո՜Վ պատմեսցէ զմե-ծամեծսն այ 'ի քեզ հրաշագործեալ գե-րամաքուր սբ̄ ա̄ծահայր։ Որ յաւիտենից արքային տ̄ն մերոյ յ̄սի ք̄սի 'ի խնա-մարկութիւն մանկութեան ընտրեալ, դշխոյին ա̄մ սբ̄ց մօրն ա̄յ վեր առեալ եղեր 'ի փեսայութի. և ըստ այսմ կարգի յանզուգա-կանն վերացար յազնուէու-

թեն ։ Եւ ո՛չ միայն հա-
մօրէն առաքինութեանց կա-
տարելու՟թ համեմատեալ
եղեր նմա 'ի սրբութիւն.
այլ և միածնի որդւոյն ա՟յ
ըստ մարմնոյ, և քումի-
անձին եղև մայր. իմն
կերպարանակցութի ։ Ո՟պ
զի մի՛ աննմանութի 'ի մէջ
եկեալ, կուսական ծնըն-
դեան գաղտնին՝ անպատ-
շաճ կարծեօք մարդկան
յայնմ՝ առաջիկայ ժամա-
նակին՝ յա՟ծամօրն բերի-
ցիւր 'ի շրջապատութի ։ Նա
ընդ այս փրկական խոր-
հուրդ՝ պատշաճ իսկ եղև
որդւոյն ա՟յ առնուլ ըն-
մարմին 'ի ս՟բ կուսէն ո՛չ
միայն ըստ կերպարանաց

նորին , այլ և նման ըստ
կերպարանաց քոց , ըստ
գունոյ , և ըստ գծա_
գրութե դիմաց , ըստ հա_
սակի , և ըստ հայեցուա_
ծոյ. ըստ շարժման , և ըստ
այլ պատշաճից. որով մարթ
եղև գաղտնի խորհրդոյս
այսմիկ անյայտ մնալ մարդ_
կան աշխարհի , միանգա_
մայն և սատանայի , մինչև
'ի հասանիլ պատշաճ ժա_
մանակի յայտնութե : Եւ
զի այս Ճշմարիտ է , ապա
յոյժ ընտիր եղև բնաւո_
րական կազմութի անձին
քոյ՝ հայր ամենապատիւ .
և սրբութի քո . որով ար_
ժան վարկաւ որդին այ
քեզ նմանիլ . և զնմանա_

տիպ

տէրդ կերպարանակցութ՟ն
քո յանձին իւրում բերել
ըստ մարմնոյ. որ * գե-
ղեցիկ հրաշագեղն է տես-
լեամբ քան զա՟մ որդիս
մարդկան: * Սաղմ. 44. 3.

Հայցուած:

Ա՟ծ այսօրիկ մեք յետ-
նեալքս յա՟մ սրբութե՟ց գե-
ղապանծութե՟է, յայսպիսի
հրաշալի ա՟ծամերձու՟ն քո
ապաւինիմք. սրովբէամա-
քուր ո՟ք ա՟ծահայր: Եւ
հայցեմք առ նոյն ինքն յո՟
լոյսն անճառելի վ՟ս մեր
միջնորդել, զմ՟այն մե-
ղաց, և անգիտութե՟ն ՚ի
հոգւոց մերոց փարատել:

Որպէս զի լուսաւոր շաւղաց խաչակիր ոք վարուց նորին պայծառ տեսութ հետեւող լիցուք: Եւ այնպէս այժմ ըստ մեր կարի 'ի նոր մանակից կերպարանակցութ ի պատկերի նորին համօրէն առաքինութեց կատարելութ ընդ հասանիլ մարթասցուք: Որպէս զի եւ 'ի հանդերձեալն 'ի հայրենի փառսն ընդ նմա լինիլ արժանի լիցուք. եւ 'ի միասին ընդ քեզ փառաւորեսցուք զնա 'ի յաւիտեանս.

ամէն:

Բան ութերորդ ։

Պաղչեաս առ նոյն տաճարայր տէն յողնեն, յէշտաչար տն մերոյ յսի քսի, և ամենօրհնելոյ մօր նր խնամակալ մեծեԹար ընկերելոյ նմա յելս նր յարաբ չենայ ։

Ո՜րչափ մեծ է որ 'ի քեզ է ցուցեալ տծային մարդասիրութեն խորհուրդ՝ տծահայրնք յոժարէփ ։ Ո՛վ քեզ շնորհեաց երկու զանձս զանհաս միածին որդին տյ զյսն քսն, և զերանուհի մայր նր զմիշտ կոյսն մարիամ կենակից քեզ ունել ։ Ո՜վ

և յաւուրն իսկ ելից քոյ
՚ի կենաց աստի՝ նոյն ինքն
ամենափառ դշխոյն սպաս
կալեալ գթով մերձակայ
խնամակալ սփոփիչ լինէր
անձինդ ՚ի հիւանդութե̃
քում։ Ընդ որում և ըղ-
ձեռամնէ ՚քո առեալ յո̃ քո̃
ա̃ծորդւին , արգահատիչ
մխիթար լինէր քեզ ․ և
յուսով կենացն յաւիտե-
նից քաջալերէր զքեզ։
Ո ցայգ և զցերեկ իբրև
մայր քաղցրագութ խնա-
մածու էր քեզ կոյսն մա-
րիամ․ և յո̃ քո̃ միածին
որդի նո̃ ո̃րն ա̃մի՝ ՚ի տկա-
րութե̃ քում պաշտպան զօ-
րավիգ լինէր քեզ․ և հա-
մանգամայն իբրև որդի՝

դորովալից սիրով փարէր
զքեւ ։ Ո՜վ թէ քանի՜ մեծ
էր ցաւակցութի՛ն մարխա_
մու դէպ քեզ 'ի հոգեվա_
րութե՛ն քում ժամու ․ եւ
թաշկինակ 'ի ձեռին՝ նստ_
եալ մերձ զհրաշազարդ ե_
րեսաց քոց զքրտունսն սր_
բէր , եւ ածաձիր քաղցր
բանիւք զքեզ սփոփէր ։
Վասն այսորիկ փրկարար
խո՛րհրդով ընտրեալ եղէր
դու յընտանի խնամակալ
հոգեվարութե՛ նց , որք
զպատրաստականս բարուք
ելս յաստի կենաց ընդու_
նիլ փափաքին , եւ միջնոր_
դութե՛ քով խնդրեն զայս
'ի տնէ ։ Ո՜ երանելի ածա_
հայր ․ երջանիկ կատա_

վէր նմա. և զգգուշա՛նս բա-
զում ընծայեցեր նմա. և
*Ղուկ 2. 51: * էր քեզ հնազանդ իբրև
որդի: Ապա 'ի տան քում
նմ զվերջին համբոյրն գո-
րովալի՝ առաւել համար-
ձակութե՛ք քան զնոյն նր
ծերունին ունէիր հայցել
'ի նմանէ զանդորր և զխա-
ղաղիկն արձակումն հոգ-
ւոյդ 'ի մարմնոյդ: Նւ դու-
ցէ առնէիր ցնա: Արդ ար-
ձակեա՛ զսնուցիչ քո զծեր
ծառայս՝ տր յն 'ի խաղա-
ղութի, զի ոչ միայն տե-
սի աչօք, այլ և շօշափեցի
ձեռօք զբանն ած յաւի-
տենից, որ մարմնացար վն
փրկութե աշխարհի, և բար-
ձեր զխռովութիւն 'ի միջոյ.

և տարաբեր զխաղաղութի̃
յերկինս և յերկրի ։ Դու
ը̃ունէիր հոգւով զուրա_
խարար պատասխանին 'ի
նմանէ , թէ երթ ծերու_
նի օրհնեալ հօր իմոյ 'ի
գոգն աբրահամու , որ ը̃
բազում ամս 'ի կարգի հօր
բազմաշխմի ձգամբ աշ_
խատ եղեր մ̃ իմ · և ես
խոստանամ քեզ ինքնին
գալ անդ · և զքեզ ը̃ այլ
հոգւոցն արդարոց , 'ի լոյսն
յաւիտենից յարքայութի̃ն
իմ՝ երկնայինն փոխել · ո՛վ
երջանիկ աւետաւեացս · ո՛վ
յուսապատար բերկրալից
աւանդութե̃ն հոգւոյ ։

Հայցուածք ։

Խնդամ և զուարճանամ ընդ այսպիսի վիճակն քո , երանեալ յամ̃ սրբ̃ց ո̃ր ա̃ծահայր ․ և առանձին իմ̃ն ուրախութ̃բ բերկրիմ ը̃ գերագոյն փառսն , և ընդ իշխանութի̃ քո մեծ ։ Ցընծամ ը̃ գերափայլ պսակն քո ․ որով անզուգական փառօք պայծառացեալ յարքայութեն երկնից , յաթոռ փառաց մերձ ա̃ծամօրն բազմիս ․ և ը̃ նմին քան զբիւրաւոր հոյլս հրեշտակաց ․ և քան զդասս առ հասարակ սրբ̃ց հուպ միածնի որդւոյն ա̃յ դասեալ

ցնծաս ։ Ուստի և ես ան-
պիտան ծառայս քո 'ի դե-
րայարգոյ միջնորդութ՟ի
քո ապաւինեալ՝ հայցեմ
բարեխօս լինել մ՟ր իմ առ
տ՟րն ա՟մի յ՟ս ք՟ս , արժանի
առնել և զիս ը՟ ողլ ջեր-
մեռանդ ծառայս քո ա-
մենացանկալի տեսուե՟ իւ-
րում, և մօր իւրոյ , և քոյ ։
և փառաւորել զանբաւ
մեծվայելչութ՟ի նո՟ 'ի յա-
ւիտեանս ։ ամէն ։

Բան ինններորդ :

Գովեստ առ նոյն Ա̄ծահայր սբ̄ն Յովսէփ․ յանձնարարութ̄է , և հայցուած՝ վս̄ ընդունելոյ մեզ շնորհն , և շնորհանուաճոյ ծառեղն Տարրեանու , և զհոգին մերոյ յետ մահ առնալոյ օգնականութե̄ն ՚ի ժամու մահուան :

Բազում են ջերմեռանդք , որք բարեյոյս եղեալ ՚ի խնամս քո , յանձն առնեն զանձինս իւրեանց պաշտպանութե̄ քում, մեծդ ՚ի նահապետս Ա̄ծահայր ս̄բ յովսէփ : Այլ երանի է նց̄ .

զի դու առատացեալ գը_
թութ͞ե 'ի նմ, ընդունիս
զաղաչանս նց · և լնուս
բարեխօսութ͞ե քով զկա_
րօտութ͞իս հոգւոց նոցա:
Արդ և ես անարժանս
փափաքելով ընդունիլ ըզ
քեզ 'ի պաշտպանութ͞ի հո_
գւոյ իմոյ, զի ըստ ամի
տեսչութ͞ե քում յանձն առ_
նեմ · և 'ի թիւս ճշմարտի
նուիրելոցն 'ի ծառայութ͞ի
քո՝ համարել հայցեմ: Արդ
զի եղիցի ինձ բարեխօ_
սութ͞ե քով զօգնականու_
թ͞ի 'ի բարերար փրկչէն
իմմէ ընդունիլ · և զվարս
իմ ըստ հաճոյից նր ուղ_
ղել: Եւ մանաւանդ 'ի սոս_
կալի ժամու մահուան ի_

մոյ նպաստ լեր ինձ հայ-
ցեմ, հայր բարեգութ, զի
շնորհեցեր ինձ զկատարեն
զղջումն 'ի վ͞ր ա͞մ մեղաց
իմոց. և յանծայրն յամե-
նասուրբ ողորմութ͞ն իւր
բարեյոյս արասցէ: Ո՜ ի
դու իբրև առաւելեն շը-
նորհօք 'ի ն͞քս ա͞յ, առան-
ձին ի͞մն նպաստիւք պաշտ-
պան հոգաբարձու և խնա-
մակալ լինիս ն͞ց. որք միջ-
նորդու͞բ քով զբարի փախ-
ճան ընդունիլ հայցեն. և 'ի
նմա զքաղցր շնչումն հոգ-
ւոյ 'ի ձեռս ա͞յ ըղձան: Ա՛ն
զի դու զհոգի քո աւան-
դեցեր՝ ունելով յաջմէ զյ͞ս
ք͞ս որդին ա͞յ, և յահեկէ
զամենօրհնեալ մայր նորա

զքեզ կոյսն մարիամ․ որք
զմաքրագոյն հոգի քո 'ի
ձեռս ո՟յ հոր յանձն առ-
նէին․ և յետ ո՟ք հոգւոյդ
աւանդման զաչս քո ո՟ք ն՟ք
ձեռամբ իւրեանց կափու-
ցին։ Ո՜վ թէ որչափ երա-
նի լինէր, եթէ և ինձ 'ի
ժամ այսմ՚նման բարի վախ-
ճան քոյին բարեխօսութե
տնօրինիւր։ Ո՜ այսորիկ
արտասուալից պաղատա-
նօք մաղթեմ 'ի քէն հա՛յր
գործակալութ, միջնորդել
վ՟ն իմ առ ո՟ր, զի 'ի պա-
տիւ երանելի ելիցն քոց
յաստի կենաց՝ շնորհեսցի
ինձ 'ի հոգեվարութե ի-
մում ժամու ելանել զո՟ն
իմոյ յո՟ւ, և մօրն ն՟ք երա-

նուհւոյ կուսին. և զքոյդ
պաշտպանութի՛ւ: Եւ մի՛ 'ի
բաց թողցէ զիս մինչև
հասցէ հոգի իմ՝ 'ի հան֊
գիստն յաւիտենական, 'ի
ժառանգութիւնն երկնից
արքայութե՛, 'ի միասին ը̄
քեզ փառաւորել զամենա֊
ս̄բ զերրորդութի՛ւն 'ի յա֊
ւիտեան. ամէն:

Բան տասներորդ ։

Ուղղեալ առ նոյն ա̄ծահայրն ս̄բն յովսէփ, յանձնարարութ̄, և հայցուած, վասն այնոցիկ որք չէնդմանէ հաւատով՝ և արդարութ̄ 'ի տ̄ր ննջեցին ։

Եռերանեալ ես յիրաւի յամենահաճոյ միջնորդութ̄իս քո ընդունելութ̄ հայցուածոց քոց, մեծդ 'ի նահապետս, վեհդ 'ի մարգարէս, և նախապատիւ քան զերանելի առաքեալս, ա̄ծահայր անուամբ պատուեալ ս̄բ յովսէփ · տանն ի̄մ հանճարեղ տնտես · և

նորին զանձուցն հաւատա-
րիմ հաղարապետ: Յանձն
առնեմ՝ քոյին ամենապատ
միջնորդութեդ զհոգիս նն
ջեցելոյն, որք կենդանի
հաւատով և սրբութ̃բ 'ի
տ̃ր ննջեցին. բայց վասն
մարդկային տկարութ̃ք քա-
ւութ̃ե արժանի գործեալ
լինչ յանցանաց՝ 'ի քաւա-
րանի հոգւոց արգելեալ
կան, 'ի բոց հրոյ զկատա-
րումն մաքրութ̃ե ընդու-
նիլ. և սպասեն հասանիլ
հանգստեան յաւիտենից:
Նպաստ լեր սոցա գթու-
թ̃ք, աղաչեմ. և մատո՛
որդւոյն միածնի յամենա-
հաճոյ արդեանց քոց 'ի
վճարումն պարտեաց նոցա՝

'ի մեղմացուցումն արդար
ցասմանն ա̅յ, և տանջա-
նաց նոցին սաստկութե̅ :
Ո̅ղ և քո իսկ գթալից աչք
զսիրելեացն ա̅յ զհոգւոյն
այնոցիկ զկարիս տեսա-
նեն. և յաղէտս մշտաց ն̅ց
ինչ ոչ հանձին՝ գործա-
գութ հայր. այլ յաւէտ
ընդ ազատութե̅ ն̅ց բեր-
կրեալ զուարճանաս. և
ըստ երանութեդ քում ա-
ռատութե̅՝ ունիս մ̅ե ազա-
տութե̅ ն̅ց բարեխօս լի-
նել. և բարեխօսութի̅դ
քո չունի ինչ 'ի հայցուա-
ծոյ իւրոց նուաղիլ զինչ
և յո̅յ խնդրեսցես : Նու
արդ՝ յիշեա հայր բարե-
գութ զմարդկային բնու-

թ̃ես բեկանաւորութ̃ի · որով հոգւոյն այնորիկ յայն յանցանս՝ վասն որոց տանջին, վտանգեցան ։ Դու գթացեալ մաղթեամ առ յո̃ միածին որդին · զի վասն արդեանց չարչարանաց իւրոց՝ և մե̃ արժանաւորութե̃ քաղցր ծնողի իւրոյ սր̃յ կուսին Մարիամու · և 'ի շնորհս քոյին երախտեաց՝ արձակեսցէ զնոսա յամենայն կապանաց յանցանաց · և 'ի պատժոց նոցին մնացուածոց ։ Դու լուսով փառաց պայծառացուցեալ, յերամս երանելոց իւրոց ընկալցի զնո̃ · փառաբանել ընդ քեզ զամենայնբ

երրորդութի̃ն 'ի յաւիտեանս․ ամէն ։

Աղօթեցէք վասն բանից գործողաց և հայցուածոյ առ սբ̃ ա̃ծահայրն յուշուէք, առեալ եղէն 'ի գրոյն, որ անուանեալն է խորհուրդ ա̃ծպաշտութե̃ ։

ԺԱՄԱԿԱՐԳՈՒ ԹԻՒՆ

Ս͞բյն յովսեփայ։

Ի չորեքշաբաթի աւուր։

Յառաւօտու։

Նշ. Յ͞ո մարիամ․ և ս͞բ յովսէփ։

ՏԵթէ զշրթունս իմ բանաս։ Բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո։

Ա՛ծ յօգնել ինձ նայեաց․
Եւ Տ՛ր յընկերել ինձ
փութա՛։
Փառք Հօր և Որդւոյ,
և Հոգւոյն սրբոյ․ այժմ՝ և
միշտ և յաւիտեանս յաւի-
տենից․ ամէն։

Նոն։

Յովսէփ որդի մեծի դաւ-
թի․
Ծնեալ տոհմէ պայծառ
բարի։
Տեառն մերոյ քրիստոսի․
հայր կոչեցեալ ըսքանչելի։
Փեսայ եղեալ սրբոյ կուսին․
և առաջնորդ քաջ՝ ի բոլսն
Եւ երկոցունց պահպան ասի,
՝ի յոյս կարգեալ յերկրի։
Ձեռ։ Մեզ լեր վայելչութե

նահապետաց , և տնտես եկեղեցւոյն ա՟յ , որ զհայն կենաց , և զցորեանն ընտ_րելոց պահպանեցեր ։

եղ։ Աղօթեա՛ վ՟ն մեր՝ ս՟բ հայր յովսէփ ։

ող։ Օլի արժանի լիցուք խոստմանցն ք՟ի ։

Աղօթք ։

Խնդրեմք տ՟ր , զի ար_դեամբք ամենաս՟բ փե_սայի մօր քո գտցուք զօգ_նութի՟ն · զի զոր ոչ կարեմք մեօք ը՟ունիլ , պարգևես_ցի մեզ նորին բարեխօ_սութե՟ն ։ Որ կեաս , և թագաւորես ընդ հօր , և ընդ ս՟բ հոգւոյդ · այժմ և միշտ և յաւիտեանս յա_ւիտենից · ամէն ։

Յառաջին ճաշու ։

Հյ։ Յս̃ մարիամ․ և ո̃բ յովսէփ ։

Ա̃ծ յօգնել ինձ նայեաց․ Եւ Տ̃ր յընկերել ինձ փութա ։

Փառք հօր, և որդւոյ, և հոգւոյն սրբոյ․ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից․ ամէն ։

Երգ։

Դու որ զհարսանդ տեսեր յղի ։
և տրտմութ̃ե եղեր 'ի լի ։
Վարմնէիր յոյժ անձկալի․
Թողուլ արդեօ՞ք է արժանի ։

Յայնժամ՝ յերկնից քեզ
 ազդ լինի․
 մի՛ երկիցես այլ ևս ան_
 տի։
Օ՛ի ազդ առնէր քեզ յե_
 րազի․
 Թէ մանաւանդ կայ ցն_
 ծալի։
Փռ։ Ողջ լե՛ր վայելչութի՛ն
նահապետաց, և տնտես
եկեղեցւոյն այ, որ զհացն
կենաց, և զցորեանն ընտ_
 րելոց պահպանեցեր։
Եւ։ Աղօթեա՛ վս մեր տբ
 յանէժ։
Այժ։ Օ՛ի արժանի լիցուք
 խոստմանցն քոց։

❧❧ ❧❧

Աղօթք :

Խնդրեմք տէր՝ զի արդեամբք ամենասուրբ փեսայի մօր քո գտցուք զօգնութիւն, զի զոր ոչ կարեմք մեօք ընդունիլ, պարգեւեսցի մեզ նորին բարեխօսութեամբն: Որ կեաս և թագաւորես ընդ Հօր, և ընդ սրբոյ Հոգւոյդ · այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից · ամէն :

Յերրորդ ժամու։

կց։ Յ՟ մարիամ․ և ս՟բ յովսէփ։

Ա՟ծ յօգնել ինձ նայեաց․ Եւ տ՟ր յընկերել ինձ փութա։

Փառք հօր, և որդւոյ, և հոգւոյն ս՟բյ․ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից․ ամէն։

Երգ։

Ի բեթղահէմ եկեալ յայրին․
'ի վճարել ըղձած հարկին։
Ընդ ս՟բ կուսին որ էր յղի․
ուր և ծնաւ զ՟տր երկնի։

Օ՛ն նա էր տ՟ր աշխարհի ·
որ՝ և եղև բանն 'ի մարմնի։
Օ որ դու զ՚մանուկն հրա֊
չալի ·
առեր 'ի գիրկս ուրա֊
խալի ։

Ձա։ Ո՛ղջ լեր վայելչութի՟
նահապետաց, և տնտէս
եկեղեցւոյն ա՟յ, որ զհացն
կենաց, և զցորեանն ընտ֊
րելոյ պահպանեցեր ։

Հչ։ Ա․ղօթեամ վ՟ն մեր տ՟ր
հայր յովսէփ ։

Ողն։ Օ՛ն արժանի լիցուք
խոստմանցն ք՟ի ։

Աղօթք ։

Խնդրեմք տէր՝ զի ար֊
դեամբ ամենաս՟բ փե֊
սայի մօր քո գտցուք զօգ֊

նութ՛ի, զի զոր ոչ կարեմք մեօք ՟ը՟ունիլ, պարգևեսցի մեզ նորին բարեխօսութ՟ը՟ն։ Որ կեաս և թագաւորես ընդ Հօր, և ՟ը՟ սրբոյ Հոգւոյդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Ի Չորեքշաբթի ժամու։

կց։ Յն մարիամ. և Ծր յովսէփ։

Ած յօգնել ինձ նայեաց. Եւ տր յընկերել ինձ փութա։
Փառք Հօր, և որդւոյ, և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Նուէ։

Նորա հերովդէս ժանտն ամէհի։
խնդրէր կորուստ ման_
կանցն 'ի մի։
Զայնի՞ն ահեղ գաբրիելի.
ազդ քեզ լինի փութանակի։
Օ ի յարուցեալ ընդ քոյդ հարսի.
առցես զ̊ մանուկըն հրա_
շալի։
Մտեալ յերկիրն եգիպ_
տոսի.
անդէն կացցես ժամա_
նակ մի։

Ձայ Ո՛ղջ լեր վայելչութի՟ նահապետաց, և տնտես եկեղեցւոյն ա՟յ, որ զհացն կենաց, և զցորեանն ընտ_

րելոց պահպանեցեր ։

Կց։ Ա.ղօթեա՛ վ՟ս մեր Տ՟ր
Հայր յովսէփ ։

Պտս. Որ արժանի լիցուք
խոստմանցն Ք՟ի ։

Աղօթ՟ք ։

Խնդրեմք տէր՝ զի ար-
դեամբ ամենասուրբ փե-
սայի մօր քո գտցուք զօգ-
նութի՛ն, զի զոր ոչ կարեմք
մեօք ըն՟ունիլ, պարգևես-
ցի մեզ նորին բարեխօ-
սութե՛ն ։ Որ կեաս և թա-
գաւորես ընդ հօր, և ը՟ն
սրբոյ հոգւոյդ․ այժմ և
միշտ և յաւիտեանս յաւի-
տենից․ ամէն ։

Յէն-

Յիններորդ ժամու։

ԿԹ: Յն մարիամ. և որք յոլանէփ։

Ած յօգնել ինձ նայեաց. Եւ տր յընկերել ինձ փութա։
Փառք հօր, և որդւոյ, և հոգւոյն սբյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Երգ։

Երբ հերովդէս չար թշնամին.
սատակեցաւ ողխղծ դարչելին։
Դարձար ընդ մանկանն և ընդ հարսին.

'ի Գալիլեայն այն ընտո_
րեմն ։

Ով ուսար աղչմամբ մե_
րին ։
Լուսով լցեալդ ածայնին ։
'Ի Նազարէթ խոնարհ հե_
զին .
բնակեցար յանծանօթին ։

Ձա։ Մ՛գջ լեր վայելչութ՛ի
նահապետաց , և տնտես
եկեղեցւոյն այ , որ զհայն
կենաց , և զցորեանն ընտ_
րելոց պահպանեցեր ։

Եղ։ Լ̃. զօթեամ մ̃ մեր ո̃բ
հայր յովսէփ ։

Ալ։ Օ ի արժանի լիցուք
խոստմանցն քրի ։

※※ ※※ ※※

Աղօթք ։

Խնդրեմք տէր՝ զի արդեամբ ամենասուրբ փեսայի մօր քո գտցուք զօգնութիւն, զի զոր ոչ կարեմք մեօք ընդունիլ պարգեւեսցի մեզ նորին բարեխօսութեամբն ։ Որ կեաս և թագաւորես ընդ Հօր, և ընդ սրբոյ Հոգւոյդ․ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից․

ամէն ։

ՑԵՐԵԿՈՅԻՆ:

Եղ: Ց՟ս մարիամ. և ա՟ք յովսէփ:

Ա՟ծ յօգնել ինձ նայեա՛ց: Եւ տ՟ր յընկերել ինձ փութա՛:
Փառք հօր, և որդւոյ, և հոգւոյն ս՟բյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւի_տենից. ամէն:

Երգ:

Օ յ՟ ամացն երկնատա_նեին.
կորուսեր դու 'ի տաճա_րին:
Օ լոյսն աչացդ երկուքին.

որ էր սրտիւք ցնծալին։
Ուրախ երբ գտեր զցան-
կալին.
'ի թաքուցնեաց միջի խորմ-
բին։
Պահպանեցեր 'ի զգուշին.
զարքայն զօրոյն երկնային,
Մեծ։ Աղջ լեր վայելչութե՛ն
նահապետաց, և ատենե
եկեղեցւոյն ծո՛յ, որ զհայն
կենաց, և զցորեանն ընտ-
րելոյ պահպանեցեր։
Նշ։ Աղօթեա՛ վն մեր սբ
հայր Յովսէփ.
Ողջ։ Օ՛ 'ի արժանի լինցուք
խոստմանցն քո՛ց։

Աղօթք:

Խնդրեմք տէր՝ զի արգեամբ ամենասուրբ փեսայի մօր քո գտցուք զօգնութին, զի զոր ոչ կարեմք մեօք ընդունիլ, պարգևեսցի մեզ նորին բարեխօսութեամբն: Որ կեաս և թագաւորես ընդ հօր, և ընդ սբյ հոգւոյդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Ի խաղաղականսն ։

Ձյ։ Յու մարիամ․ և որ յովսէփ ։

Դարձ տր ած փրկիչ մեր ։
Եւ դարձո զցասումն քո 'ի մէնջ ։
Մծ յօգնել ինձ նայեաց ։
Եւ տր յընկերել ինձ փութա ։
Փառք հօր, և որդւոյ, և հոգւոյն սբյ․ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից․ ամէն ։

Եւ․

Երջանիկ այրդ երանելի որ դու 'ի գիրկսն յիսուսի

Եւ մօր նորա սրբոյ կուսի-
աւանդեցեր զքո հոգի։
Եւ ընդ ուղին այն ցըն-
ծալին.
դիմեալ մտեր 'ի հայրե-
նին։
Խմբեալ պարուք զօրաց
վերին.
մտեր 'ի փառսն երկնային։
Քա։ Ո՛ղջ լեր վայելչութ՟ի
նահապետաց, և անտես
եկեղեցւոյն մ՟յ, որ վհայն
կենաց, և զցորեանն ընտ-
րելոց պահպանեցեր։
Նշ։ Աղօթեա՛ վ՟ն մեր ո՜վ
հայր յովսէփ։
Ողջ։ Օ՜ի արժանի լիցուք
խնամոցն քո՟ի։

Աղօթք ։

Խնդրեմք տէր՝ զի արդեամբ ամենասուրբ փեսայի մօր քո գտցուք զօգնութիւն, զի զոր ոչ կարեմք մեօք ընդունիլ, պարգեւեսցի մեզ նորին բարեխօսութեամբ ։ Որ կեաս և թագաւորես ընդ Հօր, և ընդ սբյ Հոգւոյդ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն ։

Յանձնարարութիւն ։

Զ ժամն և զերգս կանոնական կարգեալ 'ի պէտս մեր մարդկան ։

Ասացի քեզ վայելչական.

ո՛վ որ յովսէփ մեր փառա֊
տաքան.

Զ՛ի յիշեսցես դու յարա֊
ժամ.

զմեզ յաղօթս քո ըն֊
ծայական.

Զ՛ի ընդ քեզ կեցցուք ՚ի
յաւիտեան

՚ի յայն գաւառն վերնա֊
կան. Ամէն.

Մ Ա Ղ Թ Ա Ն Ք

Առ ա͞ծածնայըն յուղեէ ։

Տ͞Ր ողորմեա՛ց ։
Ք͞ս ողորմեա՛ց ։
Տ͞ր ողորմեա՛ց ։
Ք͞ս լո՛ւր մեզ ։
Ք͞ս յար լո՛ւր մեզ ։
Հայր երկնաւոր ա͞ծ · ողորմեա՛ց մեզ ։
Որդի փրկիչ աշխարհի ա͞ծ · ողորմ։
Հոգիդ ս͞բ ա͞ծ · ողորմ։
Ս͞բ երրորդութի՛ւն մի ա͞ծ · ողորմ։
Սրբուհի մարիամ թագուհի ծ͞ի · աղօթեա՛ վ͞ն մեր ։

Ս͞բ

Ս՟բ յովսէփ փեսայ՛ոբ կու_
սին · աղօ:
Ս՟բ յովսէփ յարգանաւէ մօր
ընտրեալ · աղօ:
Ս՟բ յովսէփ ՚ի մահուչափ
մեղաց աղատ · աղօ:
Ս՟բ յովսէփ ՚ի շնորհս ա՟յ
հաստատեալ · աղօ:
Ս՟բ յովսէփ նահապետաց
կատարումն · աղօ:
Ս՟բ յովսէփ յամենից ըն_
տրեալ ՚ի փեսայ կուսին ·
աղօ:
Ս՟բ յովսէփ , որոյդ թա_
գուհին երկնից ծառայ_
եաց · աղօ:
Ս՟բ յովսէփ անճառելի օրհ
նութե՟ լցեալ · աղօ:
Ս՟բ յովսէփ հայր քո՟ի կո_
չեցեալ · աղօ:

Սբ՟ յովսէփ ամենասիրելի
վերակացու քի՟․ աղօ։
Սբ՟ յովսէփ հաւատարիմ
մատակարար քի՟․ աղ։
Սբ՟ յովսէփ առաջին եր-
կրպագօղ զկնի սբյ՟ կու-
սին մանկանն քի՟․ աղօ։
Սբ՟ յովսէփ՝ որ զքս՟ ազա-
տեցեր ՚ի ձեռաց հերով-
դէի․ աղօ։
Սբ՟ յովսէփ՝ որ զկոյսն մր՟
ոչ կամեցար առակել․
աղօթ։
Սբ՟ յովսէփ բոլորովին նր
մանն մր՟ կուսին և քի՟․
աղօ։
Սբ՟ յովսէփ լի շնորհօք
հոգւոյն սբյ՟․ աղօ։
Սբ՟ յովսէփ այր հրեշտա-
կային․ աղօ։

Ս՟բ յովսէփ՝ որ ազդմամբ
պահապան հրեշտակին
զքո հոգայեր· աղօ։
Ս՟բ յովսէփ՝ որ իբր զհրեշ-
տակ ը՟ .ք՟նի ո՟յ խօսա-
կից եղեր· աղօ·
Ս՟բ յովսէփ՝ որ իբրև զի-
մաստուն սատիկան զք՟ո
զսքանչելին խորհրդակից
կառավարեցեր· աղօ։
Ս՟բ յովսէփ մեհաղոյնքան
զտ՟րուխս, որում Թա-
գաւորն և Թագուհին
երկնից ծառայեցին· ա։
Սուրբ յովսէփ՝ որոյդ ՚ի
գիրկան և ՚ի վ՟ր բազ-
կացդ հանգեաւ ք՟ս իբր
յարքունական գահի·
աղօ։
Ս՟բ յովսէփ՝ որ իբր զքե-

րօրէն 'ի դըրախտին ըզ
կոյսն նը պահպանե_
ցեր․ աղօ։
Սբ̃ յովսէփ այր սրբութեա_
նմանն․ աղօ։
Սբ̃ յովսէփ՝ պայծառ և
խոր՚նկատող յա̃ծ․ աղ։
Սբ̃ յովսէփ՝ որ'ի մէջ բազ_
կաց քի̃ զհոգիդ աւան_
դեցեր․ աղօ։
Սբ̃ յովսէփ՝ որ զհրեշտա_
կաց վերջանն լուար․ աղ։
Սբ̃ յովսէփ, որ եղեր կա_
րապետ քն̃ի 'ի լիմպոսն
հարցն մե̃ց․ աղօ։
Սբ̃ յովսէփ, որ ը̃ քն̃ի ը̃
այլոց մե̃ց յարեար'ի մե_
ռելոց․ աղօ։
Սբ̃ յովսէփ, որ մասնա_
ւոր ձրիւք փառաց հոգ_

ւոյ և մարմնոյ զմայ-
լիս ․ աղօ։

Ս՟բ յովսէփ պաշտպան մեր
և բարեխօս ամենահզօր․
աղօ։

Գառն ա՜յ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի․
յար լո՛ւր մեզ տ՜ր։

Գառն ա՜յ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի․
անսա՛ մեզ տ՜ր։

Գառն ա՜յ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի․
ողորմեա՛ց մեզ։

Տ՟ր ողորմեա՛ց։
Ք՟ս ողորմեա՛ց։
Տ՟ր ողորմեա՛ց։
Հայր մեր որ յերկինս ։
Ա՟ծ չարչարանաց ամենա-
քաղցր որդւոյ քոյ․ լո՛ւր

ժողովրդեան քոյ Տր։
Մշ կուսութեն ամենասր_
բելի մօր որդւոյ քոյ․
փրկեա Տր զժողովուրդ քո։
Մշ հաւատարմութեն սրբոյն
յովսեփայ․ պահպանեա
Տր զժողովուրդ քո։
Բնեդիկ։ Ո՛յս այր արհա_
մարհեալ զաշխարհ, և
յաղթեալ երկրաւորաց․
գանձեաց յերկինս գանձս
մեծամեծս։
Տր լուր աղօթից իմոց։
Եւ աղաղակ իմ առ քեզ
եկեսցէ։

Աղօթք։

Ամենակարող և ամեն_
ողորմ Տր, որ զերանե_

լի զա՟ծ․ հայրն յովսէփ զոր-
դին դաւթի զարդարն,
կարգեցեր փեսայ ս՟բ կու-
սին մարիամու մօր .քոյ, և
զնա մատակարար .քեզ ըն-
տրեցեր․ պարգևեա՛ աղա-
չեմք, զի արդեամբ և բա-
րեխօսութ՟ե ն՟ր ցնծասցէ
եկեղեցի քո հանգստեամբ
և խաղաղութ՟ե, և ածցի
առ մշտնջենաւոր տեսու-
թ՟ն .քոյ․ որ կեաս, և թա-
գաւորես ընդ հօր, և ս՟բ
հոգւոյդ յաւիտեանս յա-
ւիտենից․ ամէն․

Տաղ աղերսանաց առ սբ յով_
սէփ ածահայրն :

Ճահայր մն յիսուսի,
որդի դաւթի մարգարէի։
Բանին ծնողի սբյ կուսի·
փեսայ մաքուր և հրաշալի·
տր ողորմեա՛· տր ողոր_
մեա՛· սբ հայր յովսէփ
բարեխօսեա՛:
Գոչեմք առ քեզ երանելի·
և պաղատիմք արտաս_
ուա՛լի:
Դիմեմք առ քեզ շնորհօք
լի·
մաղթել մեզ ձիրս առատ_
ու լի: տր ողորմեա՛:
Երջանկազարդ՝ սբ պա_
հապան:

Հարսին․ և որդւոյն քաջ
տատիկան ։

Օմեզ պահեա՛ ՚ի գեհե֊
նական ․
յորոգայթից միշտ յա֊
րաժամ ։ Տէր ողորմեա՛ ։

Լծին լուսոյ հօր միածնին ․
Եկեր բարձող գրկող նմին ։
Ընտրեալ աթոռ ածային ․
Եւ բազմարան անհաս բա֊
նին ։ Տէր ողորմեա՛ ։

Թագ և պսակ նահատակե֊
լոց ․
՚ինման արև մէջ աստե֊
ղաց ։

Քաւանք լուսոյ անճառ
փառաց ․
Երրորդութեան մերձա֊
կայ ։ Տէր ողորմեա՛ ․
Տէր ողորմեա՛ ․ Տէր հայր ։

'Ի բաց հերքեա՛ զմեզ խա-
ւարէն .
'ի հոգւոյ քոյ ջերմեռան-
դէն ։
Լուսաւորեա՛ լուսով քոյին
վարուքդ ո՛ր. և երկնայինն
տ՟ր ողորմեա՛։
Խաւարելոց դու լուսատու .
խնդրուածաց պարգևա-
տու ։
Ծարաւելոց ջուր կենա-
տու .
Մեղաւորաց շնորհատու,
տ՟ր ողորմեա՛։
Կողկողագին մաղթեմք 'ի
քէն .
փրկել զմեզ յամէն չա-
րէն ։
Տայցել շնորհ 'ի մեր փրկ-
չէն .

և քաւութի՛ մեղաց վի-
րէն։ Տէր ողորմեա՛։
Զիր ուղղափառ ու՛ր հա-
ւատոյ․
զհաստատուն շնորհ․քյու-
սոյ։
Պ ամբարարիայ զհուր սի-
րոյ․
խնդրեմ մեզ տալ 'ի յայ։
Տէր ողորմեա՛։
Ճ'առագայթիւք խոնար-
հութե․
վարուցդ ․քոյ և հեզու-
թե․
Մաքրեա՛ զուռուցն հպար-
տութե․
'ի հոգւոց մեր 'ի յաւի-
տեան։ Տէր ողորմեա՛։
Յախտէ մեղաց ագահութե․
զերծո՛ 'ի ձեռն ողորմութե։

Նախանձուն եւս այն դի-
ւական .
փրկեա՛ սիրոյն եղբայրա-
կան ։ ո՛ր ողորմեա՛ ։
Շնորհք հայցեա՛ մեզ ջեր-
մութե՛ .
հերքեա՛ այնու զախտ ծու-
լութե՛ ։
Որկորստեան զախտն դա-
ժան .
մերժեա՛ պահօք զգաս-
տութե՛ ։ ո՛ր ողորմեա՛ ։
Զարաչար վերսն բարկութե՛ .
բուժեա՛ զեղուճն հեզութե՛ ։
Պահեա՛ յախտէն այն աղ-
ծութե՛ .
զմեզ շնորհօք պարկեշ-
տութե՛ . ո՛ր ողորմեա՛ ։
Ընչէլ մաղթեա՛ զգէր
պարտէն .

մեղաց մերոց յօրն վեր-
ջին ։
Ուահի՛ տեառն սպատու՛ի-
րանին ։
առաջնորդեա՛ զմեզ՚ի յեր-
կին ։ Որ ողորմեա՛ ։
Սերովբէ անմահ թագա-
ւորին ։
հոգւոց մերոց նը փե-
սային ։
Մառեա՛ զսիրտ մեր և զո-
գին ։
չըջ՛ զսէրն աշխարհային ։
Որ ողորմեա՛ ։
Տաճար կազմեա՛ զմեզ երկ
նային ։
տեառն յիւր մեծ ար-
քային ։
Րաբունւոյ վարդապե-
տին ։

տուր հետևիլ վարուց նո-
րին ։ Տէր ողորմեա՛։
Յօղով շնորհացն աստուածային.
բուսո՛ ՝ի մեզ զգոյս բարին։
Լուսեա՛ ընդ այն զաղօթ-ք
քոյին .
մեզ յօգնութիւն ընդդէմ
չարին . Տէր ողորմեա՛։
Փութա՛ փրկել ՝ի ժամն
յետին .
Ձեռաց դիւէն զմեր հո-
գին ։
Քարշեա՛ ՝ի յարկն վեր-
նային .
հա՛ն ՝ի յերկինս յանձառ-
տեղին ։
Տէր ողորմեա՛ . Տէր ողոր-
մեա՛ . Սուրբ հայր յովսէփ
բարեխօսեա՛ ։

Նորգ օՀՅն յովսեփայ տծա_
հօրն ։

Յովսեփ որդի մեծի դաւ_
թի ·
ծնեալ տոհմէ պայծառ
բարի ·
Տեառն մերոյ քրիստոսի ·
Հայր կոչեցեալ ըսքանչելի ·
Փեսայ եղեալ սբյ կուսին ·
և առ̃ջնորդ քաջ ՚ի բարին ·
Նա երկոցունց պահպան արի ·
՚ի յա̃յ կարգեալ յերկրի ։

Դու որ զհարսն՞ դ. տեսեր
յղի ·
և արտմութե̃ եղեր ՚ի լի ·
Վարանեիր յոյժ անձկա_
լի ·

Թողուլ արդեօք է ար-
ժանի ։
Յայնժամ յերկնից քեզ
ազդ լինի ·
մի՛ երկիցես, այլ ևս անտի ·
Զի ազդ առնէր քեզ յե-
րազի ·
Թէ մանաւանդ կա՛յ ցըն-
ծալի ։

'Ի բեթղահէմ եկել յայ-
րին ·
'ի վճարել ըղբած հար-
կին ·
Ընդ մօր կուսին որ էր յղի ·
մայր և ծնաւ զտէրն երկնի ·
Զի նա էր տէրն աշխարհի ·
որ և եղև բանն 'ի մարմնի ·
Զոր դու զմանուկն հրա-
շալի ·

առեր 'ի գիրկսդ ուրա֊
խալի ։

Երբ հերուլզես ժանտն ա֊
մեհի ·
խնդրեր կորուստ ման֊
կանցն 'ի մի ·
Զայնի՜ն ահեղ գոբրինելի ·
ազդ քեզ լինի փութա֊
նակի ·
Ոի յարուցեալ ընդքոյդ
հարսի ,
առցես զմանուկն հրա֊
շալի ·
Մտեալ յերկիրն եգիպ֊
տոսի ·
անդէն կացցես ժամա֊
նակ մի ։

Նոր հերովդէս չար թըշ-
նամին․
սատակեցաւ ախղծ գար-
շելին․
Դարձար ընդ մանկանն և
ընդ հարսին․
՚ի գալիլեայն այն ըստո-
րին․
Ո՛վ ուսար աղքամամբ վե-
րին․
լուսով լցեալ ա̃ծայնին․
՚Ի նազարեթ խոնարհ հե-
ղին․
բնակեցար յանծանօթին․

Ո՛յ ամացն երկոտասնին․
կորուսեր զու ՚ի տաճա-
րին․
Ո՛ լոյսն աչացդ երկոքին․
որ էր սրտիդ քո ցնծալին․

Այլ երբ գտեր զցանկալին ·
'ի րաբունեայ միջի խըռմ-
բին ·
Պահպանեցեր 'ի զգուշին ·
շարքայն զօրացն երկնային ։

Երջանիկ սիրդ երանելի ·
որ դու 'ի գիրկսն յուր ·
Եւ մօր նո՛ր սէ՛յ կուսի ·
աւանդեցեր զքո հոգի ·
Եւ ը̄ ուղին այն ցնծալին ·
դիմեալ մտեր 'ի հայրենին ·
Խմբեալ պարուք զօրաց
վերին ·
մտեր 'ի փառսն երկնային ։

Օժամն և զերգս կանո-
նական ·
կարգեալ 'ի պէտս մեր
մարդկան ·

Մատուցի քեզ վայելչական.
ով Տր յովանէփ մեր փառ-
տաքան.
Որ յիշեսցես դու յարա-
ժամ.
զմեզ յաղօթս քո ըղ-
ձական.
Որ ընդ քեզ կեցցուք 'ի
յաւիտեան.
'ի յայն դասուն վերնա-
կան: Ամէն:
Քհ. Բարեխօսեամ ըս մեր Տր
յովանէփ.
Դպ. Որ արժանի լիցուք
խոստմանցն քոց:

Հոգևոր պատրաստութիւն առ ա_ [illegible] ծնունդն Քրի. որ սկսանի 'ի նոյեմբերի 29. և շարունակեալ աւարտի 'ի 24. դեկտեմբերի:

ՏԵՐ աւուր աստա_ ցես քառասուն ող_ ջոյն քեզ մարիամ: բաժանեալ 'ի չորս տասնեակս. Ի չորից տե_ սակաց աղօթից յարելոց առ իւրաքանչիւր ողջոյն: Որով բովանդակեն 'ի 29. էն նոյեմբերի մինչև 'ի 24. դեկտեմբերի լինի հազար ողջոյն. առ 'ի գնալ ընդհեա

օրի

օրինակի երանելի կատա-րինեայ պօլոնիացւոյն 'ի կարգէ սրբուհւոյն Քլա-րայ. զի սա 'ի գիշերի ծնն-դեանն քո ասաց ջերմին սի-րով զհազար ողջոյնս ան-ընդհատ:

Յառաջնման աղօթ...

Ա Նախ ասասցես զառաջին ողջոյն քեզ Մարիամ. և հինէ տամ ողջունի յարես-ցես ջերմեռանդութեամբ ըն-թանաս զայս:

Օրհնեալ է ժամն այն ով կոյս Մարիամ. յորում ե-ղեր մայր այ:

Յերկրորդում փառնէքէ ։

Դարձեալ ասասցես ըզ-
տասն ողջոյն. և զկնի տ̃մ
ողջունի ասասցես զհե-
տևեալ բանս ։
Օրհնեալ է ժամն այն ո՛վ
կոյս մարիամ. յորում ծը
նար զորդին ա̃յ ։

Յերրորդում փառնէքէ ։

Դարձեալ ասասցես ըզ-
տասն ողջոյն. և զկնի տ̃մ
ողջունի ասասցես զայս ։
Օրհնեալ է առաջին շիթն
կաթին ո՛վ կոյս մարիամ.
զոր դիեցաւ ՚ի ստեանց քոց
որդին ա̃յ ։

Ի չորրորդում տաղնէն:

Պարծեալ առաքեցես ըղ-
տաան ողջոյն. և զկնի մ̄մ
ողջունի առաքեցես զհե-
տեւեալ բանս:

Որհնեալ է առաջին համ-
բայրն այն ով կոյս մա-
րիամ. զոր ետուր մ̄ծ այլին
շրթանց որդւոյն քո:

Ծանուցումն:

Ի հաստանիլ աւուր հոկ-
ման սր̄բ ծննդեան 'ի յե-
րեկոյեան ժամուն. յոր-
ժամ՝ սկսանին հնչեցուցա-
նել զզանգակն վ̄ն պատա-
րագի. առաքեալ զառա-

ջին մասն մարգարանին ․
ցի զուրախականն ․ խո-
նարհութբ ՚ի ծունկս անկ-
ցիս ․ և մատուսցես առ
որ ածածինն զասացեալ
հազար ողջոյն քեզ Մա-
րիամն ․ և զասացեալ հա-
զար օրհնութիւն ․ և ա-
ղաչեսցես զնա ․ զի մայ-
րենի իշխանութբ իւրով
՚ի նորածին մանկանէն յա-
մենաողորմելի որդւոյ իւրմէ
ընկալցի մզ քոյ իւր ՚ի հա-
տուցումն հազարացն, մի-
ային զերկու օրհնութիւս ․
զմինն ՚ի կենդանութե քում․
և զմիւսն ՚ի մահուանդ ։
Առաջնումն տացէ քեզ
շնորհ ճշմարտապէս զղջա-
լոյ ․ և ՚ի մեղաց հեռանա-

լոյ։ Իսկ երկրորդին ըզ-
փրկութին քո հաւատա-
լոյ։

ԱՂՕԹՔ, որում պարտին հաղոր-
դանել առ ամենասուրբ խորհրդոյն հա-
ղորդ ողջունին ասացեալք ՚ի
պատարագաւորութիւն առ որբոցն
ծնունդին քոյ։

Ո՜վ հզօր թագուհիդ հը-
րեշտակաց. արժանաւո-
րագոյն մայր Տեառն իմոյ. քաղց-
րագութ և ողորմած տի-
րուհի իմ. ես անարժան
ծառայ քոյ, (այս անուն)
խոնարհութ անկեալ առ-
ամենասուրբ ոտս քո աղա-
չեմ զքեզ, զի հաճիցիս ըն-
դունել յիմէն յաղօթից

մեղաւորէս զայսօրիկ հն-
գեակին խորհուրդս ուրա-
խականս ամենայնք վար-
դարանէին քո. և զհազար
ողջոյնսն հանդերձ օրհ-
նութեամբքն զմատուցեալսն
յինէն անարժանէս քոյին
մեծութեանդ. Ո՛րդ՝ աղա-
չեմ զքեզ զաղաղմանդութ
տիրուհիդ իմ, զի մայրե-
նի իշխանութեանդ ընկալ-
ցիս վասն իմ 'ի նորածին
որդւոյ քումմէ իբր 'ի հա-
տուցումն հազարացն՝ զեր-
կու օրհնութիւս միայն.
զառաջին՝ 'ի կենդանու-
թե իմում տայց ինձ ըզ
շնորհս ճշմարտապէս զըղ-
ջանալոյ. և զերկրորդն՝
'ի մահուան իմում հա-

ւաստի զփրկութի՛ն գտա-
նելոյ. ամէն։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Առ ամենօրհնեալ սբ
Ածածինն։

Տէր ողորմեա՛.
Քս ողորմեա՛։
Տր ողորմեա՛.
Քս լուր մեզ։
Քս անսա մեզ։
Հայր երկնաւոր Ած.
ողորմեա՛ մեզ։
Որդի՛ փրկիչ աշխարհի Ած.
ողորմեա՛ մեզ։
Հոգի՛դ սբ Ած.
ողորմեա՛ մեզ։
Սբ երրորդութի՛ւն մի Ած.

ողորմեա՛ մեզ։
Սրբուհի Մարիամ. բա-
րեխօսեա՛ վն մեր։
Սբ Ածածին. բարե։
Սբ կոյս կուսանաց. բարե։
Մայր Քնի. բարե։
Մայր Ածայինն շնորհաց.
բարե։
Մայր ամենամաքուր. բար։
Մայր ամենողջախոհ. բար։
Մայր անարատ. բարե։
Մայր անբիծ. բարե։
Մայր սիրելի. բարե։
Մայր սքանչելի. բարե։
Մայր ստեղծողին. բարե։
Մայր փրկչին. բարե։
Կոյս ամենախոհեմ. բարե։
Կոյս գերյարգոյ. բարե։
Կոյս քարոզելի. բարե։
Կոյս կարօղ. բարե։

Այս բարեգութ․ բարե։
Այս հաւատարիմ․ բարե։
Հայելի արդարութե․ բարե։
Աթոռ իմաստութե․ բարե։
Պատճառ մերոյ խնդութե․
բարե։
Անօթ հոգեւորական․ բար։
Անօթ պատուական․ բար։
Անօթ յարգական ջերմե-
ռանդութե․ բարե։
Վարդ խորհրդական․ բա։
Աշտարակ դաւթեան․ բա։
Աշտարակ փղոսկրեայ․ բա։
Պալատ ոսկեղէն․ բարե։
Տապանակ ուխտի․ բարե։
Դուռն երկնից․ բարե։
Աստղ առաւօտեան․ բար։
Առողջութի հիւանդաց․
բարե։
Ապաւէն մեղաւորաց․ բա։

Մխիթարիչ վշտացելոց · բարեւ

Օգնական քրիստոնէից · բարեւ

Թագուհի հրեշտակաց · բարեւ

Թագուհի նահապետաց · բարեւ

Թագուհի մարգարէից · բարեւ

Թագուհի առաքելոց · բա:

Թագուհի մարտիրոսաց · բարեւ

Թագուհի խոստովանողաց · բարեւ

Թագուհի կուսանաց · բա:

Թագուհի ամ̃ սր̃ց · բարեւ

Գառն ա̃յ . որ բառնաս զմեղս աշխարհի · անսա՛ մեզ տ̃ր :

Գառն ա՟յ , որ բառնաս
զմեղս աշխարհի .
լո՛ւր մեզ տ՟ր ։
Գառն ա՟յ , որ բառնաս
զմեղս աշխարհի .
ողորմեա՛ մեզ տ՟ր ։

Աղօթք ։

ԱԾ , որ անճառելիդ ես ողորմութ՟բ . որ ոչ միայն մարդ , այլ և որդի մարդոյ լինել հաճեցար . և ծնանելով 'ի կուսէ՝ զմայր 'ի յերկրի ստացար, որ զա՟ծ ունէիր հայր 'ի յերկինս ։ Արդ՝ աղաչեմք տո՛ւր մեզ զյիշատակ ն՟ր ջերմեռան–դութ՟բ կատարել . զմայ–րութ՟ի ն՟ր գերագոյն յար–

զանօք պատուէլ . նորին
գերազանցագոյն վսեմու_
թեն զմեզ խոնարհութե՟
հպատակել. որ զքեզ հոգ_
ւով սրբով յղացաւ ըզ_
քեզ կուսութ͞ ծնաւ . և ըզ_
քեզ ՚ի յերկրի իւրեան հը_
[illegible]ակ կալաւ . զտ͞ր մեր
յի͞ քս͞, որ կենդանի ես .
և թագաւորես ընդ հօր
և ս͞բ հոգւոյն . ՚ի յաւի_
տեանս . ամէն ։

Աղօթք առ ս͞բ աստուածածինն մշ͞
[illegible] ։

Ամենաբարեգութ մայր
յո͞ի, կոյս մարիամ. ձեռն_
տու և նպաստ մեղաւո_
րաց . լի գթութե՟ ողոր_
մութե՝ հաս ՚ի թիկունս

ինձ

ինձ եղկելւոյս նախ քան
զժամանելն յանկարծա-
հաս և անակնունելի մահ-
ուան․ զի մի յանկարծա-
կի և անպատրաստ յաշ-
խարհէս յայսմանէ ելից։ Այլ
մ՟ծ չարչարանաց և մահ-
ուան միածնի որդւոյ քոյ
սիրեցելոյ պաշտպանեա և
խնամարկեա զիս․ զի հրա-
ժարեալ ՚ի մեղաց, և ՚ի
սատանայէ․ և հեռացեալ
՚ի գործոց ն՟ր, ճշմարիտ
զղջմամբ, մաքուր խոստո-
վանութ՟բ և արժանաւոր
ապաշխարութ՟բ հաշտե-
ցայց ը՟ր որդւոյ քում միա-
ծնի ՚ի փոխիլն իմ ՚ի կեն-
ցաղոյս։ Այլ արա առ իս
զողորմութ՟ն քո երանու-

հի մայր ա͞յ. 'ի ժամուն
յայնմիկ ահեղի, մինչ
շունչն իմ պակասեսցի. և
լեզուս կարկամեալ ոչ կա-
րասցէ բողոքել առ քեզ.
աչք իմ նուաղեսցին. և
լսելիք իմ խցեսցին. յայն-
ժամ յիշեա մայր անարատ.
զաղերսանս իմ, զորս այժմ
գթուն քում մայրականի
վերանուիրեմ. և հաս ինձ
'ի յօգնութի 'ի վերջին ժա-
մուն յայնմիկ նեղութե. զի
զերծայց 'ի հրեշտակացն
չարաց. և 'ի սպասաւորացն
սատանայի. և դասեցայց ընդ
հաւատացելոցն քո. ընդ ծա-
ռայս և ընդ բարեկամս որդ-
ւոյ քո. որ է օրհնեալ 'ի յա-
ւիտեան. ամէն:

Աղօթք և երգք զանազանք քաղեալք 'ի հոգևոր գրեանց. 'ի պէտս երեխայից.

✠

Յանուն Հօր, և Որդւոյ, և Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

Հայր մեր, որ յերկինս ես. Սուրբ եղիցի անուն քո. Եկեսցէ արքայութիւն քո. Եղիցին կամք քո. որպէս յերկինս և յերկրի. Զհաց մեր հանապազորդ տուր մեզ այսօր. և թող մեզ զպարտիս մեր. որպէս և մեք թողումք մերոց պարտապանաց. և մի տանիր զմեզ

'ի փորձութ՟ն․ այլ՝ փրկեա՛ զմեզ 'ի չարէն․ զի քո է արքայութ՟ն․ և զօրութ՟ն․ և փառք յաւիտեանս․ ամէն։

Ողջոյն քեզ Մարիամ․ լի շնորհօք․ Տ՟ր ընդ քեզ․ օրհնեալ ես դու 'ի կանայս․ և օրհնեալ է պտուղ որովայնի քո Յ՟ս․ սրբուհի Մարիամ մայր Ա՟յ․ բարեխօսեա՛ վ՟ն մեր մեղաւորացս․ այժմ, և 'ի ժամու մահու մերոյ․ ամէն։

Հանգանակ Նիկիական։

Հաւատամք 'ի մի Ա՟ծ․ 'ի Հայրն ամենակալ․ յարարիչն երկնի և երկրի․ ե-

րևելեաց, և աներևութից։
Եւ 'ի մի տր յս քս. յոր-
դին այ. ծնեալն յայ հօ-
րէ միածին. նախ քան
զամ յաւիտեանս։ Ած
յայ. լոյս 'ի լուսոյ. ած
ճշմարիտ. յայ ճշմարտէ
ծնունդ և ոչ արարած։
Նոյն ինքն համագոյակից
հօր. որով ամ ինչ եղե-
յերկինս և 'ի վր երկրի.
երևելիք և աներևոյթք։
Որ յաղագս մեր մարդ-
կան. և վս մերոյ փրկու-
թե իջեալ 'ի յերկնից. մարմ-
նացաւ. մարդացաւ. ծնաւ
կատարելապէս 'ի մարիա-
մայ սբյ կուսէն. հոգւով
սրբով. որով էառ մարմին.
հոգի. և միտ. և զամ որ

ինչ

ինչ է 'ի մարդ. ճշմարտապէս. և ոչ կարծեօք։ Չարչարեալ. խաչեալ. թաղեալ. յերրորդ աւուր յարուցեալ. ելեալ 'ի յերկինս նովին մարմնովն նստաւ ընդ աջմէ Հօր։ Գալոց է նովին մարմնովն. և փառօք Հօր 'ի դատել զկենդանիս. և զմեռեալս։ Որոյ թագաւորութեան ոչ գոյ վախճան։ Հաւատամք և 'ի սուրբ Հոգին. յանեղն և 'ի կատարեալն. որ 'ի Հօրէ և յՈրդւոյ բղխի։ Որ խօսեցաւ յօրէնս և 'ի մարգարէս. և յաւետարանս։ Որ էջն 'ի յորդանան. քարոզեաց զառաքեալն. և բնակեցաւ 'ի սուրբսն։ Հաւատամք

և 'ի մի միայն յընդհան-
րական և յառաքելական
եկեղեցի ։ 'ի մի մկրտութի̃ ·
յապաշխարութի̃ · 'ի քա-
ւութի̃ · և 'ի թողութի̃ մե-
ղաց · 'ի յարութի̃ մեռե-
լոց · 'ի դատաստանն յա-
ւիտենից հոգւոց և մարմ-
նոց · յարքայութին երկնից ·
և 'ի կեանսն յաւիտենականս ։

Խոստովանիմ առաջի ա̃յ
ամենակալի · և երանուհի
սր̃ ա̃ծածնին, և միշտ կու-
սին Մարիամու · երանել-
ւոյն միքայելի հրեշտակա-
պետին · երանելւոյն յով-
հաննու մկրտչին · սրբոց
առաքելոցն պետրոսի և
պօղոսի · և սբ̃յ հօրն մե-

րոյ գրիգորի լուսաւոր-
չին. և տմ սբյ. (և առա-
ջի քո հայր նր.) քանզի
մեղայ յոյժ. խորհրդով,
բանիւ, և գործով. վայ
ինձ. վայ ինձ. և յաւէտ
վայ ինձ։

Վն որոյ աղաչեմ զերա-
նուհի միշտ կոյս մարիամն.
զերանելի միքայէլ հրեշ-
տակապետն. զերանելի
յովհաննէս մկրտիչն. զսբ
առաքեալսն պետրոս և պօ-
ղոս. և զերանելի հայրն
մեր զսբն գրիգոր լուսա-
ւորիչն. և զամ սբս. և
զձեզ եւս եղբարք. աղօ-
թել վս իմ առ տր ած
մեր։

Գոհանամ զքէն տր իմ

և ա՛ծ իմ՝ 'ի բոլոր սրտէ
իմմէ. և յա՛մ մտաց իմոց.
զի 'ի գիշերիս յայսմիկ ար-
ժանի արարեր զիս պահել
և պահպանել. ոչ յաղագս
բարեգործութե՛ իմոյ. զի
ստուգիւ մեղաւոր եմ ես.
այլ վա՛ մեծի գթութե՛ և
բարերարութե՛ քո: Ա՛սո-
րոյ խոնարհութբ՛ աղաչեմ
զքեզ. տո՛ւր ինձ զմեծա-
գին շնորհ քո Տ՛ր. զի ա-
ռանց նորա ոչինչ կարեմ
առնել: Ա՛պ զի նովաւ կա-
րասցես կառավարել զիս
այսօր 'ի փառս ա՛ծային
մեծ վայելչութե՛ քո. 'ի
փրկութի՛ հոգւոյ իմոյ. և
'ի յօգուտ մերձաւորաց ի-
մոց: Թ՛.յլ և օգնական լեր

ինձ. ով քաղցր տէր իմ. զի կարացից այսուհետեւ սկսանիլ զբարիս խորհիլ. խօսիլ. եւ գործել. եւ փոխել զկենցաղավարութիւն իմ անպատեհ. եւ առնել զամենայն ինչ այսօր, եւ ՚ի բոլոր կեանս իմ. ՚ի պատիւ եւ ՚ի փառս ամենասուրբ անուան քոյ. ամէն:

Աղօթք յառաջ քան զհաղորդութիւն.

Աստուած ամենակալ. որ ՚ի վերոյ ես քան զամենայն գոյութիւնս. ինքնագոյ ամենիմաստ, ամենաբարի. ամենասուրբ. ամենողորմ. եւ ամենակատար զօրութիւն:

Փառաւորեմ. և օրհնեմ
զքեզ յիմ՝ անձնէ և յիմ
զօրութենէ իմմէ. 'ի մերոյ
քան զամ՝ ինչ: Ո՜ որոյ
սուրբ՝ զղջացեալ ցա-
ւիմ, զի բազմութի̃ մե-
ղաց իմոց զոծայրն մեծ-
վայելչութի̃ քո 'ի զայրա-
ցուցին ա̃ծ: Այս իսկութ̃
ապաշաւեալ այնչափ ա-
տեմ զմեղս իմ, զորս գոր-
ծեցի, մինչև 'ի լինիլ ինձ
յայժմայս առաջիկայ 'ի
գործել. ոչինչ կերպիւ
տայի ոչ զհաւանութի: Եւ
արդ քանզի դու միայն ես
հայր գթութեց և ա̃ծ ողոր-
մութեց վ̃ն որոյ խնդրեմ ա̃մ
խոնարհութ̃ տալ ինձ ըղ-
քաւութի̃ և զթողութի̃

յանցանաց իմոց։ Եւ ոչինչ
երկբայիմ ընդունել զնոյն
առ՚ի քէն. քանզի զհեղումն
արեան միածնի որդւոյ քոյ
միջնորդ ունիմ առ քեզ վ̃ն
իմ։ Ապա հաստատուն յա-
ռաջադրեմ, այսուհետեւ
զոր պատուիրանս քո պա-
հել անթերի յա̃մ սրտէ
իմմէ։ Փախչել՚ի պատճա-
ռաց մեղանչելոյ. ատել
զցաւագին և զկատարեալ
խոստովանութ՚ի մեղաց ի-
մոց. և վճարել ամբողջ
զապաշխարանսն եդեալ
վ̃նց՚ի վ̃ր իմ։ Իսկ արդ
զկատարումն այսր ա̃մի՚ի
քեզ ապաստան արարեալ.
ընծայեմ զիս գլխովին քեզ
արարչիդ իմում ընդ ա̃մ

գործոց և կարեաց իմոց. զի գթութե՛ ընկալեալ զնա՛ 'ի միութի՛ արդեանց սիրեցելոյ որդւոյ քո տն մերոյ յի՛ք քի՛. փոխարկեսցես զիս 'ի նա : Տուր ինձ տէ՛ր, զի յայսմհետէ զինչ և դիպեսցի ինձ 'ի ձախորդութե՛ց, տարայց նց՛ համբերութե՛ 'ի փառս եռամեծ ամենասր՛բ անուանս քոյ. որում զիս խոստովանեալ նուիրեմ ծառայ մշտնջենաւոր :

Դարձեալ աղօթք յառաջքան զխոստովանութիւն :

Ով բարեգութ տէր իմ յս՛ քս՛. աղաչեմ զքեզ. պա-

դատիմ առ քեզ յամ
սրտէ, և յամ մտաց իմոց.
ընկալ զխոստովանութիւն
իմ, զոր կամիմ առնել
այսօր առաջի քո. և տուր
ինձ զճշմարիտ զղջումն ի
ամ մեղաց իմոց։ Ո՛վ ա-
մենաքաղցր Տէր իմ յս քս.
ծագեա՛ 'ի հոգի և 'ի միտս
իմ՝ զլոյս ճշմարտութե քո.
առ 'ի յիշել և ճանաչել զամենայն
զմեղս իմ. և զյանցանս,
զորս պարտիմ խոստովա-
նիլ առաջի քո։ Նաև
ուսանիլ ինձ նովիմ լուսով
թէ որպէս պարտ է լուծանի-
րոյ, և ջերմեռանդութեամբ
մատչիլ 'ի յահաւոր խոր-
հուրդն ապաշխարութե։

Աղօթք յառաջ քան զհաղոր-
դութիւն ։

Ո՜վ Տ՟ր իմ յ՟ս ք՟ս · ստու-
գիւ խոստովան լինիմ, զի
չեմ բաւական ընդունիլ
զքեզ · այլ այն միայն կարեւո-
րութե՟ իմոյ յորդորիմ գալ
առ քեզ · այլ զի հիւան-
դութի՟ իմ քեւ բժշկեսցի ·
խաւար մտաց իմոց քեւ լու-
սաւորեսցի · աղքատութի՟
իմ քեւ հարստասցի · եւ բա-
րեգործութի՟ իմ քեւ ար-
դիւնաւորեսցի · ամէն ։
Յիշեա՛ այլ Տ՟ր իմ յ՟ս ք՟ս ·
զի եսուր զքեզ ՚ի միահ մ՟ն
իմ · եւ զկենարար մարմին
եւ զարիւն քո բաշխեցեր

’ի կենդանութեան վասն իմ։
Տէր՝ արա՛ ո՛ղ զի եղիցին
ողքա ’ի քաւութեան և ’ի թո-
ղութեան մեղաց իմոց․ և մի՛
’ի դատապարտութեան հոգ-
ւոյ իմոյ։ Ու զի ողջօք ար-
ժանաւորեցայց պարգևից
եղեալ սրբոց քոց․ երանե-
լի լինել տեսութեան փառաց
քոց։

Աղօթք սրբոյն Օգոստինոսի։

Տէր իմ Յիսուս Քրիստոս․ տուր ինձ,
զի ճանաչեցից զիս․ և ճա-
նաչեցից զքեզ․ մի՛ այլում
ցանկացայց, բայց եթէ
քեզ․ ատեցից զիս․ և սի-
րեցից զքեզ․ խոնարհե-
ցուցից զիս․ և բարձրա-

ցուցից զքեզ. մի՛ խորհե-
ցայց զայլ ինչ, բայց ե-
թէ զքեզ. մեռուցից զիս.
և կենդանացայց ՚ի քեզ։ Որ
ինչ և դիպեսցի ինձ, ըն-
կալայց իբր առ՚ի քէն. հա-
լածեցից զիս. և գնացից
զհետ քո. և միշտ ցան-
կացայց լինել զկնի քո։
փախեայց յինէն. և դի-
մեցից առ քեզ. և արժա-
նի եղէց ը̃ունել զպաշտ-
պանութիւն քո. երկեայց
՚ի յիս. և ակնածեցից ՚ի
քէն. և եղէց ՚ի յընտրե-
լոց քոց։ Հակառակեցայց
ինձ. և միաբանեցայց ը̃
քեզ. և յանձն առից ըզ
հնազանդութիւն մ̃ծ քո։
Այլ ինչ ինձ ախորժ թուես-

ցի, բայց եթէ դու ։ Նայ֊
եա՛ց առ իս, զի սիրեցից
զքեզ․ կոչեա՛ զիս․ զի տե֊
սից զքեզ․ և ՚ի յաւիտեան
զմայլեցայց քև․ ամէն ։

Աղօթք զկնի հաղորդութեան ։

Ո՛վ Տէր իմ Յիսուս Քրիստոս․ հաց
կենդանի՝ կենագործօղ
աղբիւր մարդկան․ գոհա֊
նամ զքէն ՚ի վերոյ քան
զամ, զի արժանի արարեր
զիս զմեղաւորս շնորհօք
մարդասիրութեան քո․ ար֊
տաքոյ ամենայն արդեանց ի֊
մոց, հաղորդիլ ամենամաքուր
մարմնոյ և արեան քո ։
Արդ՝ աղաչեմ զքեզ լիցի
ինձ սա զէն հաւատոյ․ վա֊

հան ամրութեն կամաց ի-
մոց • համբարձումն սրտի
և մտաց լնոց առ քեզ •
լռումն ձայնին սիրոյ քո •
'ի բաց լքումն իմ մոլու-
թեց • և 'ի ծաղկումն իմ
առաքինութեց ։ Ներ-
կեանութի 'ի շաւիղս բա-
րեգործութե • և ազատու-
թի յիմ փորձութեց • զի
քև , 'ի շաւիղս քո պան-
ծացեալ , անձապարեցից
յերկնային հարսանիսն քո •
խնդակից լեալ քոյոց սի-
րելեաց • զի դու ես լոյս
ճշմարիտ • կեանք • քաղց-
րութի • և յոյս մեր •
ամէն •

Տաղ մարմնոյ եւ ա-
րեան տ̃ն ։

Երգեա՛ լեզու զփառա-
ւորի․
զխորհուրդ մարմնոյ տ̃ն
յ̃սի ։
Եւ եւ արեան պատուա-
կանի ․
զոր 'ի գին հանուր աշ-
խարհի ․
Պտուղն արգանդի հզօ-
րեղի ․
արքայն եհեղ մարդկան
ազգի ։
Օ ի մեզ տուաւ ․ եւ մեզ
ծնաւ ․
որ 'ի կուսէն ներմարդա-
ցաւ ։

Նա յաշխարհէ պանդխ-
տեցաւ.
ուր սերմն բանին սփռե-
ցաւ:
Կերպն՝ յոր կենցաղավա-
րեցաւ.
Հրաշիւք մեծաւ պար-
փակեցաւ.
Յերեկոյին ընթրեաց մե-
ծի.
Ը աշակերտըս իւր բազ-
մի:
Նշով զօրէնս վաղնջա-
կանս.
՚ի կերակուրս օրէնա-
կանս.
Որոց զմարմին իւր յու-
տելի.
Եւ զարիւն իւր տայ յըմ-
պելի:

Բանն մարմին զհաց ճըշ-
մարտի՛ն.
առնէ մարմին իւրով բա-
նի՛ւ.
Ր. յւ և զգինին նովիմբ
արիւն.
Թէպէտ նուա̂ղի զգայու-
թի՛ն:
Ի հաստատել զսիրտ ա-
նարատ.
բաւական է միայն հա-
ւատ:
Օայսքան արգոյ սրբազ-
նութի՛.
մեր՛ն յարգիցէ նուա̂ս-
տութի՛ն:
Քանզի ուսումն հնոյ կը
տակի.
նորոյս կարգի տայցէ տե-
ղի՛:

Շնորհէ հաւատ գլխու-
թե՛ն.
յորում նուաղի զգայու-
թի՛ն.
Անողին և ծնեցելոյն.
տացի գովու՛ն մեհագայն:
Պատիւ և երկրպագու-
թի՛ն.
համայն և բարեբանու-
թի՛ն:
Ծնողին խոկ 'ի յերկո-
ցունց.
զուգածայն լիցի գոհու-
թի՛ն. Ամէն:

Աղօթամատոյց հօր աղօթք յա_ղագս խոստովանչէաց մեղաց չարչարանացն քոց :

Աստուած, որ վ՛ն փրկութեան աշխար_հի կամեցար ծնանիլ. թլփատիլ. 'ի հրէից խոտիլ. 'ի յուդայէ մատնչէ համ_բուրիւ մատնիլ. կապա_նօք կապիլ. իբրեւ զգառն անմեղ 'ի զենումն ածիլ: Նաեւ առաջի աննայի եւ կայիափայի, պիղատոսի եւ հերովդէի անպատկանա_բար ածիլ. սուտ վկայիւք

ամ

ամբաստանիլ. ձաղանօք և նախատանօք կոչկոճիլ. Թքովք անարգիլ. փշովք պսակիլ. եղեգամբ հարկանիլ. երեսօք ծածկիլ. 'ի հանդերձից մերկանալ. 'ի փայտ մահու բևեռօք պնտիլ. 'ի խաչին բարձրանալ. ընդ աւազակս համարիլ. լեղեաւ և քացախով զովանալ. և տիգաւ վիրաւորիլ: Դու՛ որ 'ի ձեռն այսոցիկ սրբազան պատժոց քոց, զորս ես անարժանս պատուեմ. և 'ի ձեռն սրբոյ խաչին և մահու քոյ, ազատեա՛ զիս 'ի պատժոց դժոխոց:

Աղօթք հնգից հինգերորդ ժամ ·

Զեղութիւն հոգւոյ ան-
կեալ առ սրբազան ոտս
քո ո՛վ բարի յս̃ · աղեր-
սանօք մաղթեմ 'ի քէն ·
բժշկեա՛ 'ի սրտի խմում
զհինգ առաքինութիւնս զայ-
սոսիկ · զհաւատ · զյոյս ·
զսէր · զապաշխարութի՛ւ ·
և զյառաջադրութի՛ւ ոչ
երբէք մեղանչելոյ ընդ-
դէմ ա̃ծային հրամանաց
քոյ ։

Աղօթ վերջ աղօթ ժամուն ժամի ։

Աղաչեմ զքեզ լութի՛ւ
անհնչամանաց սրտի իմոյ ո՛վ
բարի յս̃ · շնորհեա՛ ինձ
միջնորդութի՛ւ վերեաց աջոյ

ձեռին քո, զհաստատու-
թին հաւատոյ. քանզի ահա
ուխտեմ հաւատալ զա̃մ
յօդուածս քրիստոնէա-
կան հաւատոյ. և պատ-
րաստեմ զիս մ̃ն այնր հա-
ւատոյ հեղուլ զարիւն իմ.
մ̃ն զի ծնեալ եմ 'ի սրբա-
զան հաւատս յայս. 'ի սմին
սնեալ եմ. և 'ի սմին կամիմ
մեռանիլ:

Առ վէրս ձախոյ ձեռինն նորա:

Միջնորդութ̃բ սրբազան
ձախոյ ձեռին քոյ խո-
ցեցելոյ աղաչեմ զքեզ՝ ով
բարի յս̃. ամենայն զյոյս
փրկութե̃ իմոյ հաստատե-
ցելոյ 'ի քեզ: Օրհնեալ
լիցի բարեգթութի̃ քո.

որ միշտ բաղձալերես զիս 'ի յընդունիլ զթողութին մեղաց իմոց . ոչ երբեք դադարեցայց 'ի պատմելոյ զողորմութին քո . զի լուացեր զիս պատուական արեամբ քով . և ետուր զանձն քո 'ի մահ վս սիրոյ իմոյ : Արդ տուր ինձ զայս կատարեալ , զի 'ի քեզ միայն ապաւինեցայց :

Աղօ. վերջին աղօթոյ տօթին ժամն :

Միջնորդութեամբ սրբազան աջոյ կողին քո խոցեցելոյ ով բարի յս . ուղղեա զիս 'ի ճանապարհս ածային սիրոյ քո . քանզի կամիմ սիրել զքեզ մինչև յաւիտեան . ոչ միայն վս

բարերարութեանն, զոր ինձ
արարեր, այլ և վասն քոյին
գերափառութեան. և զի դու
առաջեր. որ սիրէ զիս, սի-
րեացի 'ի հօրէ իմմէ:

Աղ~ Ձեռք յանկոյց ոտին գոն՛:

Ամենողորմութեան սրբազան
ձախոյ ստին քո խոցե-
ցելոյ ով բարի յս. շնոր-
հեա ինձ զզղջումն մեղաց
իմոց. վա՜յ է ինձ եղկել-
ւոյս. երանի թէ ոչ եր-
բեք անզգամեալ էի առա-
ջի քոյ. բայց դու ով տէր
իմ անոխակալ. տուր ինձ
զարտասուս մաքսաւորին.
և զզղջումն պոռնկին. զի
լացից զտիւ և զգիշեր վասն
թշուառութեան իմոյ:

Առ վէրս աջակողման կողին Յսի։

Որդ՝ ո՞ւր գտանեմ ես զհանգիստ մտաց, եթէ ոչ ՚ի խոցուա՛ծս որբազան կողին քո՝ ով բարի յս։ Նս ցարդ ապաստանեցայ ՚ի քոյին սբ̄ պատուիրանաց· բայց այժմ դառնամ առ քեզ ո̄պ զանառակ որդին· և յառաջադրեմ այսուհետև փախչել ՚ի մեղաց· և գործել զարդարութիւն։ Որդ՝ արա առ իս զքոյին երկայնմտութիւն· որ համբերեցեր վ̄ս իմ ՚ի վերայ խաչին։

Երգ առ ՚ի տօնախմբութեան յաւա_
գէն Չ՚ն չարչարանաց Տեառն
որդւոյ Նորոյ :

Կայր առ խաչին մայր
ցաւագին.
արտասուալից և տրտ_
մագին.
մինչ էր զփայտէ կախեալ
որդին:
Ընդ սիրտ նորա յոյժ տառա_
պագին.
հառաչանօք կոծելով ուժ_
գին.
ընդ մէջ էանց սուր երկ_
սայրին:
Օ քա՜րդ թախծեալ և վշ_
տագին.
էր մարիամ երանելին.
մայրն յոլի մին միածնին,

Որ վշտանայր և աշխա-
րէր ·
յոյժ դողացեալ մինչ տե-
սանէր ·
'ի գանս զորդին որ ազ-
նիւն էր :
Ո՞րպիսի սիրտ կարծր ոչ
ողբայր ·
թէ տեսանէր զՔրիստոսի մայր·
որ 'ի տանջանս համբեր-
մամբ կայր :
Ո՞վ կարէր գոլ ոչ տրտ-
մակից ·
բարեպաշտի մօր ողբա-
կից ·
որ միածնին էր ցաւակից:
Վասն մեղաց ազգին հարեն·
Ետես զՅս՜ 'ի գանս մատ-
նեալ ·
և տանջմանց հնազանդեալ:

Նստեա՛ զորդին իւր սիրե-
լին ․
մեռեալ անստես եղեալ
բնաւին ․
մինչ արձակեաց ըզիւր
հոգին ։
Մա՛յր խոկուհի աղբիւր սի-
րոյ ․
տո՛ւր զօրութի՛ ցաւոց ըզ-
գալոյ ․
Ը՟ քեզ հեղուլ զարտօսր
լալոյ ։
Տո՛ւր զի սիրտ իմ բորբո-
քեսցի ․
՚ի քո՛ի սէրն վառիցի ․
զի ընդ անձն իմ առ հա-
ճիցի ։
Մայր սրբուհի զայն կա-
տարեա՛ ․
զխաչեցելոյն զվէրս տնկեա՛ ․

յիմում սրտի զնոյնս բե_
ւեռեա՛ ։

Որդւոյ քոյին խոցեցելոյ ·
այդչափ վա՛ իմ չարչարե_
լոյ ·
զանիցն զիս մասնակցեա՛ ։

Տո՛ւր ինձ լինել քեզ ող_
բակից ·
խաչեցելոյն գոլ ցաւա_
կից ,
՚ի կենցաղումս որչափ կե_
ցից ։

Մերձ առ խաչին ը՟ քեզ
մնալ ·
յօժարութ՟ ընկերանալ ·
՚ի միասին ցանկամ ողբալ ։

Կոյս կուսանաց ազնուա_
գին ·
մի՛ լինիր ինձ արդ դառ_
նագին ·

այլ տո՛ւր ընդ քեզ գու-
ողբագին :
Տո՛ւր քո՛ւ զխաչն կրել·
չարչարմանց բախտն յի-
շել·
զվէրս նորին միշտ մտա-
ծել:
Տո՛ւր ինձ գանիւք վիրա-
ւորիլ:
այսու խաչիւ՛ արբեալ
լինիլ·
ի՛ն սիրոյ որդւոյդ խաչիլ:
Վառեալ սիրով և բոր-
բոքեալ·
քեւ կոյս եղէց ամրափա-
կեալ·
դատաստանի յօրն հա-
սեալ:
Տո՛ւր ինձ խաչիւ՛ ամբողջ
պահիլ·

մահուամբ ո՛րն պատա-
պարիլ.
շնորհեա՛ նորէն միշտ ջե-
ռանիլ։
Մինչ մարմինն իմ մեռա-
նիցի.
հոգւոյս իմոյ քեւ շնոր-
հիցի.
փառաց դրախտին, զի
զմայլիցի. ամէն։

Երգ առ չարչարանսն քսի. Նա
առ ձբ խաչ նբ.

Նայեա՛ նշանն թագաւո-
րին.
փայլէ պայծառ խորհուրդ-
խաչին.
քո՛ մարմնոյն կուսածին.
մերկ կախեցաւ վ՛ր խաչին։

Որ խոցեցաւ սուր սլաքով·
տիգաւ զկողն բանալով·
կայլակ արեան իւր բղ-
խելով·
զմեզ ՚ի մեղաց լուանալով։
Կատարեցաւ երգն դաւ-
թի·
Հաւատարիմ մարգարէի·
որ գուշակեաց մարդկան
ազգի·
Թագաւորեաց ա՟ծ խա-
չին։
Ծառ գեղեցիկ փայլելա-
կան·
ազնուեալ ծիրանեաւ ար-
քունական·
՚ի մէջ տնկոց եղեր ար-
ժան·
բառնալ զմարմին տ՟րու-
նական։

Օրհնեալ բազկաց քոց երամի·
յոր կախեցաւ գինն աշխարհի·
եղեր կշիռ ն̃ն մարմնի·
առէր զաւար տարտարոսի։
Ողջոյն ո՜վ խաչ մեզ յոյս միայն·
ամբիծ գառինն ո՛ր զենարան·
յաւել զնեցն արդարութ̃ի·
պարտաւորաց տալ թողութ̃ի։
Ո՜վ գերագոյն երրորդութ̃ի·
տացէ յոգւոց քեզ գոհութ̃ի·
զորս խորհրդով ս̃յ խաչին·

փրկեալ ջաղխեա՛ զթշնա-
մին • ամէն ։

Երգ յարութ՟ե ձ՟ն մերոյ
յոե ժոե ։

Ալէլուիա • ալէլուիա •
ալէլուիա ։

Ո՛վ նորածին որդիք լուսոյ •
արքային փառաց ո՛րն յու-
սոյ •
յարեաւ որպէս բողբոջ
բուսոյ ։ Ալէլուիա • ա-
լէլ• ալէլ
Ի խաշաքաթ այգոյ զատ-
կին •
Ի դուռըն ո՛ք գերեզման-
նին •
աշակերտաց հոյլք մատ-
չէին ։ Ալէլ• ալէ• և այլն ։

Իսկ մարիամ 'ի մագդա_
ղենայ ․
որ յակոբայն ընդ սողո_
մեայ ․
եկին խնկել զմեռեալ
որդայ ։ Ալէլու․ և այլն ։
Ձորձ սպիտակ զգեցեալ
հրեշտակ ․
փողէր կանանց իբր ա_
ւետակ ․
ընդ ալէլուիա տայր նոյա_
տակ ։ Ալէլուիա ։
Իսկ յօհաննէս սիրոյ հա_
տոր ։
քան զպետրոս փութայր
յորդոր ․
տեսեալ շիրիմըն վիմա_
փոր ։ Ալէլուիա ։
Խմբից մաքուր աշակեր_
տաց ․

յա՛նկարծ տէրըն 'ի մէջ եկաց ։
խաղաղութի՛ւն ընդ ձեզ ա-սաց ։ Ալէլուիա ։
Նաև երկոտասանեակն նոքօք լու՛-եալ ։
Թէ տէր յա՛ է յարուցեալ ։
եկաց ընդդէմ իբր երկ-ո՛ւացեալ ։ Ալէլուիա ։
Արդ դու Թովմաս տես ըզ-կողս իմ ։
խոցեալ զձեռս՝ ծակեալ զոտս իմ ։
Լիջէ՛ր լաօղ հաւատարիմ ։ Ալէլուիա ։
Յորժամ զտէրն ետես Թօ-մաս ։
զձեռս և զոտս՝ ըզկողըն բաց ։
տէր և Աստուած իմ ես գոչեաց ։

Ալէլուիա ։
Այլ երանի, որք ոչ տե-
սին.
քան զտեսօղսն հաւատա-
ցին.
զի ն̃ց կեանքն աղբիւրա-
ցին ։ Ալէլուիա ։
Յայսմ տօնի տ̃ե յարուե̃.
տայցուք պաշտօն ա̃ծուե̃.
օրհնել ձայնիւ̂ փառա-
ւորութե̃ ։ Ալէլուիա ։
Եկա՛յք հա՛պա մեք միա-
բան.
Ջերմ̃ն սիրով խոնարհա-
կան.
շնորհ կալցուք եին ար-
ժան ։ Ալէլուիա ։

Երգ գալստեան հոգւոյն սրբոյ։

Ա՛կն ուր հոգի ստեղծող էից·
յայց ե՛ր մտաց քոց ծառայից·
և վերնական շնորհօք քո լի՛ց·
ըզքո ստեղծեալ սիրտ բոլորից·
Մխիթարիչդ անուն·
և բարձրելոյն պարգև բարի·
աղբիւր կենաց հուր կենդանի·
սէր և օծումն իմանալի։
Դու եօթնորդեան շնորհք վերին·
մատն հայրական աջոյ ձեռին·

դու աւետիք հօր բարձ-
րելոյ,
որ տաս բարբառըս բե-
րանոյ:
Առեա՛ զլոյս՝ի զգայարանս·
հե՛ղ զսիրոյ քո զհոսանս·
զտկարու՝ի մարմնոյ մերոյ·
միշտ զօրութ՟ քո ամրացո՛:
Ի բա՛ց վանեա զ՚թշնամու՟ն:
և պարգևեա՛ զխաղաղու՟ն:
զի քև յաւէտ առաջնոր-
դեալ·
առ՝ի չարեաց լիցուք զեր-
ծեալ:
Տո՛ւր Ճանաչել մեզ քև
զհայր·
և զմիածին իւր հաւա-
սար·
և յերկոցունցդ զհոգիդ
բղխեալ·

յամ

յա՛մ ժամ սերտ հաւա֊
տալ։
Փառք պատի՛ւ հօր ա՛յ·
և միածնին յարուցելոյ·
Հոգւոյն սբյ մխիթարչի·
այժմ և յաւէտ անլռելի·
ամէն։

Երգ առ հոգին սբ ձն մաղ֊
թելոյ [illegible] [illegible]։

Հոգի՛դ ա՛ծ քաղցրահայ֊
եաց·
նախախնամօղ տիեզերաց·
տուօղ բարեաց և պար֊
գևաց·
մխիթարիչ թախծեալ
անձանց։
Ոադեա՛ ՚ի մեզ ըղձից շը֊
նորհաց·

և փարատեա՛ զխաւար մտաց·
զմեզ մաքրեա՛ յաղտոյ մե-
ղաց·
տաճա՛ր կազմեա ո̃նդ փա-
ռաց։
զմեզ ամրացո՛ ը̃դդէմ դի-
ւաց·
տո՛ւր զյաղթութիւն 'ի
թշնամեաց·
լե՛ր ապաւէն յաւուր չա-
րեաց·
տո՛ւր ընթանալ զհետ քո
շաւղաց։
Սառեա՛ զսէր ո̃բ բաղ-
ձանաց·
և ընդ նմին զսէր ընկե-
րաց·
տո՛ւր հետևիլ գործոց
բարեաց·
զօրս կատարել աւուրց մեզց·

Յորժամ հասցէ զրաւ կենաց.
զերծո՛ զմեզ յայսոց չարաց.
փոխեա՛ ի յարկս երանելեաց.
օրհնել զքեզ ընդ հակցացդ. ամէն:

Երգ գոհացողական վ̃ պարգևաց ընդունելոյ յ̃յ:

Քեզ ա̃ծ օրհնաբանեմք.
զքեզ համայնից տ̃ր դաւանիմք.
Քեզ պաշտէ երկիր համայն.
Հայր անսկիզբն և անվախճան:

Քեզ հրեշտակաց զօրք ա-
մենայն ·
երկինք և պետք միան-
գամայն :
Չորք քրովբէից, և սրով-
բէից ·
երգեն միմեանց լեալ ձայ-
նակից :
Սուրբ սուրբ սուրբ մի տէր զօրութեանց ·
ըստ եսայեայ նախատեսութեանց :
Լի են երկինք երկիր
քոյովք ·
վայելչութեան մեծի փառօք :
Օ քեզ փառաւոր դասք
ընտրելոց ·
երկոտասան առաքելոց :
Թիւ գովելի մարգարէից :
անօրէնութեան նախատեսից :
Երամ պայծառ մարտի-
րոսաց ·

գովեն երգով զո՛րդ փա-
ռաց ։
Եկեղեցի ո՛ր դաւանի ·
զքեզ մինչեւ 'ի ծագս երկ-
րի ։
Ո՛հայր անբաւ վայելչու-
թե՛ ·
և զմիածին նոյնոյ բնու-
թե՛ ։
Ո՛ր հոգին բնութենա-
կից ·
մխիթարիչ քրիստոնէից ։
Դու ես քո՛ փառաց արքայ ·
և միածին հօր մշտակայ ։
Դու 'ի փրկել զմարդ հո-
ղածին ·
խոնարհեցար յարգանդ
կուսին ։
Դու կոխելով զմահու խայ-
թոց ·

բացեր զերկինս մկրտելոց։
Ընդ աջմէ հօր 'ի փառս
բազմեալ․
դատաւոր ես գալոց ապա-
սեալ։
Աղթեմք օգնել ծառայից
քոց․
զորս փրկեցեր արեամբ
գնոց։
Փառաւորեա զմեզ յաւի-
տեան․
ընդ սըբս քո յարքայութե՛ն։
Զժողովուրդ քո ազա-
տեա․
զժառանգութի՛ւն քո տէր
օրհնեա։
Հովուեա զնոսա միշտ անսա-
սան․
և բարձրացո 'ի յաւի-
տեան։

Զքեզ օրհնեմք զօրն ան-
դադար.
զանուանդ գովեմք միշտ
անսպառ։
Շնորհեա՛ այսօր տէրդ դը-
թած.
պահել զմեզ առանց մե-
ղաց։
Ողորմեա՛ց մեզ տէր ողոր-
մեաց.
և հայրախնամ աչօք նայ-
եաց։
Ողորմութիւնդ ընդ մեզ
լիցի.
յոյս մեր ՚ի քէն մի վրի-
պեսցի։
Քեզ ապաստան եմք ա-
պաքէն։
մի ամօթով լիցիմք ՚ի
քէն։

Քեզ փառք տացի ձայնիւ երգոց ·
՚ի յերկնայնոց, և յերկրայնոց :

ՎԱՍՆ ԱՌԴ

Քո՛ ննջեցելոց :

Աղաչանք ձն Թաւելոյ :

Տէր ողորմեա՛ :
Քո՛ ողորմեա՛ :
Տէ՛ր ողորմեա՛ :
Քո՛ լո՛ւր մեզ ·
Քո՛ անսա՛ մեզ :
Հայր երկնաւոր ած ·
ողորմեա՛ց ամ հաւատա-
ցեալ ննջեցելոց ·
Որդի՛ փրկիչ աշխարհի ած

ողորմեայ մմ հաւատամ.
Հոգիդ սբ ած. ողորմեա։
Սբ երրորդութիւն մի ած. ողորմեայ։
Սրբուհի մարիամ. բարեխօսեա վս հաւատացել ննջեցելոց։
Սբ ածածին. բարեխօս։
Սբ կոյս կուսանաց. բարե։
Սբ միքայէլ. բարե։
Ամ սբ հրեշտակք և հրեշտակապետք. բարեխօսեցէք վս հաւատացեալ ննջեցելոց։
Սբ յովհաննէս մկրտիչ. բարե։
Սբ պետրոս. բարե։
Սբ պօղոս։ բարե։
Սբ յովհաննէս աւետարանիչ. բարե։

Ա.մ ս̃բ առաքեալք և ա_
ւետարանիչք · բարե_
խօսեցէք ։

Ս̃բ ստեփաննոս · բարե։

Ս̃բ լաւրենտիոս · բարե։

Ա.մ ս̃բ մարտիրոսք · բա_
րեխօսեցէք ։

Ս̃բ գրիգոր հռոմայ հայ_
րապետ · բարե։

Ս̃բ գրիգոր լուսաւորիչ ·
բարե։

Ս̃բ ամբրոսիոս · բարե։

Ա.մ սուրբ հայրապետք և
խոստովանողք · բարե_
խօսեցէք ։

Սրբուհի մարիամ մագ_
դաղենացի · բարե։

Սրբուհի կատարինէ · բարե։

Սրբուհի անաստասիա ·
բարե։

Ամ սրբուհի կուսանք և այրիք. բարեխօսեցէք:
Ամ սուրբք և ընտրեալք այ. բարեխօսեցէք:
Այցելու լեր տր. խնայեա՛ նմ տր:
Քաւիչ լեր նմ. և անսա՛ մեզ տր:
Յամ չարէ. ազատեա՛ զնս տր:
Ի բարկուէ քումմէ. ազատ:
Ի յիշխանուէ դիւին. ազատ:
Ի բոցոյ հրոյն. ազատ:
Ի բանտէ ստուերաց մահու. ազատ:
Սն անարատ և ամբիծ յղութն քոյ. ազատ:
Սն ծննդեան քոյ. ազատ:
Սն ամենաքաղցր անուան քոյ. ազատ:

Վ՛ս բազմութե՛ն ողորմու-
թե՛ն քոյ․ աղաչ։
Վ՛ս վշտագին չարչարանաց
քոց․ աղաչ։
Վ՛ս մեծագին արեան քոյ․
աղաչ։
Վ՛ս ամենայն խոցուածոց
քոց․ աղաչ։
Վ՛ս անարգական մահուան
քոյ․ աղաչ։
Մեղաւորքս զքեզ աղա-
չեմք․ լո՛ւր մեզ։
Որ զՄարիամ արձակեցեր․
և աւազակին լուար․
զքեզ։
Որ զկարգեալսն 'ի փրկու-
թի փրկես ձրի․ զքեզ։
Օի զծնօղս, զմերձաւորս,
և զբարերարս մեր 'ի
յատակոց դժոխոց ապ-

րեցուցանել հաճեսցիս.
զքեզ։

Որ զա՛մ հաւատացեալ
ննջեցելս ՚ի յաւիտենա
կան դատապարտութենէ
ազատել հաճեսցիս. ըզ
քեզ։

Որ ա՛մ հաւատացեալ
ննջեցելոց, որոց ՚ի յերկ
րի յատուկ յիշատակ ոչ
լինի, ողորմիլ հաճես
ցիս. զքեզ։

Որ ամենեցուն խնայել
և ներել հաճեսցիս. ըզ
քեզ աղաչ։

Որ զկարօտութի՛ն մեր լցու
ցանել հաճեսցիս. զքեզ։

Որ ջոկք հրեշտակաց պայ
ծառա՛մբ օգնեսցեն մեզ.
զքեզ։

Ով դասք նահապետաց և
մարգարէից նպաստ նմ
լինիցին. գբեգ:
Ով փառաւոր երամք ա-
ռաքելոց յինքեանս ըն-
կալցին զնա: գբեգ:
Ով զօրք պայծառազգեաց
մարտիրոսաց պարառ-
ցեն զնոքօք. գբեգ:
Ով պարք խոստովանող
սրբոց առաջնորդեսցեն
նոցա. գբեգ:
Ով խումբք կուսանաց
հրճուելոց զհետ նմ լի-
նիցին: գբեգ:
Ով առ ստեղծիչն իւր-
եանց, որ զնա ՚ի հողոյ
երկրի կերպացոյց, անդ-
րէն դառնալ կարիցեն.
գբեգ:

Զի՛ դնեմք հեզ և քաղցրա-
գութ տնդ յի՞նչ բարե-
գթութ երևեսցի. գքեզ:
Զի առ աջակողմն քո 'ի
վիճակս ընտրելոց դնն
ընկալցիս. գքեզ.
Որդի՛ այ. աղբիւր գթութե.
գքեզ:
Որ զբանալիս ունիս զմա-
հու, և զդժոխոց. ըզ-
քեզ աղաչեմք լո՛ւր մեզ:
Գառն այ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի.
շնորհեա՛ նց զհանգիստ:
Գառն այ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի.
շնորհեա՛ նց զհանգիստ:
Գառն այ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի.
շնորհեա՛ նց զմշտնջենա-

ւորն

ւորն հանգիստ ։
Ք՟ս լուր մեզ ․ ք՟ս անսա մեզ ․ տ՟ր ողորմեա ․ ք՟ս ողորմեա ։

Աղօթք ։

Քեզ տ՟ր յանձն առնեմ զհոգի ծառայի քո ․ (կամ աղախնոյ ․) զի վախճանեալ ՚ի կենցաղումս, կենդանասցի ՚ի քեզ ․ և զմեղս, զորս մարդկային տկարութե՟ գործեաց, դու ներմամբ ամենողորմ գթութե՟ քո, ջնջեսցես ․ ՚ի ք՟ս յ՟ս ՚ի տ՟ր մեր ։ Հայր մեր, և այլն ։

Տաղ Մեռելոց ։

Յաւուր յայնմիկ յաւուր ցասման ·
բնաւ կենցաղք յաճիւն դառնան ·
Ըստ գուշակի, և ըստ Դաւթեան ։

Որքան երկիւղ է լինելոց ·
մինչ դատաւորն խիստ գալոց ·
զհամայնս յանկարծ խըռովելոց ։

Փողն ահաբեկ յորժամ հնչի,
՚ի գերեզմանս հանուր երկրի ·
բնութիւն բոլոր յարեան ածի ։

Մահն և բնութիւն յոյժ եր-
կնիցէն.
մինչ տարերծուածք փոյթ
յառնիցէն,
զի դատողին համար տայ-
ցեն։
Գիրք դպրութե՛ յառաջ
բերի.
յորում բոլորն պարու-
նակի.
ուստի աշխարհ ճշդի՛
դատի։
Մինչ դատաւորն յատեան
նստցի.
որ ինչ թաքուն, անդ
յայտնեսցի.
ոչինչ անվրէժ յայնժամ
թողցի։
Զինչ անդ թշուառս եմ
ասելոց.

կամ՝ զոր միջնորդ աղեր_
սելոց ·
մինչ են հազիւ՛ արդարք
կելոց ։
Որքայդ սարսելի մեծութ՟ ·
պարգեւատու կենդանութ՟ ·
կեցո՛ զիս աղբիւր գթութ՟,
Յիշեա՛ յս՟ գթած տէր իմ·
որ մարմնացար 'ի պատ_
ճառս իմ·
մի՛ մերժեր զիս մինչ դա_
տիցիմ։
'Ի խնդրել զիս նստար խոն_
ջեալ·
փրկեցեր զիս 'ի խաչ ելեալ
տո՛ւր զի լիցեմ՝ քեւ ես փր_
կեալ ։
Արդար դատող վրէժխն_
դրութ՟ ·
զձիր շնորհեա՛ ինձ թողութ՟·

յառաջ քան զօր դատա-
ղութե ։
Իբր յանցուոր միշտ տագ-
նապիմ .
զի շառաւագնեն մեղք զե-
րեսս իմ .
ինձ մաղթողիս ներեա՛ Տր
իմ ։
Որ զմարիամ արձակեցեր .
աւազակին իսկ ներեցեր .
զյոյս ինձ եւ մեծ շնոր-
հեցեր ։
Աղերսանք իմ ոչինչ ար-
ժեն .
բայց գթուե՛դ առ քեզ
ելցեն .
զի մի՛ գեհեանք զիս կլ-
զիցեն ։
Ի մէջ օդեայց տեղի շնոր-
հեա՛ .

յայծեաց 'ի բաց զիս ո-
րոշեալ.
յաջակողմեան զիս զետե-
ղեալ:
Մինչ զանիծեալսն հեր-
քիցես.
հրոյն կիզման դատուիցես.
զիս ընդ օրհնեալս հրաւի-
րիցես:
Խոնարհագէմ զքեզ ա-
ղերսեմ.
զսիրտ իմ փղձկեալ քեզ
նուիրեմ.
զհոգ վախճանի իմ քեզ
յանձնեմ:
Որ արտասուաց օրն այն
իսկ է.
մինչ յաճիւնից նա յառ-
նիցէ.
որ ընդ մեղաց դատելի է:

Ապա ամէն ա̃ծ ներեա՛ ·
գթու̃թ քով յա̃ խնայեա՛ ·
հանգիստ յաւէժ տ̃ր պար-
գեւեա՛ · ամէն ։

Մ Ա Ղ Թ Ա Ն Ք

Աղ— օ̃րն ձեր յ̃ դ̃ ։

Տէր ողորմեա՛ ։
Քր̃ ողորմեա՛ ։
Տ̃ ողորմեա՛ ։
Յ̃ լո՛ւր մեզ ։
Քր̃ անսա՛ մեզ ։
Հայր երկնաւոր ա̃ծ · ո-
ղորմեա՛ մեզ ։
Որդի փրկիչ աշխարհի ա̃ծ ·
ողորմ

Հոգիդ սբ ած · ողորմ:
Սբ երրորդութին մի ած · ողորմեա՛ մեզ:
Յս որդի այ կենդանւոյ · ողորմ:
Յս ճառագայթ հօր · ողորմեա՛:
Յս ճաճանչ լուսոյ յաւիտենականի · ողորմ:
Յս թգւոր փառաց · ողորմ:
Յս արեգակն արդարութե · ողորմ:
Յս որդի մարիամու կուսին · ողորմ:
Յս սքանչելի · ողորմ:
Յս ած հզօր · ողորմ:
Յս հայր հանդերձելոյ յաւիտենին · ողորմ:
Յս մեծի խորհրդոյ հրեշտակ · ողորմ:

Յս ամենակարող․ ողորմ։
Յս ամենահամբեր․ ողորմ։
Յս ամենահնազանդ․ ողոր։
Յս հեզ և խոնարհ սրտիւ․
ողորմ։
Յս ողջախոհութեն սիրող․
ողորմ։
Յս իսկական սիրող մեր․
ողորմ։
Յս ած խաղաղութե․ ողորմ։
Յս առջնորդ կենաց․ ողոր։
Յս օրինակ առաքինութե․
ողորմ։
Յս նախանձայոյզ հոգւոյ․
ողորմ։
Յս ած մեր․ ողորմ։
Յս ապաւէն մեր․ ողորմ։
Յս հայր աղքատաց․ ողոր։
Յս գանձ հաւատացելոց․
ողորմ։

Ո՛վ քաջ հովիւ․ ողորմ։
Ո՛վ լոյս ճշմարիտ․ ողորմ։
Ո՛վ իմաստութիւն յաւիտենական․ ողորմ։
Ո՛վ բարութիւն անհուն․ ողորմ։
Ո՛վ ճանապարհ մեր և կեանք․ ողորմ։
Ո՛վ ցնծութիւն հրեշտակաց․ ողորմ։
Ո՛վ վարդապետ առաքելոց․ ողորմ։
Ո՛վ ուսուցիչ աւետարանչաց․ ողորմ։
Ո՛վ արիութիւն մարտիրոսաց․ ողորմ։
Ո՛վ լոյս խոստովանողաց․ ողորմ։
Ո՛վ մաքրութիւն կուսանաց․ ողորմ։
Ո՛վ պսակ ա͞մ սրբոց․ ողորմ։

Այցելու մեր լեր. խնայեա՛
մեզ Տ̃ր:
Քաւիչ մեր լեր. անսա՛
մեզ Տ̃ր:
Յա̃մ մեղաց. զերծո՛ ըզ-
մեզ Տ̃ր:
Ի ցասմանէ քումմէ. զեր-
ծո՛ զմեզ Տ̃ր:
Յորոգայթից դիւ՛ին. զերծ:
Ի հոգւոյ պոռնկութե̃. զերծ:
Ի յարակայ մահուանէ.
զերծո՛:
Ի ստունգանութե̃ աջակե-
ցութե̃ց քոյ. զերծո՛:
Ի̃ խորհրդոյ ս̃բ մարդե-
ղութե̃ քոյ. զերծո՛:
Ի̃ ծննդեան քոյ. զերծ:
Ի̃ ամենասո̃բ մանկութե̃
քոյ. զերծո՛:
Ի սուն ս̃ծ ասքանչ վարուց
քոյ.

քոյ. զերծո՛ զմեզ Տ՟:
Վ՟ն աշխատալից վաստակ-
մանց քոց. զերծո՛:
Վ՟ն հանդիսի չարչարանաց
քոց. զերծո՛:
Վասն ամենեան խաչիդ և
միայն թողեալ լինելոյ
քոյ. զերծո՛:
Վ՟ն մշտապէն նուաղման
քոյ. զերծո՛:
Վասն մահու և թաղման
քոյ. զերծո՛:
Վ՟ն լուսափայլ յարութե՟
քոյ. զերծո՛:
Վ՟ն քոյին համբարձման.
զերծո՛:
Վ՟ն քոյին ցնծութե՟. զերծ:
Վ՟ն քոյին փառաւորութե՟.
զերծո՛:
Գառն Ա՟յ, որ բառնաս

զմեղս աշխարհի․
խնայեա՛ ի մեզ Տր։
Գառն այ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի․
անսա՛ մեզ Տր։
Գառն այ, որ բառնաս
զմեղս աշխարհի․
ողորմեա՛ մեզ Տր։
Քս լո՛ւր մեզ։
Քս անսա՛ մեզ։

Աղօթք։

Տէր Յս Քս․ որ ասացեր․ հայցեցէ՛ք, և առնուցուք․ խնդրեցէ՛ք, և գտջիք․ բաղխեցէ՛ք և բացցի ձեզ։ Արդ աղաչեմք տո՛ւր մեզ որ հայցեմքս, զներգործութիւն ածային սիրոյ քոյ․ զի ըզ-

քեզ

քեզ 'ի բոլոր սրտէ՝ բանիւք և արդեամբք սիրեսցուք. և 'ի գովութենէ քումմէ բնաւ մի՛ դադարեսցուք, որ կենդանի ես և թագաւորես ընդ Հօր և ընդ սուրբ Հոգւոյն 'ի յաւիտեանս. ամէն։

Տէր Յիսուս Քրիստոս, զերկիւղ և զսէր մարդկութեան քոյ Աստուածութեամբ օծեցելոյ. տուր մեզ համապազ ունիլ յանձինս մեր. քանզի ոչ երբէք անտես առնես զնոսա. զորս հաստատեալ ունիս 'ի սերտ սիրելութեան քո. Աստուած, որ կենդանի ես և թագաւորես 'ի յամենայն յաւիտեանս. ամէն։

Երգ առ ս՟բն Հաւոչսս ։

Ո՛վ որ հաւըքս ընդ քեզ
ողջոյն ․
ազնուագըրմ և հօրամոյն․
կրեն՝ի կողմնդ ձախագոյն․
զարդ խաչի մահու հան_
գոյն ։
Ո՛վ որ հաւըքս պանդուխտ
վտար ․
ըղձանտահար թուժես
խոյառ ․
ախտացելոց առողջարար․
յայտնեալ ձնուից թժիշկ
ձարտար ։
Ո՛վ որ հաւըքս բարեխօ_
սեալ ․
հրեշտակեն աղդմմբ կո_
չեալ ․

պատուե՛մք զքեզ՝ ա̃ծար-
եալ.
վանիչ ժանդին մահու
թունեալ:
Բարեխօսեա՛ վ̃ս մեր ո՛վ
երանելիդ հռոքոս.
Զի արժանի լիցո՛ւք զեր-
ծանիլ՚ի մահտարաժմէ:

Աղօթք:

Տէ՛ր ա̃ծ, ամենակալ. ա-
ղաչեմք և պաղատիմք առ
քեզ. տո՛ւր մեզ ընդունիլ
յանձինս մեր զպտուղ բա-
րեպաշտ հայցուածոց. և
բարեխօսութ̃բ երանելի
խոստովանողին քո սրբոյն
հռոքոսի բա՛րձ բարեգթու-
թ̃բ քով զմահտարաժամն

'ի ժողովրդենէ քումմէ ։
Ո՜վ զի ծանիցեն մանկա_
նացու մարդիկ, թէ քո
հրամանաւ գան 'ի վերայ՝
այսպիսի հարուածք․ և քո
ողորմութեամբ դադարին․ 'ի
քս՟ յս՟ 'ի տր՟ մեր․ որ կեն_
դանի ես և թագաւորես
ը՟ որդւոյ և ընդ ս՟բ հոգ_
ւոյդ յաւիտեանս․
ամէն ։

Խորհրդածութիւնք ամենասուրբ Վարդարանին :

Վարդարանն, 'ի մէջ ուղղափառաց՝ ոչ այլ ինչ է, քան պսակ մի, կամ հիւսուած հոգևոր՝ բանիւք խորհրդականօք յաւետարանէ անտի քաղեալ՝ և իբր վարդիւք հիւսեալ. զոր կուսին կուսանաց մեր մօրն մատուցանեմք . զի հիւսուածն, կամ պսակ՝ յատկապէս 'ի գլուխս կուսանաց՝ վասն զարդու դնի :

Իսկ արդ՝ վարդարանն հիւ-սեալ լինի կրկնելով զտէ-րունական աղօթսն հըն-գիցս. և զողջունատուու-թիւն հրեշտակական՝ յիս-նիցս:

Ուստի վարդարանն երիցս կրկնեալ՝ հիւսէ զթիւ հա-րիւր և յիսուն ՚ի յողջու-նատուութեն, որ է թիւ սաղմոսաց դաւթեան. յոր-մէ թուոյ՝ զեւեալն զայն վարդարան՝ յարանուանե-ցին սաղմոսարան երանու-հւոյ կուսին:

Հնգիցս ՚ի վարդարանին զաղօթսն տէրունական կրկ-նեմք, զի զհնգեցունց վի-րացն ք՜ի զյիշատակն նո-րոգեսցուք: Իսկ զողջու-

նա-

նատուածութիւն հրեշտակա-
կան՝ յարեմք իւրաքանչիւր
հայրմերի՝ տանիցս, զի 'ի
միտս մեր յիշատակեսցին
տանաբնեայ պատգամքն
այ :

Զնոյն յիններորդն 'ի քո-
լոր վարդարանին կրկնեմք,
զի զխակատար ներումն
մեղաց մերոց, որ յիններ-
եակ թուով յօբելինին 'ի
գիրս սբս նշանակի, բա-
րեխօսութբ երանուհւոյ
կուսին՝ 'ի ձեռն արդեանց
տրունական չարչարանացն
ընդունիցիմք :

Բայց ոչ զի միտք աղօթո-
ղին մի զրկեսցի 'ի պտղոյ
իւրմէ, որում դժուարին
երևի, և ձանձրացուցիչ

տու նոյն բանս՝ այնք կրկ-
նեալք ուշադիր լինիլ, բա-
րեպաշտօրէն կարգեալ ե-
ղև, զի իւրաքանչիւր վար-
դարան հնգիւք խորհրդա-
ծութեք կատարեսցի, ո-
րոց 'ի խոկմունսն՝ մինչ բե-
րանն զբառսն արտաբե-
րէ, միտքն զբաղեսցի:
Նախկին փորձօրինին սեպ-
հականեալ են հնգեքին խն-
դութիւնք, կամ ուրախու-
թիւնք ամենասրբ ածածնին
հիւսեալ հնգիւք տասնե-
կօք. որովք՝ նոյն երանու-
հին լցեալ եղև, յայնց որք
պատահեցան քի, շուրջ
զտնօրէնութեն նր:

Որք են այսոքիկ.

Աւետումն հրեշտակին մարդեղութեան։

Այցելութիւն Եղիսաբեթի։

Ծնունդն Քրիստոսի։

Ընծայումն Քրիստոսի 'ի տաճարն։

Գիւտ մանկանն Յիսուսի 'ի մէջ վարդապետաց։

Յերկրորդ վարդարանէն լինի յիշատակ հնգից խորհրդածութեանց չարչարանացն Քրիստոսի։

Որք են այսոքիկ։

Աղօթելն, և ըմբռնումն նորին 'ի պարտիզին։

Ձաղկումն նորին։

Պսակումն Քրիստոսի փշօք։

Բարձումն խաչին Քրիստոսի։

Խաչելութ՟ին ք՟սի ։
Յերրորդ վարդավառին յա-
ռաջքերին հնգեքին խոր-
հրդածութ՟ք փառաւորա-
կանք, յետ մահուան ք՟սի
տ՟ն մերոյ ։

Ութ են աւուրքն ։

Յարութ՟ի տ՟ն ։
Համբարձում՟ն նորին յեր-
կինս ։
Գալուստ հոգւոյն ս՟բյ 'ի
մարիամ, և յաշակերտսն ։
Վերափոխում՟ն ա՟ծածին
կուսին ։
Պատկում՟ն ն՟ր ։
Յորոց յայտ է յօգնապա-
տիկ պտուղն կիրառութ՟ե
վարդավառնիս այսօրիկ ․ զ՟ի․
որով նորոգի յիշատակ ա՟մ

խորհրդածութեանց կենացն
քսի. և ա̃ծածին կուսին.
և գլխաւոր մասանց հա-
ւատոյ: Որ արդարև հա-
մառօտութիւն այս այնքան
օգտակարագոյն է ամենե-
ցուն, որքան յաճախագոյն
լինի կիրառութի սորին՝ քան
գրեանց: Սա̃ զի կարէ ա-
սացեալ լինել սա նաև
յայնց, որք ոչ գիտեն ըդ
դպրութի: Այլ և 'ի կու-
րաց. և 'ի նստելոց 'ի ձիս.
և 'ի կառս. նաև 'ի կայե-
լոց 'ի խաւարչտին տեղւոջ:
Այլ ո՛չ երբէք պարտէ 'ի
բաց թողուլ զխորհրդա-
ծութիւնս, շուրջ զորովք
իմացողութին, և յիշողու-
թիւնն պարապելոց են,

թէև 'ի սկզբան անդ երևեսցի ունիլ զդժուարութիւն ինչ. 'ի յիշողութեան միշտ պահելն զն՟մ. քանզի կիրառութ՟ին սակաւուց աւուրց զբովանդակ իրն առնէ դիւրագոյն: Մտացած՟ս ասելն զտասանեակն լոկ . դոյն ինչ է, և բազում ցնդմանց ենթակայ՝ նաև ունի զսակս ինչ մխիթարութ՟ի , և զբաղմապատիկ ձանձրութ՟ի , եթէ ոչ՝ յիւրաքանչիւր տասնեակսն՝ զխորհրդածութ՟ի իմն պարունակեսցես:

Քանզի եթէ զխորհրդածութ՟իս զայնոսիկ 'ի բաց թողուցուս, զորկես զքեզ 'ի փրկաւէտ, և 'ի համեղա-

դոյն յիշատակէ խորհրդա-
ծութեց՝ կենացն քո և սր̄
ա̄ծածնին ։

Աղերս դիւրագոյն առնելոյ զվար-
դարանն ։

Ոլի բարեպաշտօնքն դիւ-
րագոյն, և զգուշագոյն կա-
րասցեն պահել, զխորհր-
դածութիս առաջադրելս
'ի յասելն զվարդարանն .
զկերպ իմն յոյժ դիպուկ ,
և դիւրագոյն զկնի յարես-
ցուք ։
Նախ քան թէ զտասնեակ
մի սկսանիցես , զխորհր-
դածութին զայն , որ 'ի նմին
խոկալի է, համառօտաբար
բերցես 'ի յիշողութի քո-
զի զկնի ունիցիս 'ի մտի ,

մինչև զտառանեալն աւար-
տեսցես ։
Յետ այսորիկ՝ Է սկզբամբ
տէրունական աղօթից, զմտծ
իբր ներկայ՝ առաջադրես-
ցես հոգւոյ քում որպէս
զհայր ։
Ընդ սկզբամբ հրեշտա-
կական ողջունատուութեն
զերանուհի կոյսն իբրև
զմայր ․ ոչ զի մտածուին
շուրջ զնովքօք պատաղեալ՝
մի կարասցէ տատանիլ այսր
և անդր ։
Կամ արդարև մտածես-
ցես զքեզ շրջադայիլ՝ ի տե-
ղիսն յայնոսիկ՝ յորս խոր-
հրդածութիքն այնոքիկ ե-
ղեն ․ և խորհեսցիս զքեզ
ներկայ գոլ այնց ․ իբր թէ

կամ այնուքիկ առաջի ա-
չաց քոց ։

Ու այս յոյժ դիւրաւ կա-
րէ լինիլ . ոչ երբեմն պա-
րապորդ գոլով մտածեմք
զմեզ շրջիլ ընդ բոլոր եւ-
րոպիա՝ և տեսանել զզար-
մանալի իրս ։

Նաև ՚ի զմիւռին , ՚ի բիւ-
զանդիա , ՚ի յամիթ , և ՚ի
բերիա . և ՚ի յայլ տեղիս
հեռաւորս , ուր և միտք
մեր խորհիցի , շրջաբե-
րիմք ։

Եւ է այլ ոմն գիտուն , և
բարեպաշտ , որ զամս ա-
ւելի քան զվաթսուն , ու-
նէր զսովորութիւն յա՛մ՝ ա-
ւուր ասել զկարգարանն ,
հաստատէ թէ չիք իւր

գտեալ զայլ լաւագոյն ե-
ղանակ, բաց 'ի կրթութենէ
և 'ի կերպէ անտի, զոր 'ի
սկզբան անդր առաջադրե-
ցաք։ Եւ ես յաւարտել
իւրաքանչիւր տասնեկաց'
իբր առ 'ի զուարձունի հոգ-
ւոյ ասէր զայսոսիկ բանս.
որով և իսկ հրճուէր։

Այսինքն, յաւարտել ա-
ռաջին տասնեկին' ասէր.
Տասն հազարիցս օրհնես-
ցեն զքեզ կոյս մայր փա-
ռաւորեալ Մարիամ, և այլն։
Եւ յետ երկրորդ տասնե-
կին ասէր։ Քսան հազա-
րիցս օրհնեսցեն, և այլն։
Այնպէս և զկնի երրոր-
դին, չորրորդին. և զհինգ-
երորդին ասէր. զորս գտ-

ցես 'ի թիւս իւրաքանչիւրոց ստորագրեալ՝ պատշաճաւոր, և գեղեցիկ, շահաւէտ, և օգտակար, և զուարճալի բանիւք։

Թէ յորում աւուր պարտէ ասել։

Մարդ՝ կարեն մտածել յաւուր կիրակէի, և հինգշաբաթի խորհրդածութիւնք երրորդ սեռին, որք փառաւորականք ասին։

Յաւուր երկուշաբաթի, երեքշաբաթի, և շաբաթու նախկին սեռին, որք ուրախականք անուանին։

'Ի չորեքշաբաթի, և ուրբաթի՝ երկրորդ սեռին, որք ցաւագնականք կոչին։

Խորհ. յաղագս հնարից առնլոյ
զամենայն վարդարանն ։

Արդ նախ քան ընդ-խորհիլ զամենայնս վարդարանէն, գրեցից վեր-ծանողացդ գիտել ։ Օ՛ի ա՛մ որ գրեալ է յեղբայ-րակցութեան ամենայն վար-դարանին . պարտի յա՛մ աւուր ասել զմի վարդա-րանն . թէ և ոչ բովան-դակ զհարիւր յիսունն, գոնեայ ասասցէ միայն զյի-սունն՝ ըստ իւրաքանչիւր

աւուրն խորհրդոյ և խրա-
տու, զոր յառաջակայդ
գրեսցեմք:

Ապա թէ ոք՝ յիւմ աւուր
ոչ կարիցէ ասել, 'ի յուր-
բաթու, 'ի շաբաթու, և
'ի կիրակէի պարտի ասել.
որովհետև գրեալ է յըն-
կերակցութին ուր վարդա-
րանին. զի մի զրկիցի 'ի շա-
հաւէտութէ անտի նր:

Նաև յառաջ քան զսկսա-
նիլ վարդարանին ասացից
զխրատ իմն պիտանի սա
այս թէ ոչ պարտիցէ ա-
սել զնը վարդարանն, այս
է: Թէ եղբարք իցեն ա-
սացողքն, և թէ քորք, լի-
ցին յերկուս դասս: Նա
ապա այն որ խոհեմ թուի,

և հմուտանն իցէ 'ի մէջ պատրաստի եղեալ եղբարցն, նա ՟Ե պատշաճի առուրն զխորհուրդ բանին ասասցէ, թէ վ՟ս որոց իրաց իցէ խոկալի. և այլքն ջերմեռանդապէս խոկասցեն զառ 'ի նմանէ ասացեալ բանն: Եւ ապա սկսեսցի խոհեմ եղբայրն այն իւր դասակցօքն, և ասասցէ. զհայր մեր որ յերկինսն. մինչև ցայն տեղի որ ասէն. որպէս յերկինս և յերկրի: Եւ ապա միւս դասակիցքն սկսեսցին ասել. զհաց մեր հանապազորդ մինչև 'ի վերջն ուր ասի. ամէն:

Եւ ապա այն, որ զհայր մերն սկսաւ, սկսեսցի նաև

զողջոյն քեզ մարիամ և ասա-
ցէ մինչև 'ի տեղին յայն, որ
ասէ. Եւ օրհնեալ է պտուղ ո-
րովայնի քո յս: Եւ 'ի միւս
կողմն ասիցեն. սրբուհի մա-
րիամ մայր այ. մինչև 'ի վերջն,
որ ասէ. Եւ 'ի ժամու մահուա-
մերոյ. ամէն:

Եւ այսպէս ասելով աւար-
տեսցեն զտասանեակ ողջոյնն
զայն:

Եւ ապա սկսեսցին զերկրորդ
տասնեակն. և նա որ ըզ-
խորհուրդն ասաց յառաջն,
կրկին նա ասասցէ զխո-
կալի խորհուրդն. բայց ըզ-
հայր մերն նա սկսեսցի՝ որ
յառաջ զհայր մերն ասաց:
Եւ զողջոյնն ևս նա սկսես-
ցի, որ նախ զօրհնութիւնն ասաց:

Եւ

Եւ այսպէս դաս առ դաս ասասցեն մինչեւ աւար-
տեսցի վարդարանն ։

Ապա թէ միայնակ իցէ աղօթօղն, զձեռն ինքն պար-
տի առնել . որպիսի անձն
և իցէ ։

Նաեւ առ դիւրագոյն խո-
կումն մը խորհրդոյն , այր
ումն դիտումն , և բարեպաշտ
ուսուցանէ զկերպ իմն դե-
րազանց ․ (զոր և ջերմե-
ռանդ ոք՝ եթէ կամեսցի՝
կարէ առնել) որ ՚ի յիւրա-
քանչիւր տասնեակս ողջու-
նի մինչ ժամանիցէ անդր՝
օրհնեալ է պտուղ որովայնի քո
յս ․ խոկասցէ զբանս ինչ ։
զոր օրինակ , ՚ի խոկմանն
խորհրդոյ ուրախութեան յա-

ռաջ

առաջնում տասնեկի խոկա-ցէ զայս. զոր կոյսդ յղացար ։
Երկրորդում. զոր յայցե-լութն Եղիսաբեթի տարար ։
Երրորդում. զոր կոյսդ ծնար ։
Ի չորրորդում, զոր ՚ի տա-ճարին ընծայեցեր ։
Ի հինգերորդում. զոր ՚ի տաճարին գտեր ։
Նմանապէս ՚ի խոկման խոր-հրդոյ չարչարանացն, յա-ռաջնում տասնեկի խո-կասցէ զայս. որ վասն մեր զքրտունս արեան հոսեցար ։
Երկրորդում. որ վս̃ մեր ճաղ-կեցար ։
Երրորդում. որ վս̃ մեր փը-ղօք պսակեցար ։
Ի չորրորդում. որ վս̃ մեր զխաչն եբարձ ։

՚Ի հինգերորդում. որ վն̄
մեր խաչեցաւ:

Նոյնպէս և ՚ի խոկման խոր-
հրդոյ փառաւորութեն, յա-
ռաջնում տասնեկի խո-
կասցէ զայս. որ յարեաւ ՚ի
մեռելոց:

Յերկրորդում. որ համբարձաւ
յերկինս:

Յերրորդում. որ զՀոգին Սբ̄ ա-
ռաքեաց:

՚Ի չորրորդում. որ զԱծն վե-
րափոխեաց:

՚Ի հինգերորդում. որ զԱծն
՚ի յերկինս պսակեաց:

Հանդերձ լիակատար նե-րողութեամբ:

Ի յորհուրդ ամենայն Հարդընենն: Որ ողջոյն տուրախոսէ ոք տեսած-նէն. և զի ծննդեան յոբէ: Իսկ առաւօտեան յառաջ երեկոյա-եանն. երեք շաբաթն, և շա-բաթոս: Ամենանեցուն ասասցէ:

ՄԻ ՀԱՅՐ մեր, և տասն ող-ջոյն մարիամ ա-սեմք՝ և խորհեսցուք զաւա-

ցին խորհուրդն ուրախու-
թեն ամենայն վարդապա-
նին ։ Օի յորժամ ամե-
նակարողն ած՝ քաղցրա-
ցաւ աշխարհիս , և կամե-
ցաւ փրկուն առնել մարդ-
կան , նախ առաքեաց ըզ-
գաբրիել հրեշտակապետն.
որ ետ զողջոյն կուսին մա-
րիամու և յղացաւ ՚ի հոգ-
ւոյն սբյ ։

Հայր մեր , որ յերկինս
ես . սբ եղիցի անուն քո .
եկեսցէ արքայութի քո. եղի-
ցին կամք քո . որպ յերկինս
և յերկրի ։

փոխ։ Օհաց մեր հանա-
պազորդ տուր մեզ այ-
սօր . և թող մեզ զպար-
տիս մեր . որպ և մեք թո-

ղումք մերոց պարտապա_
նաց • և մի՛ տանիր զմեզ
'ի փորձութ՟ի • այլ՝ փրկեա՛
զմեզ 'ի չարէն • զի քոյ է
արքայութ՟ի • և զօրութ՟ի •
և փառք յաւիտեանս • ա_
մէն ։

Ողջոյն քեզ մարիամ • լի
շնորհօք • տ՟ր ը՟ն քեզ • օրհ_
նեալ ես դու 'ի կանայս •
և օրհնեալ է պտուղ ո_
րովայնի քո յ՟ի ։

ձոնս Սրբուհի մարիամ մա՛յր
ա՟յ • բարեխօսեա՛ վ՟ն մեր
մեղաւորացս • այժմ, և 'ի
ժամու մահու մերոյ •
ամէն ։

Եւ յաւարտել տասանց ողջու- նիցն ասասցես :

Տասն հազարեկս օրհնեսցեն զքեզ կոյս մայր փառաւորեալ մարիամ, ամ հրեշտակք և հրեշտակապետք, և ընդհանուր հոգիք երկնային պալատին: Ընդ որոց յուսամք զքեզ երբեմն տեսանել և պատուել յերկինս. ամէն:

Մի հայր մեր, և տասն ողջոյն մարիամ ասեմք, և խորհիմք զերկրորդ խորհուրդն ուրախութե ամենասբ վարդարանին: Օի յորժամ ոք կոյսն լուաւ զձայնն գաբրիէլի և յղա-

ցաւ 'ի հոգւոյն սէր, փու_
թապէս գնաց 'ի լեռնա_
կողմն, և էջ 'ի քաղաքն
յուդայ, և եմուտ 'ի տունն
զաքարիայ, և ետ ողջոյն
եղիսաբեթի:

Հայր մեր, որ յերկինս:
Ողջոյն քեզ մարիամ:

Ի շինել երկրորդի տասանց
ողջունիցն, ասասցես:

Բազում հազարիցս օրհ_
նեսցեն զքեզ կոյս մայր
փառաւորեալ մարիամ. ամ
ենք նահապետք՝ և մարգա_
րէք, անմեղ մանկունք.
ամենք յովհաննէս մկրտիչն, և
ամ ենք հնոյ կտակին:
Ընդ որոց յուսամք զքեզ

երբեմն տեսանել՝ և պատ-
ուել յերկինս · ամէն ։
Ո՛վ Հայր մեր, և տասն
ողջոյն մարիամ ասեմք, և
խորհիմք զերրորդ խորհրդն
ուրախութեան ամենասուրբ վար-
դարանին. Ով իբրև եհաս
ժամանակ ծնանելոյ տի-
րամօրն, ծնաւ անձառա-
բար զորդն մեր յս քս՝ ՚ի
բեթղեհեմ հրէաստանի՝
՚ի քաղաք դաւթի՝ ՚ի մսուրն
անբանից, յայնժամ հրեշ-
տակք յերկնից իջեալ եր-
գեցին · փառք ՚ի բարձունս
այ, և յերկիր խաղաղութի,
՚ի մարդիկ հաճութի։
Հայր մեր, որ յերկինս ։
Ողջոյն քեզ մարիամ։

Ն-

Նոյն շինէ երրորդէ տասանց
ողջունեցն ասասցես :

Սրբեսուն հազարիցս օրհ-
նեսցեն զքեզ կոյս մայր
փառաւորեալ մարիամ. ամ
նք առաքեալք, աշակերտք
ան աւետարանիչք. և ամ
մարտիրոսք փառաւորեալք:
Ընդ որոց յուսամք զքեզ
երբեմն տեսանել՝ և պատ-
ուել յերկինս. ամէն :
Մի հայր մեր. և տասն
ողջոյն մարիամ՝ ասեմք, և
խորհիմք զչորրորդ խոր-
հուրդն ուրախութե ամե-
նամբ վարդարանին : Օի
յորժամ տրն մեր յա.քն ե-
ղև քառասնօրեայ, և լցան

աւուրքն սրբութեն, ըստ
օրինացն մովսէսի, ածին
զՅս՝ ՚ի տաճարն սողոմոնի՝
յանդիման առնել տն. և
սիմէոն ծերունին էառ զնա
՚ի գիրկս իւր, և օրհնեաց
զած ասելով. արդ՝ արձա-
կես զծառայս քո տր ըստ
բանի քում ՚ի խաղաղութի:
Հայր մեր, որ յերկինս:
Ողջոյն քեզ մարիամ:

Ա. յետ չորրորդի տասանց
ողջունիցն ասասցես:

Քառասուն հազարից
օրհնեսցեն զքեզ կոյս մայր
փառաւորեալ մարիամ, ամ
որք խոստովանողք, եպիս-
կոպոսունք, վարդապետք,

միան

մխանձունք. անապատա-
կանք, կուսանք, այրիք,
և ամուսնացեալք: Ընդ
որոց յուսամք զքեզ՝ եր-
բեմն տեսանել՝ և պատ-
ուէլ յերկինս. ամէն:
Մի հայր մեր, և տասն
ողջոյն մարիամ ասեմք. և
խորհիմք զհինգերորդ խոր-
հուրդն ուրախութեան ամե-
նասրբ վարդարանին: Զի
յորժամ տրն մեր յս քս
եղև երկոտասան ամաց,
տարան զնա ծնօղքն իւր
՚ի տաճարն. և կորուսին
զմանուկն յս. և յետ երից
աւուրց գտին զնա ՚ի մէջ
վարդապետաց, որ նստել
հակաճառէր ընդ նոսա.
լսէր ՚ի նոցանէ, և ուսու-

ցանէր վ՟ն արքայութե՟ն ա՟յ։
Հայր մեր, որ յերկինս։
Ողջոյն քեզ մարիամ։

Նա ղ՟նէ հինգերորդ տասանց ողջունիցն ասասցես։

Յիսուսն համբարձեալ օրհնեսցեն զքեզ կոյս մայր փառաւորեալ մարիամ, ա՟մ ն՟թք. աննա մայր քո, և մարիամունք ազգականուհիք քո՝ և բարեկամուհիքդ, մագդաղենացին, և մարթա. և ա՟մ սրբուհիք, կուսանք, այրիք, և արամբիք։ Ընդ որոց յուսամք զքեզ երբեմն տեսանել՝ և պատուել յերկինս. ամէն։

Նա չէր դադարէր ասել:

Փառք Հօր, և Որդւոյ, և
Հոգւոյն Սրբոյ:
Այժմ և միշտ, և յաւի֊
տեանս յաւիտենից. ամէն:
Ողջ լեր Թագուհի մայր
ողորմութեան, և այլն:

Վերջ ՚ի վերջին տետրակին, որ
գրեալ կայ էար տարօրն:

Խորհուրդք ամենայն հարդրնեն:
Որ յաղագս յաւաջնորդութե ամե_
նայն տծածնեն. և մի̃ ուէյ
չարչարանացն քոց:
Նոյն ասասցեն յաւուր չորեքշա_
բաթի, և ուրբաթու: Ասա_
նելով այսպէս:

Ք՛՛ս լեալ հնազանդ վ՛՛ս մեր
մահուչափ և մահու
խաչի:

Մի հայր մեր, և
տասն ողջոյն մարիամ
ասեմք, և խորհիմք
զառաջին խորհուրդ չար_
չարանացն քոց: Օ՛ի յոր_

ժամ՝ մերձեցաւ ժամանակ
չարչարանացն քոյ, էառ ըն̃
ինքեան զպետրոս զյակով-
բոս եւ զյովհաննէս, եւ ել
՚ի լեառն ձիթենեաց. եւ
առանձին եղեալ, աղօ-
թեաց առ հայր ասելով՝
հա՛յր եթէ հնար ինչ իցէ,
անց՛ զբաժակս զայս յի-
նէն։

Հայր մեր, որ յերկինս ես.
ս̃բ եղիցի անուն քո. եկեսց-
ցէ արքայութի՛ւ քո. եղի-
ցին կամք քո՝ ո̃պ յերկինս՝
եւ յերկրի.

ֆոխ։ Օհաց մեր հանապա-
զորդ տո՛ւր մեզ այսօր. եւ
թո՛ղ մեզ զպարտիս մեր,
ո̃պ եւ մեք թողումք մերոց
պարտապանաց. եւ մի՛ տա-

ներ զմեզ 'ի փորձութ՟ի, այլ
փրկեա զմեզ 'ի չարէն. զի
քո է արքայութ՟ի՝ և զօ-
րութ՟ի, և փառք յաւի-
տեանս. ամէն:

Ողջոյն քեզ մարիամ, լի
շնորհօք. տ՟ր ը՟ քեզ. օրհ-
նեալ ես դու 'ի կանայս.
և օրհնեալ է պտուղ ո-
րովայնի քո յ՟ս:

ձայն: Սրբուհի մարիամ մայր
ա՟յ՝ բարեխօսեա վասն մեր
մեղաւորացս՝ այժմ, և 'ի
ժամու մահու մերոյ.
ամէն:

Եւ յաւարտել դասանց ող-
ջունիցն ասասցես ։

Տասն հազարիցս օրհնեա-
ցեն զքեզ կոյս մայր փա-
ռաւորեալ մարիամ, ա՜մ
հրեշտակք և հրեշտակա-
պետք, և ընդհանուր հո-
գիք երկնային պալատին ։
Ընդ որոց յուսամք զքեզ
երբեմն տեսանել՝ և պատ-
ուել յերկինս, ամէն ։
Ո՜վ հայր մեր, և տասն
ողջոյն մարիամ ասեմք, և
խորհիմք զերկրորդ խոր-
հուրդ չարչարանացն քո՜ ։
Զի յորժամ քո՜ 'ի պար-
տիզին աղօթէր, յուղա-
մի յերկոտասանիցն գնայ

և մատնեաց զնա հրէից·
իսկ հրեայքն առեալ ըղ-
գունդս ՚ի քահանայապե-
տին, սուսերօք և բրօք
եկին· կալան և կապեցին
զյս̄· և տարան ՚ի յատեան
առաջի պոնտացւոյ պիղա-
տոսի, առ ՚ի խաչել զնա վ̄ն
մեղաց մերոց ։

Հայր մեր, որ յերկինս ։
Ողջոյն քեզ մարիամ ։

Նաւ. չնն երրորդի տասանց
ողջունեցն ասասցես ։

Բազում հազարիցս օրհ-
նեսցեն զքեզ կոյս մայր
փառաւորեալ մարիամ, ամ̄
ս̄ք նահապետք և մարգա-
րէք· անմեղ մանկունք· ու̄ք

յովհաննէս մկրտիչն ․ և
ա̃մ ո̃րք հնոյ կտակին ։
Ընդ որոց յուսամք զքեզ
երբեմ̃ տեսանել, և պատ֊
ուել յերկինս ․ ամէն ։
Ա՛ի հայր մեր, և տասն
ողջոյն մարիամ ասեմք ․ և
խորհիմք զերրորդ խոր֊
հուրդ չարչարանացն ք̃ի ։
Օ՛ի յորժամ տ̃րն մեր յ̃
ք̃ս եկաց յատեանն պի֊
ղատոսի, և յետ բազում̃
հարցափորձութեցն՝ զին֊
ուորքն պիղատոսի մշեղէն
պսակ կազմեցին, և եդին
՚ի գլուխն ք̃ի ․ և յորժամ
ոլորէին, արիւնն գայր յե֊
րեսն՚ի վայր վ̃ս մեղաց մերոց ։
Հայր մեր, որ յերկինս ։
Ողջոյն քեզ մարիամ։

Առ տասնի երրորդի փառաց ողջունիցն ասասցես ։

Երեսուն հազարիցս օրհ-
նեսցեն զքեզ կոյս մայր
փառաւորեալ մարիամ, ամ
սր առաքեալք, աշակերտք
նն. աւետարանիչք. և ամ
մարտիրոսք փառաւորեալք։
Ընդ որոց յուսամք զքեզ
երբեմն տեսանել՝ և պատ-
ուել յերկինս. ամէն։
Մի հայր մեր, և տասն
ողջոյն մարիամ ասեմք. և
խորհիմք զչորրորդ խոր-
հուրդ չարչարանացն քի։
Որ յետ բազում գանից՝
և նախատանացն՝ ծանր
խաչափայտ կազմեցին, և

եդին 'ի վերայ ուսոյն քում և տարան 'ի գողգոթա առ 'ի խաչել զնա վասն մեղաց մերոց։

Հայր մեր, որ յերկինս։
Ողջոյն քեզ Մարիամ։

Եւ զկնի չորրորդի տասանց ողջունիցն ասասցես։

Բիւրաւորուն հազարիցս օրհնեսցեն զքեզ կոյս մայր փառաւորեալ Մարիամ, ամենայն սուրբք խոստովանողք, եպիսկոպոսունք, վարդապետք, միանձունք, անապատականք, կուսանք, այրիք, և ամուսնացեալք։ Ընդ որոց յուսամք զքեզ երբեմն տեսանել և պատ-

ուէլ յերկինս․ ամէն։
Ո՛վ հայր մեր, և տասն ողջոյն մարիամ՝ ասեմք․ և խորհեմք զհինգերորդ խոր_հուրդ չարչարանացն .քո։
Զի յորժամ զտէրն մեր յս̃ քս̃ 'ի վերայ խաչին տարա_ծեցին, զձեռսն և զոտսն բևեռեցին, և բարձրա_ցուցին 'ի վ̃ր խաչին, յայն_ժամ խաւար եղև ը̃ ա̃մ աշխարհ․ արեգակն, և լու_սինն խաւարեցան․ վէմք պատառեցան․ և բազում սրբ̃ց գերեզմանք բացան․ և մարմինք ննջեցելոց սրբ̃ց յարեան․ և յիններորդ ժամուն աղաղակեաց յս̃ 'ի խաչին, ա̃ծ իմ, ա̃ծ իմ, ընդէ՛ր թողեր զիս․ և խո_

նարհեցոյց զգլուխն, և ա-
ւանդեաց զհոգին առ Հայր.
և իջուցեալ զմարմին ն̃ն
'ի խաչէն՝ եդին 'ի գերեզ-
մանի։

Հայր մեր, որ յերկինս։
Ողջոյն քեզ Մարիամ։

Ս— շինէ հինգերորդի տասանց
ողջունեցն տասնեակս։

Յիսուն հազարիցս օրհ-
նեսցեն զքեզ կոյս մայր
փառաւորեալ Մարիամ։ ա̃մ
սե̃ք, Աննա մայր քո, և
Մարիամունք ազգականու-
հիք քո՝ և բարեկամու-
հիք, Մագդաղենացին, և
Մարթա. և ա̃մ սրբուհիք,
կուսանք, այրիք, և արամ-

բիք.

բէք ։ Ընդ որոց յուսամք զքեզ երբեմն տեսանել՝ և պատուել յերկինս ․ ամէն ։

Նա յետ այսորիկ ասա՛ ։

Փառք Հօր ․ և որդւոյ, և Հոգւոյն սբյ ։
Այժմ և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից ․ ամէն ։
Ողջ լեր Թագուհի մայր ողորմութե ․ և այլն ։

Գոհ՛ա՛ն զերգն գրգիանս ։

Խորհուրդ ամենայն վարդապետին։
Որ ոգւով ծառայութեամբ մեր տեառ-
նէն. և վասն ցորութեան ջան։
Եւ աստուծոյն յաւուր հերաւէէն.
և հինգշաբաթոյ։ Աւետ-
ներով այսպէս։

Ա՟ծ յօգնել ինձ նայեաց։
Եւ Տ՟ր յօգնականել ինձ փու-
թա՛։
Փառք հօր։ Ա՟յժմ և միշտ։
Ա՟լէլուիա։

ՄԻ հայր մեր, և
տասն ողջոյն մա-
րիամաւեմք՝ և խոր-
հիմք զառաջին խորհուրդ

փառաւորութե՜ քո։ Որ
յորժամ՝ զք՜րն մեր յ՜ ք՜
եդելն 'ի գերեզմանի, յետ
երրորդ աւուր՝ ընդ լու-
սանալ միաշաբաթին, իւր
ա՜ծային ամենակարող զօ-
րութե՜ն յարեաւ 'ի մեռե-
լոց. և երևեցաւ Մարիա-
մու. և ապա երկոտասան
առաքելոյն ամենեցուն. և
դրօքն փակելովք եմուտ
առ աշակերտսն՝ և ասէ՝
խաղաղութի՜ ընդ ձեզ։
Հայր մեր, որ յերկինս ես.
սուրբ եղիցի անուն քո. եկես-
ցէ արքայութի՜ քո. եղի-
ցին կամք քո, ո՜պ յերկինս
և յերկրի։
փոխ. Զհաց մեր հանապա-
զօրդ տուր մեզ այսօր. և

Թող մեզ զպարտիս մեր, ո̃պ եւ մեք թողումք մերոց պարտապանաց. եւ մի տանիր զմեզ 'ի փորձութիւն. այլ փրկեա զմեզ 'ի չարէն. զի քո է արքայութի̃, եւ զօրութի̃, եւ փառք յաւիտեանս. ամէն։

Ողջոյն քեզ մարիամ, լի շնորհօք. տ̃ր ը̃ քեզ. օրհնեալ ես դու 'ի կանայս, եւ օրհնեալ է պտուղ որովայնի քոյ յս̃։

ժող Սրբուհի միրիամ մայր ա̃յ՝ բարեխօսեա վ̃ն մեր մեղաւորացս՝ այժմ, եւ 'ի ժամու մահու մերոյ. ամէն։

Նախ յառաջ քան զտասանց ող-
ջունից ասասցես։

Տասն հազարեկս օրհնես-
ցեն զքեզ կոյս մայր փա-
ռաւորեալ մարիամ, ամ
հրեշտակք և հրեշտակա-
պետք, և ընդհանուր հո-
գիք երկնային պալատին։
Ընդ որոց յուսամք զքեզ
երբեմն տեսանել, և պատ-
ուել յերկինս. ամէն։
Մի հայր մեր, և տասն
ողջոյն մարիամ ասեմք, և
խորհիմք զերկրորդ խոր-
հուրդ փառաւորութեան քո։
Օի յետ յարութեան իւրոյ
քո որդին մեր զաւուրս քա-
ռասուն շրջեցաւ ՚ի վերայ

աշխարհի․ և այպա իւր ա՟ծային ամենակարող զօրութ՟բն համբարձաւ յերկինս․ և նստաւ ը՟ աջմէ ա՟յ հօր։

Հայր մեր, որ յերկինս։
Ողջոյն քեզ մարիամ։

Եւ յետ երկրորդի տասանց ողջունիցն ասասցես։

Բուսան հազարիցս օրհնեսցեն զքեզ կոյս մայր փառաւորեալ Մարիամ, ա՟մ ս՟բ նահապետք՝ և մարգարէք․ անմեղ մանկունք․ ս՟բ յովհաննէս մկրտիչն․ և ա՟մ ս՟ք հնոյ կտակին։ Ընդ որոց յուսամք զքեզ երբեմն տեսանել՝ և պատ-

ուէլ յերկինս. ամէն:

Մի հայր մեր, և տասն ողջոյն մարիամ ասեմք, և խորհիմք զերրորդ խորհուրդ փառաւորութեն քոի:

Օ ի յորժամ քն համբարձաւ յերկինս, առաքեաց զխոստացեալ հոգին սբ՛ ի վերայ առաքելոցն. և առաքեալքն լցան հոգւովն սրբով. և գնացեալ քարոզեցին ընդ ամ աշխարհ վն արքայութեն այ:

Հայր մեր, որ յերկինս:

Ողջոյն քեզ մարիամ.

Նա— չինի երրորդի տասանց ողջունեցին ասասցես ։

Երեսուն հազարիցս օրհնեացեն զքեզ կոյս մայր փառաւորեալ մարիամ, ամ՟ առաքեալք, աշակերտք ամ՟, աւետարանիչք. և ամ՟ մարտիրոսք փառաւորեալք։ Ընդ որոց յուսամք զքեզ երբեմն տեսանել և պատուել յերկինս. ամէն։ Մի հայր մեր, և տասն ողջոյն մարիամ ասեմք, և խորհիմք զերրորդ խորհուրդ փառաւորութեանն քո։ Ով իբրև եհաս ժամանակ փոխանցելոյ տիրամօր կուսին, առաքեաց

տ՟րն մեր յ՟ս ք՟ս զգաբրիէլ հրեշտակապետն, որ եբեր զբրաբխոն ծաղիկն մարիամու ա՟ծածնին, մեծարելով զնա յերկնային առագաստն, որ է արքայութ՟ին երկնից, զի վերափոխեցաւ նա ՚ի յերկինս ։

Հայր մեր, որ յերկինս ։

Ողջոյն քեզ մարիամ ։

Նա ընծնէ չորրորդէ պատմոց
ողջունեցն տասնեցես ։

Թագաւորն հազարիցս օրհնեսցեն զքեզ կոյս մայր փառաւորել մարիամ, ա՟մ ս՟ք խոստովանողք, եպիսկոպոսունք, վարդապետք, միանձունք․ անապատա-

կանք,

կանք, կուսանք, այրիք, և
ամուսնացեալք ։ Ընդ ո-
րոց յուսամք զքեզ Երրեակն
տեսանել՝ և պատուել յեր-
կինս. ամէն ։

Մի հայր մեր, և տասն
ողջոյն մարիամ ասեմք.
և խորհիմք զհինգերորդ
խորհուրդ փառաւորութեան
քոյ ։ Զի յորժամ սբ կոյսն
փոխեցաւ՝ 'ի յերկինս, յայն-
ժամ Հայրն ած՝ որդին
միածին՝ և սբ Հոգին ած՝
կազմեցին զԹագ, և եդին
'ի գլուխ տիրամօր կուսին
մարիամու. և պսակեցին
զնա անմահական Թագին.
և նստուցին 'ի վերայ լու-
սեղէն աթոռոյ. և կոչե-
ցաւ Թագուհի երկնի և

երկրի • որ է բարեխօս առ
տ՟ր վ՟ն մեր, և վ՟ն ա՟մ ուղ-
ղափառ քրիստոնէից:
Հայր մեր, որ յերկինս:
Ողջոյն քեզ Մարիամ:

Եւ ընդ հինգերորդ տասանց ողջունիցն ասասցես:

Յիսուն հազարիցս օրհ-
նեսցեն զքեզ կոյս մայր
փառաւորեալ Մարիամ, ա՟մ
ե՟նք • աննա մայր քո, և
մարիամունք ազգականու-
հիք քո և բարեկամու-
հիքդ • մագդաղենացին և
մարթա • և ա՟մ սրբու-
հիք, կուսանք • այրիք, և
արամբիք: Ընդ որոց յու-
սամք զքեզ երբեմն տե-

սանել՝ և պատուել յեր-
կինս · ամէն ։

Եւ յետ աղօթիցն ասա ·

Փառք Հօր, և որդւոյ, և
Հոգւոյն սրբոյ ։
Այժմ, և միշտ, և յաւի-
տեանս յաւիտենից ·
ամէն ։

Նաև այս ընծայեցաւ առօրս
[illegible]
ասել պարտիս հա_
նապազ ։

ՈՂՋ լեր Թագու_
հի՝ մայր ողորմու_
թե՛, կեանք, քաղց_
րութի, և յոյս մեր՝
ողջ լեր ։ Առ քեզ վերա_
գոչեմք աքսորեալ եւայի
որդիքս ։ Առ քեզ յար հա_
ռաչեմք հեծեծելով, և ող_
բալով յայսմանէ արտաս_
ուաց վայրէ ։ Արդ ուրեմն
ով փաստաբան մեր, դար_
ձո առ մեզ ողորմ

հայեցուածս քոյոյ աչաց։
Եւ զՅս՟ բարեբանեալ պը-
տուղն որովայնի քո յետ
այսր աքսորական վայրէս
ցո՛յց մեզ. ո՛վ համեղաբա-
րոյ, ո՛վ գթած, ո՛վ քաղցր
կոյս մարիամ, աղօթեա՛ վա͞ն
մեր ս͞բ ա͞ծածին. զի խոստ-
մանցն քՙի արժանաւորի-
ցուք։

Գթած հայր ս͞բ դոմինի-
կոս. յիշեսջի՛ր զգործս քո,
և կա՛ց առաջի վեհագոյն
դատաւորին՝ վա͞ն ժողովրդոց
քոց աղքատաց. ամէն։

Էջ։ Արժանացո՛ զիս գովել
զքեզ կոյս օրհնեալ։

պտս։ Եւ տո՛ւր ինձ զզօրու-
թի՛ւ ընդդէմ թշնամեաց
քոց։

Փոխ

Փոխ. Բարեխօսեա՛ վն մեր երանելի՛ սբ հայր Դոմի-նիկոս։

Տուն. Զի արժանի լիցուք խոստմանցն Քնի։

Փոխ. Փրկեա՛ տր զծառայս, և զաղախնեայս քո։

Տուն. Ած իմ զյուսացեալս 'ի քեզ։

Փոխ. Լե՛ր մեզ տր աշտա-րակ հզօր։

Տուն. Յերեսաց թշնամւոյն։

Փոխ. Տր լո՛ւր աղօթից ի-մոց։

Տուն. Եւ աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ։

※※ ※※ ※※

Աղօթեսցուք .

Օ մաղթինս ծառայից քոց
լո՛ւր ողորմած Տէր .
զի որք ժողովեալ եմք կա_
տարել զյիշատակ վարդա_
րանի երանուհւոյ կուսին
մարիամու Աստուածածնին . նո_
րին բարեխօսութ՟բն զեր_
ծեալ լիցուք այժմ 'ի նե_
ղութ՟ես . ամէն :

Տ՟ր ամենակալ՝ խնդրեմք
'ի քէն պարգեւեա՛ մեզ, ո՛վ
զի 'ի մեղաց մերոց, որովք
ծանրացեալ եմք մերձ յըն_
կղմիլ, օժանդակութ՟բ ե_
րանելւոյն դոմինիկոսի հօրն
մերոյ խոստովանողին քոյ,
և սրբոյն գրիգորի լուսա_

ւորչին մերոյ յարուցեալ
կանգնեսցուք · ամէն ։

Մեծակալ և մշտնջենա-
ւոր տծ · յորոյ ձեռնտու-
կան տմ իշխանութիք , և
տմ իրաւունք թագաւո-
րութեց , 'ի վեր հայեաց
յօգնութի քրիստոնէից ·
զի ազգն անհաւատից , և
հերձուածողաց , որք իւր-
եանց գազանութբն վստա-
հանան , աջով քոյին կա-
րողութեդ մանրեսցին · ա-
մէն ։

Նայեաց տր 'ի մաղթանս
մեր · և պատրաստեա ըզ-
ճանապարհս ծառայից քոց
'ի յաջողութի , և 'ի փր-
կութի , զի զկնի փոփոխման
ճանապարհիս այս , և կե-

նաց՝ միշտ պաշտպանեսցես
քոյին օգնականութե՟դ․
ամէն ։

Արձակեա՛ տ՟ր զհոգիս ա՟մ
հաւատացելոց ննջեցելոց՝
յա՟մ կապից յանցանաց․
զի յարուցեալ 'ի մէջ ս՟րց
քոց , զմայլեսցին 'ի յաւի-
տենական փառսն քր՟ի տ՟ր
մերոյ․ ամէն ։

Ծայրին օգնականութ՟ին
միշտ մնասցէ ընդ մեզ․ ա-
մէն ։

Ողջոյն թագուհի երկնա-
ւորաց․ մայր թագաւորին
հրեշտակաց , ո՛վ մարիամ
ծաղիկ կուսանաց՝ ո՟պ ըզ-
վարդ և զշուշան սփռեա՛
զաղաչանս մեր առաջի որդ-
ւոյ քո վասն փրկութեան

հաւատացելոց • ամէն ։
Օրհնեսցէ զմեզ սրբուհի կոյսն մարիամ հանդերձ գթած զաւակաւն իւրով. ամէն ։

ՎԱԽՃԱՆ •

.ԳՈՀԱԲԱՆՈՒ ԹԻՒՆ

Առ ամենօրհնեալ կոյսն մարիամ :

ՍԻծ ոմն ծա-
ռայ ոյ, և երա-
նուհւոյ կուսին մա-
րիամու, ներշնչե-
ցեալ յոյ · սկսաւ աղաչել
զմայրն ողորմութեց յայտ-
նել նմա՝ թէ զո՞րպիսի էր
կարէր յայս կեանս 'ի պա-

տի՛ւ նո՛ր առնել, որ իջէր
ինքեան առաւել հաճոյ՝ և
ընդունելի, որովհետև տե-
սանէր, զի աշխարհս. և
ջերմեռանդքն նոյնոյ կու-
սին, ծառայէին նմա զա-
նազան կերպի՛ւ ջերմեռան-
դութեամբ: Նւ այսպէս՝ ա-
ղաչելով, և մշտագնելով
զինքն այս ո՛ք անձնս՝ խս-
տագոյն ճգնութե՛ք ծոմապա-
հութեամբ, և այլոց կոշկո-
ճանաց՝ արժանի եղև, զի
'ի վախճանի բազում ամաց
երևեցաւ նմա թագուհին
երկնից, և ասաց ցնա.
Յոյժ հաճոյ եղև ինձ՝ որ-
դեակ իմ սիրելի, խնդր-
ուածն քո. վ՟ն որոյ եկեալ
եմ այսր 'ի մխիթարել զքեզ:

Արդ՝ գիտասջի՛ր՝ թէ ո՛չ գոյ էր ինչ այնպիսի, (զոր կարասցէ առնել անձն ոք) որ և իցէ ինձ առաւել հաճոյ, և մեծապէս ընդունելի, քան թէ ընկերակցիլ ինձ առ՚ի գոհանալ զամենա̃ք երրորդութե̃ն, յաղագս անհասանելի շընորհացն. զորս ընկալայ ՚ի ժամու վերափոխման իմոյ ՚ի յերկինս: Վանզի նախ ՚ի հօրէն յաւիտենականէ եղէ վսեմացուցեալ շքեղազարդութ̃բ բարձրագոյն իբրև իշխողութ̃ե ՚ի վեր քան զա̃մ դասս ամէներանեալ զուարթնոյն: Երկրորդ՝ ՚ի յորդւոյն օժտեցայ գերագոյն իմաս-

տութ̃ իւ՞ր 'ի վեր քան զա̃մ հրեշտակական իմա-ցողութ̃իա։

Երրորդ՝ 'ի հոգւոյն սրբոյ լցայ այնքան սաստիկ սի-րով. մինչ զի ո՛չ կարեմ այն ճառել, և ո՛չ իսկ ըմբռ-նել։ Աստի ո՛վ իմ սիրե-լի, և ջերմեռանդ. ճա-նաչեմ զիս գոլ այնմ̃ պար-տական ամենա̃ք Երրոր-դութ̃ն, մինչ զի յաւի-տեան ո՛չ տենչացայց բնաւ իմիք մեծագունի, քան թէ փառաւորելոյ զայն ո̃ք ա-նունն մշտնջենաւոր օրհ-նութ̃ք, և գոհաբանու-թ̃ք։

Դ.րդ՝ ո՛ ոք ցանկայ յառա-ջացուցանել զփրկու̃ն իւր,

և ստանալ զապահովագոյն
պաշտպանութ՟ին իմ. յա-
ւէտ ես՝ յուսալ, թէ առ-
ընդունելոց է 'ի վախճանի
կրթութե՟ն տարւոյ միոյ զայն
շնորհն, զոր յինէն խնդրե-
ցէ. եթէ լինիցի այն հար-
կաւոր վ՟ն իւրոյ փրկութե՟ն
յաւիտենականի, կամիմ,
զի 'ի ծունկս անկեալ, եր-
կիրպագցէ հօրն յաւիտե-
նականի. ասելով զմի հայր
մեր, և զմի ողջոյն մարիամ;
և զմի փառք հօր՝ և 'զկնի
զաղօթս:

Երկիրպագանեմ քեզ՝ հայր
յաւիտենական հանդերձ
ա՟մ խմբիւն երկնայնով
ա՟յդ իմում, և ա՟նդ. և
անքաւապէս գոհանամ ըզ

քեն 'ի կողմանէ ամենե-րանուհւոյ կուսին ամենասիրեցելոյ դստեր քոյին՝ յաղագս ամ՟ շնորհաց, և բարութեցն արարեցելոց նմին. և յատկապէս յաղագս այնորին իշխողութե, որով վսեմացուցեր զնա վերափոխեալ յերկինս։

Արարեալ զի այլ խորագոյն երկրպագութեամբ, ասելով միով հայր մերիւ, և միով ողջունիւ, և միով փառք հօրիւ, որպէս 'ի վերոյ՝ այսպէս ասասցէ։

Երկրպագանեմ քեզ՝ որդի յաւիտենական, համդերձ ամ՟ խմբիւն երկնայ-

նով,

նով, ա՛յդ իմում, և ա՛նդ. այլև փրկչիդ. և անհնա֊
պէս գոհանամ զքէն՝ի կող֊
մանէ ամենեքինուհեոյ կու֊
սին մօր քոյ ամենասիրե֊
ցելոյ յաղագս ա՛մ շնոր֊
հաց, և բարութեացն արա֊
րեցելոց նմա. և յատկա֊
պէս յղ՞ա այնորիկ ծայ֊
րագոյն իմաստութեան, ո֊
րով լուսապարդեցեր զնա
վերափոխեալ յերկինս։

Աղօթեաւ զերկրպագութեանն որպէս ՚ի վերայ հանդերձ այլով մով հայր մերն, և մով ողջունէն, և մով փառք հօրէն, ասասցէ:

Երկիրպագանեմ քեզ՝ ամենասուրբ հոգի մխիթարիչ, այդ խմուեմ, և անդ. և անզբաւապէս գոհանամ զքէն, հանդերձ ամ խմբին երկնայնոյ. անուամբ ամենէրանեցելոյ կուսին. հարսին քոյ ամենասիրեցելոյ՝ յաղագս ամ շնորհաց, և բարութեցն արարեցելոյ նմին. և յատկապէս՝ յաղագս այնորիկ ամենակատար ածային սի-

րոյն.

բոյն․ որով բորբոքեցեր ըղ նորին ամենանը , և ամենամաքուր սիրտն՝ 'ի ժամու ամենափառաւոր վերափոխման նո՛ր յերկինս ։ և ես խոնարհաբար մաղթեմ 'ի քէն անուամբ քոյոյ ամենապատուական հարսինդ , առնել ինձ զշնորհ թողութե՛ մեծամեծ մեղացն իմոց՝ յառաջնոյ կետէն , յորում կարացի մեղանչել՝ մինչև ցայս առաջիկայ ժամս յինէն գործեցելոցն , յաղագս որոց ցաւիմ՝ անչափապէս՝ հանդերձ յառաջադրութ՛ յանձն առնլոյ մանաւանդ զմահ , քան թէ վերստին վշտացուցանելոյ երբեք զհան-

դխաւլէհութ՛իդ ածային ։
Եւ կ՛ո ամենագերազանց
արդեանցն , և զօրաւորա_
գոյն պաշտպանուէն նոյ_
նոյ հարսին քոյ ամենասի_
րելւոյ՝ հայցեմ ՚ի քէն , շը_
նորհել ինձ . և այս անուան
անչէն . զամենապատուա_
կան արդեն շնորհաց քոյ ,
և սիրոյդ ածայնոյ . տա_
լով ինձ զլուսաւորութիւն
զայնասիկ , և զօգնութիւն
յառկականս , որովք նա_
խատեսչութիւն քո յաւի_
տենական՝ յուղջափոյն սահ_
մանադրեալ փրկել զիս ,
և առ ինքն ածել ։

Եւ յետոյ ասասցէ երեք անգամ
ողջերձեալ աղօթս ։

Արքուհին մարիամ, և ամ

մբք. և սրբուհւոյն ծնողի, բա-
րեխօսեսցեն վասն մեր առ
Տէր. զի արժանի լիցուք մեք
'ի նմանէ օգնել, 'և փրկել.
ամէն :

Աղօթք նոյն երանուհւոյ հօրն :

Գերապատուեմ զքեզ, կոյս ամենասրբուհի Թագուհի երկնից, տիրուհի, և իշխուհի ընդհանուր տիեզերաց. և յարգեմ զքեզ. իբրև զդուստր Հօրն յաւիտենականի, որպէս զմայր որդւոյ նորին ամենաօրհնելւոյ, և իբր զհարսն ամենահաճոյ հոգւոյն սրբոյ. և տարածեալ առ ոտս մեծի վայելչութեան փառաց քոց,

ամե

ամենամեծ խոնարհութե՜
մաղթեմ 'ի քէն, վ՜ այնր
անծայրին սիրոյն. որով ե-
ղեր մեծապէս ձոխացու-
ցեալ՝ և առատացեալ՛ 'ի վե-
րափոխելդ յերկինս, առ-
նել ինձ զայսչափ շնորհս՝
և զողորմութի՛ ընդունե-
լոյ զիս 'ի ներքոյ ամենա-
պահով, և ամենահաւա-
տարիմ պաշտպանութե՜ քոյ՝
և գրելոյ զիս 'ի թիւ այնո-
ցիկ ամէներջանիկ, և բա-
րեբախտ ծառայիցն քոց՝
զորս կրես 'ի սրտի քում
կուսականի քաղցրակեալա-
ջաճեալց, մայր՝ և տիրու-
հի իմ ամենագութ, ըն-
կալնուլ զայս աղօթելի, և
անմաքուր սիրտս: Ընկալ-

զմիտս,

զմիտս, զյիշողութիւնս զկամս, և զայլ ամ զօրութիւնս՝ և զզգայութիւնս իմ՝ ներքինս, և արտաքինս։ Ընկալ զաչս իմ, զականջս, զբերանս, զձեռս՝ և զոտս իմ, և ուղղաւորեա՛ զնոսին ըստ բարեհաճութեան որդւոյ քո. զի դիտեմես յամ շարժմունս նոցին, տալ նմա զփառս անվախճանս։ Նաև վս այնր իմաստութեան, որով պայծառացոյց զքեզ նոյն ամենասիրեցեալ որդին քո, աղաչեմ զքեզ՝ և աղերսեմ, զի ընկալցիս զմտս իմ զլոյս. և զպայծառութիւն մտացս, սակս ճանաչելոյ բարեպէս զիս ինքնս, և զիմ մեղս, զիմ ոչինչ գոլն.

և մանաւանդ զայն՝ զսկիզբն մեղաց իմոց, ի՛ զտուփմունս հոգւոյ, և զցանկունս մարմնոյ. առ՛ի կարող լինելոյ ատել զնոսին, և արտաքսել յինէն. եւս զլոյս, մի՛ ճանաչելոյ զդարանակալութիւն դժոխային թշնամւոյն, և զնորին բազմամունս զաղտնիս՝ և յայտնիս: Արդ յատկապէս՝ ո՛վ Մայր ամենագթած, կողկողագին աղաչեմ՝ ըզքեզ, զի ընկալցիս զի՛մ խմ զշնորհան. (այս ինչ կամ այն ինչ առաքինութէ):

Նաատղա ասէ երէք անգամ ։

Այս խակուհի երևելի·
'ի մէջ ընծաւեաց հեզահոգի·
զմեզ 'ի մեղաց ազատեսցեն·
արա՛ հեզս և զգաստասցեն։

Աղօթեսցուք ։

Ներեա՛, աղաչեմք` տէր, յանցանաց ծառայից քոց· զի որք քեզ հաճոյանալ 'ի գործոց մերոց ոչ զօրեմք, ծնողի որդւոյ քոյ տն մերոյ միջնորդութեամբ փրկեսցուք· 'ի ձեռն նոյնոյ տն մերոյ, և այլն ։

Օրհնեսցէ, և պահպանեսցէ զմեզ ամենակալ` և ողորմած տրն հայր` և որդի, և հոգին սբ· ամէն ։

Աղաչեմ զամենասուրբ հոգւոյդ , զի
ընծայեսցէ ինձ զայս զերկնային հաց.
և զխաղաղութիւն 'ի մէջ եկեղե_
ցւոյն քրիստոնէից :

Պատուական վկայութեն այսո_
րիկ զերկնաւորագոյն խորհրդեան.
և ինձ փորձառութեն՝ զոր հա_
րէ առնել զամ մի ողջոյն ամ ոք,
որ և պատանելոց է զշփոտ ըն_
թրիքին. այսոյն եթէ ինչ զերէ
պատրաստելոյ առ ցանկալեա_
կան ծրագրութեն :

Մ̅ յետ հաղորդման :

Ուսոյց երանելի կոյս ա̅ծա_
մայրն սրբուհւոյն Մեք_
թիլտեայ կուսին , վեր_
քոյ գրեալ կերպս ողջու_
նելոյ զնա յամ̅ աւուր 'ի
պատիւ ամենասուրբ երրոր_

դու

ղուէն, և խոստացաւ նմա
թէ պահելով զնոյն, լի-
նելոց էր նմա այցելու 'ի
մահուան նր:

'Նաև ժողովեցես զՏէրուտ ա-
ծանր, և ուղղափառական բնն
յեղաստաց Տահուման. և յետ
ասելոյդ շատաշէն Ողջոյն
քեզ Մարիամ, այսպէս
ասասցես:

Ով տիրուհի իմ սրբուհի
Մարիամ. ում Հայրն ած,
ամենակարողութն իւրով
արար զքեզ կարողագոյն.
այսպէս աղաչեմ զքեզ, լեր
ինձ ատընթեր 'ի ժամու
մահուան. 'ի բաց մերժե-
լով յինէն զամ կարողու-
թիւն հակառակ:

Յետոյ՝ ասասցեալ զհրեշտակի Ող-ջոյն քեզ մարիամն, յա-րեայես զէնի այսպէս:

Ով տիրուհի իմ սրբուհի մարիամ. ով որդին մայ ա-րար զքեզ արժանի այնքան Ճանաչման, և պայծառու-թե. մինչ զի լուսաւորես զբոլոր երկիրս, այսպէս՝ 'ի ժամու մահուան լուսաւո-րեա, և զօրացո զհոգի իմ. զի մի խեղդեալ թուրիցի 'ի մո-լորութե, կամ 'ի տգիտու-թե իմեքէ:

Վերջապէս զէնի երեք Ողջոյն քեզին, զոր ասասցես ի ծա-ռայութիւն. յարեսցես զէնի զայօրն զայս:

Ով տիրուհի իմ սրբուհի

մարիամ. ո՜վ հոգւին մր ե-
հեղ 'ի քեզ լիապ զածային
սէրն, այսպէս դու 'ի մահ-
ուան կաթեցո՛ յիս ըղ-
քաղցրութի նոյնոյ սիրոյն,
որով ինձ համեղ լիցի իմ
դառնութի. ամէն:

*'Ի Հաւր սրբուհւոյն Մեքթիլ-
տեայ. 'Ի Գիրք. ա. հոգևոր շնոր-
հաց. 'Ի գլուխ. ծէ:*

Աղօթք, և ողջունաբանութի
առ ամենաերանուհի կոյսն:

Մեծարեմ, և սիրեմ, և
օրհնեմ զքեզ իմ ար-
տիճս՝ ով ամենամաքուր
կոյս գերարժանաւոր մայր
ան իմոյ. և մատուցանեմ
քեզ զանչափ գոհութիս վս
իմ բարերարութե արա-

րեցելոյ ինձ քոյին միջնոր-
դութեամբ, յայսմ գիշերի,
և 'ի բոլոր ժամանակս կե-
նաց իմոց: Եւ այսօր յանձն
առնեմ զիս զբոլորս քում
մայրականի գթութեան, և
զօրաւոր պաշտպանութեան.
որպէս զի ամենայն խորհուրդք,
բանք, և գործք իմ լիցին
'ի պատիւ, և 'ի փառս միած-
նի որդւոյ քոյ, և 'ի փր-
կութիւն հոգւոյ իմոյ՝ և մեր-
ձաւորաց իմոց: Ով կոյս
ամենաբարեգութ, ազա-
տեա́ զիս այսօր՝ և միշտ
յամենայն վտանգէ հոգւոյ, և
մարմնոյ. ամէն:

Ո՛ղջ լեր Թագուհի, և
մայր ողորմութեան. ո՛ղջ լեր

կեա՛նք , քաղցրութի՛ւն , և յո՛յս մեր : Առ քեզ հառաչեմք հեծեծելով, և ողբալով յայսմ հովտի արտասուաց : Արդ ուրեմն , ո՜վ փաստաբան մեր. դարձո՛ զաչս ողորմութե քո առ մեզ . և ցո՛յց մեզ զկնի այսր աքսորանաց զպտուղն որովայնի քո զՅս : Ո՜վ գթած , ո՜վ բարեբարոյ , ո՜վ քաղցր կոյս Մարիամ. ամէն :

Աղօթք առ պահապան հրեշտակն :

Ո՜վ ս՟ր հրեշտակ պահապան իմ, և առաջնորդ իմ. աղաչեմ զքեզ , հաճեա՛ց

խնամածել 'ի վ՟ր իմ. ո՟պ զի
մի՛ երբէք՝ որով և իցէ մեծ
փորձութ՟ե, անցից զպատ_
ուիրանօք տ՟ն իմոյ . և մի՛
կորուսից զսիրելութ՟ի ն՟ր.
այլ քոյին օգնականութ՟բ, և
խնամարկութ՟բ փախչելով
միշտ 'ի վատթար կենակ_
ցութ՟ենց, և յայլ ա՟մ պատ_
ճառէ մեղաց, և կենակցե_
լով միշտ ը՟ղ բարի անձանց,
և ը՟ղ բարեպաշտ ծառայից
ք՟ոյ, հասից յաղթութ՟ե ը՟դդէմ
աշխարհի, և մարմնոյ, և
զկնի այս ողորմելի կե_
նացս, եղէց ածեալ 'ի քէն
'ի յաւիտենական արքայ_
ութ՟ին ք՟ո մերոյ հօր՝ որ
ընդ որդւոյ՝ և ընդ հոգ_
ւոյն ս՟բ կենդանի է, և

թագաւորէ՛ի յաւիտեանս
յաւիտենից․ ամէն։

Աղօթք առ սրբն, որ է յա_
ռաջ բարեխօսն քո ։

Ո՜վ տէր փաստաբան, և
ամենասիրելի խնամակա_
լու իմ․ ողջունեմ, և յար_
գեմ զքեզ ա̃մ սրտակա_
թութբ̃․ և գոհանամ զտ̃նէ,
որ զքեզ յայսքան փառս
ընտրեալ է․ և օրհնութք̃
իւրովք նախաժամանեալ
քեզ․ աղաչեմ զքեզ ջեր_
մեռանդութբ̃՝ և մեծա_
րանօք համարիլ զիս յանձ_
նեյէն քում զօրաւոր միջ_
նորդութե̃․ հաստատեա_
լով ինձ յա̃յ տնէ մերմէ ըզ

թողութի̃ մեղաց իմոց, և
զա̃ծային շնորհս նր̃. այլև
զյարատևութի̃ 'ի նմին մին-
չև 'ի վախճան: Դարձեալ
աղաչեմ զքեզ ; տանիլ
միշտ 'ի վերայ իմ զխնամ.
և ազատել զիս յա̃մ վտան-
գէ, և յա̃մ պատճառէ
զայրացուցանելոյ զտ̃ր. և
մերձապէս առնուլ տալ
ինձ յա̃ծային հանդերձա-
մեկնութե̃ նր̃ զշնորհս, զի
մի տեսից ես զմահ յա-
ւաջ քան թէ լցեմ զինեն̃
ս̃բ խորհրդովք եկեղեցւոյ,
և առանց առաջիկայութե̃
ամենասրբուհւոյ կուսին՝
և քոյ. ո̃պ զի յետ աս-
տեայս արժանի եղէց 'ի
ձեռն չարչարանաց յի̃ քի̃

տն մերոյ, և միջնորդութե քում ուրախանալ 'ի վերին գաւառին 'ի միասին ընդ քեզ, և ընդ ամ երանելեացն արքայութե. ամէն:

Պատասխանատրական յորդորակ ամենասուրբ անուանն Մարիամու:

Եթէ զերկինս խնդրես
ո՛վ դու,
կարդա՛ զանունն Մարիա-
մու:
Օ ի զՄարիամ կարդա-
ցողին,
բացէ լինի դուռն երկ-
նային:
Յանունն Մարիամու ցըն-
ծան

զուարթունք, և երկ-
նայինք համայն։
Դժոխք, երկիր, ծով,
եթերք դողան,
բայց քրիստոնեայք ու-
րախանան։
Մեղք, և խաւար փախու-
ցանեն.
ախտք, ցաւք, և վէրք 'ի
միասին։
Գերեաց ոտնակոխք լու-
ծանեն,
և նաւաստեաց՝ ծովք հան-
դարտին։
Յանունն մարիամու ըն-
ծան
զուարթունք, և երկ-
նայինք համայն։
Դժոխք, երկիր՝ ծով,
եթերք դողան՝

բայց քրիստոնեայք ու_
րախանան։
Փառք մարեմայ դստերն
հօր,
և՚ի նմանէ ծնեցելոյն մօր։
Հոգւոյն սրբոյ հարսին
հզօր,
՚ի յաւիտեանս. ոչ մէն մի
օր։ Ամէն։
Յանունն մարիամու ցն_
ծան.
զուարթունք, և երկ_
նայինք համայն։
Դժոխք, երկիր, ծով,
Հեթերք դողան,
բայց քրիստոնեայք ու_
րախանան։

Աղօթք։

Ապաւէն՚ի նեղութենէ է ա_
նունն մարիամայ, ամու_

մեք՝ որ ջերմեռանդութե՛
զնա կարդայ։

ք.ոզ. Ա,ղեցի անուն ամե֊
ներանուհւոյ և միշտ փա֊
ռաւորագոյն կուսին մա֊
րիամայ օրհնեալ։

պտրխ. Յայամհետէ մինչև
'ի յաւիտեան։

Աղօթեսցուք։

Տէ՛ր, որ կամեցար՝ զի ա֊
մեներանուհի մարիամ
մայրն միածնի որդւոյ քոյ՝
կոչեսցի մարիամ անուամբ,
որ է փառաւոր՝ և ամե֊
նաքաղցր անուն։ Շնոր֊
հեա՛ քա՛ւիչ, զի որոյ զա֊
նունն պատուեմք յերկրի.
նոյնոյ զխնամածութիւնն

զգացուք յերկինս, քրի՛-
տոք մեռոլ· ամէն։
Գովեալ, և բարձրացու-
ցեալ լիցի յարաժամ, ընդ
անուանն յ͞սի անուանն
մարիամ։

Վ Ե Ր Ջ։

՚Ներգործութիւնք հաւատոյն,
առնելի յետ հաղորդութեան ։

Ո՜վ յաւիտենական Ա̃ծ իմ, աւասիկ ես տարածեալ առաջի անչափ մեծութե̃ն փառաց քոց, և խոնարհաբար երկրպագանելով քեզ՝ մատուցանեմ ը̃նդ իմում զա̃մ խորհուրդս, բանս, և գործս իմ՝ այսր աւուր. և դիտեմ առնել զանուն վ̃ն սիրոյ քոյ, և վ̃ն փառաց քոց, վ̃ն ցուցանելոյ զա̃ծային կամս քո, վ̃ն ծառայելոյ քեզ, գովելոյ զքեզ, և օրհնելոյ զքեզ. վ̃ն լինելոյ լուսաւորեալ ՚ի խորհուրդս ս̃բ հաւատոյ քոյ, և վ̃ն աներ-

կեանս առնելոյ զփրկութի̃ն
իմ, և յուսալոյ յողորմու_
թի̃ն քո. մի վճարելոյ ար_
դարութե̃ քում՝ ա̃ծային
յաղագս այնքան ծանրա_
գոյն մեղաց իմոց. վասն
օժանդակ լինելոյ ո̃ք հոգ_
ւոցն քաւարանին, և մի̃
առ ընդունելոյ զա̃ծային
շնորհսդ, և զճշմարիտ
դարձումն ա̃մ մեղաւորաց.
Վերջապէս՝ դիտեմ գոր_
ծել այսօր՝ զա̃մ ինչ 'ի
միում ամենամաքուր դի_
տաւորութե̃ցն, զորս ու_
նէին 'ի կեանս յայս՝ յ̃ս, և
Մարիամ, և ա̃մ ս̃ք՝ որք
են յերկինս, և արդարքն՝
որք են յերկրի. և կամի
կարող լինիլ աստորագրել

յաւուր արեամբս զայս իմ դիտաւորութիս, և կրկնել զայն այնքանիցս յամ բոպէի, որքան լինիցին բոպէքն յաւիտենականութե՛, Ընկա՛լ ամենողորմ Տէր իմ, զբարեյօժար սիրտս իմ; և տո՛ւր ինձ զքո օրհնութին քո հանդերձ գործադրական շնորհիւ՛, առ 'ի ոչ գործել այսօր զմահացուչափ ինչ մեղս. ամէն։

Ի ՏՕՆԻ

Ս̃բյն յովսեփայ ա̃ծ․հօրն։

Ընթերցուած յեկղեսիաստի-կեայ․ գլ․ 31․

Երանի այն՝ որ գտաւ անարատ․ և որ զհետ ոսկւոյ ոչ գնաց, և ոչ յուսացաւ 'ի գանձս արծաթոյ։ Ո՞վ է սա՝ և գովեսցուք զնա․ զի արար զսքանչելիս 'ի կեանս իւր։

ՆՅԷ.

Քեզ ո՛ք յաւէտ բանս գովեստից,
հանցեն գումարք բնակ-չաց երկնից.
և դասք համայն քրիս-տոնէից,
ածցեն նուագս ներ-բողից.
որ քո արդեամբք շքե-ղալից,
պատուեցար ընդ կուսան անբիծ,
՚ի սրբութե՛ն դաշն ուխ-տից։
Յորժամ յղացաւ նա կու-սութբ,
դու ե՛ անմուօրինդ բս-քանչացմամբ,

վարանէիր յոյժ անձ֊
կութ՟ք,
մինչև հրեշտակն ազդ֊
արարմամբ,
առ վերին ազդեցու֊
թեամբ,
հոգւոյն ս՟րբոյ ներգործու֊
թ՟ք,
ունի զմանուկն նա յղու֊
թ՟ք։
Դու ընդ ծնեալ ՚ոյ մա֊
ծինն,
գգուէյեր զ՚որն ՚ի քում
գրկին.
և զհետ երթեալ ՚ի փա֊
խստին,
յօտար կողմանս եգիպ֊
տոսին.
ըզկորուսեալն ՚ի սաղե֊
մին,

երեքօրեայ դրուէր 'ի
նմին .
Հրճուանս խառնեալ է
աշխարհին ։
Օ՛հետ քո ելից յասոտ
ղենայց ,
յորժամ' մահ տն զաշ-
խարհ սրբեաց .
և արժանիքըն պսա-
կաց ,
ընդունականք եղեն փա-
ռաց .
քո դասակցեն իմանալ-
եաց ,
անդ վայելել 'ի տր աստ-
ուած ,
երանադոյն բաժնիւ փա-
ռաց ։
Մեզ մաղթողաց աղեր-
սական ,

ամենամաքուր երրորդու_
թեան.
տո՛ւր թողութի՛ն ներո_
ղութեան,
տո՛ւր վերանալ յերկնից
խորան,
վասն յովսէփայ արդա_
րութեան.
զի մարթասցուք 'ի յա_
ւիտեան,
երգել քեզ երգս հա_
ճոյական:

Ամէն:

Քահնյ. Բերան արդարոյ
խորհի զիմաստութի՛ն:
Փոխ. Եւ լեզու նո՛ր խօ_
սեսցի զիրաւունս:
Հյաւրդ. Յօ՛վսէփ՝ որդի դաւ
թի՝ մի՛ երկնչիր առնուլ
առ քեզ զմարիամ կին

քո. քանզի որ 'ի նմայն ծնեալ է 'ի հոգւոյն ս՟բյ է։ Ծնցի որդի, և կոչեսցես զանուն ն՟ր յ՟ս։

Աղօթք։

Օգնեա՛ մեզ տ՟ր աղաչեմք զքեզ արդեամբք փեսայի ս՟բյ ծնողի քոյ, զի զոր անձամբ ոչ կարեմք ընդունիլ՝ բարեխօսութ՟բ ն՟ր պարգևեսցի մեզ. որ կեաս և թագաւորես ընդ հօր և ս՟բ հոգւոյն յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն։

Նչք։

Այս տ՟ր յովսէփ՝ զոր մեք տօնեմք,

հաւատացեալքըս մե֊
ծարեմք ·
որոյ լինիմք մեք երգա֊
բան,
յաղթանակաց վսեմա֊
կան,
յաւիտենից այսօր կե֊
նաց,
արժանացաւ ուրախու֊
թե՛ց ։
Ո՜վ որ եռիցս է երան֊
եալ,
երբ երջանիկ բարե֊
բախտեալ ·
որոյ հասեալ յետին ժա֊
մուն,
նմա պահապան եղեն
արթուն ·
քաղցրաբարբառ զուար֊
թագին,

քո՛ եւ կոյս՞ն 'ի միա֊
սին ․
Սրովլդ-ժողսոց լեալ յաղ֊
թական ,
կապից լուծեղ 'ի մարմ֊
նական ․
անուշ նիրհմամբ փոխի
յաստեաց ,
յանանց աթոռըս բազ֊
մոցաց ․
'ի լուսափայլ հիւսից
ծաղկանց ,
'ի գլուխ եդեալ պըսակ
փառաց ։
Արդ՝ մաղթեսցուք ամե֊
նեքեան ,
զ՞թագաւորեալն մեզ
օգնական ․
զի ընկալեալ մեզ թո֊
ղութի՛ ,

և յանցանաց մեր քա-
ւութիւն.
Հաղորդեցեր ընդ մե-
րին,
խաղաղութեանըն պար-
գևին։
Քեզ մատուցի օրհներ-
գութիւն,
երրեակ և մի աստուա-
ծութիւն.
փառք տային քեզ ար-
քայի,
որ պարգևես պսակս ա-
կի.
Հաւատարիմ քո ծա-
ռայից,
՚ի յաւիտեանս յաւիտե-
նից։

Ամէն։

Մեսեդի · Տէր առաջնորդեաց արդարոյն ընդ ճանապարհս ուղիղս։
Փոխ․ Եւ եցոյց նմա զարքայութիւն այ։
Կցուրդ · Հրեշտակ ան էր եւ իւր ՚ի տեսլեան յովսեփայ, եւ ասէր · արի, առ զմանուկդ եւ զմայր իւր, եւ գնա յերկիրն իսրայելի · զի մեռան, որք խնդրէին զանձն մանկանդ։
Մեսեդի · Արդարք ոպ զարմաւենիս ծաղկեսցին։
Փոխ․ Ոպ զմայրս լիբանանու բազումք եղիցին։
Կցուրդ · Առաքեցաւ գաբրիէլ հրեշտակն առ կոյս խօսեցեալ առն, որում անուն էր յովսէփ, եւ ա-

նուն կուսին մարիամ. յորմէ ծնաւ յս, որ ան֊
ուանեցաւ քս։

Աղօթք։

( )գնեա մեզ տր. և այլն։